

NEW YORK MARATONU

GERARD DE VILLIERS TAY

SAS Dizisi: No: 57

**©Copyright:: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi, 1989. Dr. Şevki Bey
Sokak. 10/3 Türbe-İstanbul. Tel: 516 08 20**

**Gerard de
VILLIERS**

SAS

**NEW YORK
MARATONU**

TAY YAYINLARI

Orijinal Adı:
MARATHON A SPANISH HARLEM

Türkçesi
Ersin ABLAY

Dizgi: Pano Grafik/Film: Ruşen Grafik
Baskı: Kurt-tş Matbaası/Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Christina Lamparo Pleasant Caddesi'nin kaldırımları boyunca dikilmiş parkmetrelere endişeli gözlerle baktı. Genç kadının görevi Kaldırım kenarına parketmiş araçların parkmetrelere para atıp atmadığını kontrol etmekti. Yaptığı iş bir tür trafik polisliği olmasına karşılık, trafik idare etmekle hiç alakası yoktu. 119. Sokak'la 120. Sokak arasında kalan Pleasant Caddesi, New York'un tehlikeli bölgesi Spanish Harlem'in en merkezi yerlerinden biriydi. Parkmetrelere para atmadığı için ceza yazdığı araç sahipleri Christina Lamparo'yu her gördüklerinde gırtlığını kesmek ya da tecavüz etmekle tehdit ediyorlardı.

Genç kadın saatine baktığında dinlenme vaktinin geldiğini görerek sevindi. Temmuz

ayının sonunda New York en sıcak ve boğucu günlerinden birini yaşıyordu. Havadaki nem derecesi 100'e yaklaştığı için Christina Lamparo'nun üniforması terden vücuduna yapışmıştı. Hele kıvrık saçlarını örtmek için başına taktığı peruk yüz tonluk bir ağırlıktan farksızdı. İçinde bulunduğu duruma lanet ederek küçük mavi motosikletinin marş pedalına bastı. Bundan yirmi beş yıl önce, Porto Rico'nun San Juan kentinde doğmuş, sefaletten kurtulmak için New York'a kapağı atmıştı. Amacı memleketine zengin bir kadın olarak dönmektir. Ancak New York'a adım atar atmaz renginin koyuluğu ve Amerikalıların ırkçılığı yüzünden bütün hayallerinin suya düştüğünü hemen anlamıştı. Yapabileceği tek iş kısa bir eğitimden sonra sadece Porto Ricoluların yaşadığı Spanish Harlem bölgesinde parkmetreleri kontrol etmektir. Spanish Harlem gibi bir bölgede beyaz tenli bir parkmetre memurunun bir gün bile görev yapabilmesi mümkün değildir. Spanish Harlem bir anlamda küçük Porto Rico gibiydi. Madison Caddesi ile East River arasında son yıllarda sadece İspanyolca konuşuluyordu. Sokakların eski sakinleri olan İtalyanlar ile zenciler Spanish Harlem'i çoktan terketmişlerdi. Sokaklarda işsiz ve aç dolaşan binlerce Porto Ricolu vardı. Bu insanlar yıkık dökük eski apartmanlarda çok zor şartlarda hayatla-

rını sürdürüyorlardı. Hırsızlık, gasp ya da tecavüz gibi suçlar artık Spanish Harlem'deki yaşamın ayrılmaz bir parçasıydı. Küçük apartman dairelerinde en az on beş kişi her türlü medeniyetten uzak olarak adeta yaşam savaşı veriyordu. Sokak aralarında uyuşturucu madde peynir ekmek gibi satılıyor, çocuklar bir öğün karınlarını doyurmak uğruna aracılık yapmaktan çekinmiyorlardı.

Christina Lamparo motosikletini daha rahat kullanmak için eteklerini yukarı doğru sıyrdı. Yüksek topuklu ayakkabılarıyla bacakları olduğundan da uzun gözüküyordu. Gözleri görev başındaki bir memur için oldukça çarpıcı bir biçimde boyalıydı. Koyu teni yakıcı güneş altında pırl pırl parlıyordu. Genç kadın Spanish Harlem'de görülebilecek en güzel parkmetre memuruydu. Özellikle Spanish Harlem gibi bir cehennemde siyah bir inciden farksızdı.scanned by darkmalt1

Christina motosikletini batı tarafında kalan 119. Sokak'a çevirdi. Bunaltıcı sıcak yüzünden üstü başı sırlıklam olmuş, makyajı akmaya başlamıştı. Spanish Harlem sokaklarında ilerlerken apartmanların kapı önlerine oturmuş genç Porto Ricolular Christina'ya ağza alınmayacak küfürlerle iltifatlar yağıyorlardı. Bir süre sonra sıcaklığa dayanamayacağına anlayarak gölge bir yerde durmaya karar verdi. Ancak, geçtiği sokakta motosikle-

tini parketmesi olanaksızdı. Durduğu anda, göz göre göre tecavüze uğraması işten bile değildi. Umutsuz bir şekilde çevresine bakınmayı sürdürerek gölge bir yer bulmaya dua ediyordu. Birden, dualarının kabul olduğunu gördü. Yüz metre ilerdeki küçük kilise, Christina'nın sığınabileceği tek yerdi. Motosikletini küçük beyaz binanın önünde durdurdu. Giriş kapısının önündeki pankartta ispanyolca olarak "İSA'NIN EVİ" yazılıydı, iki yıkık dökük apartmanın arasında kalan kilise günün bu saatinde kimsenin uğramayı aklından geçirmeyeceği tek güvenli yerdi.

Genç kadın motosikletinden inip kiliseden içeri adım attığında, sağ tarafında Aziz Meryem'in heykeli önünde mum yakan bir papaz gördü. Papaz orta yaşlı olmasına karşılık oldukça dinç görünüşlüydü.

— Özür dilerim, peder. Dışarda hava çok sıcak. Üstüm başım terden sıırıslıklam oldu. Biraz kendime çeki düzen vermek için dinlenebilir miyim?

— Tabii kızım, istediğin kadar kalabilirsin, istersen üstünü başını çıkar. Hizmetçim giysilerini kurutsun...

Kilisenin içi oldukça küçük, tavanları alçaktı. Sağda, solda en çok on beş sıra vardı. Duvarlarda yer alan aziz resimleri en az bin yıllık gibiydi. Christina papazın teklifi karşısında şaşırmişti. Ancak kendisine yapılabile-

cek en iyi teklifti bu...

— Teşekkürler peder. Nerede soyunabilirim?

— Günah çıkartma yeri buna uygun.

Christina tereddüt etmeden günah çıkarma yerine girdi. Birkaç saniye içinde giysilerini kırmızı perdenin arasından hizmetçi kadına uzattı. Üzerinde sadece sutyeni ve külotu kalmıştı. Günah çıkarma yerinin içi oldukça karanlıktı. Christina papaza seslendi:

— Burada hiçbir şey göremiyorum. Dışarı çıkmam sizi rahatsız eder mi?

— Kesinlikle hayır, kızım.

Christina seksi bir bikiniyi andıran iç çamaşırlarıyla ortaya çıktığında papaz oldukça afalladı. Karşısında sanki koyu tenli bir venüs duruyordu. Genç kadın yakınındaki sıralardan birine oturdu. Hizmetçi kadın ortadan yok olmuştu. Papaz gözlerini Christina'nın nefes kesici vücudundan ayıramıyordu.

— Yanıma oturabilirsiniz, peder.

— Evet iyi olur. Biraz sohbet edebiliriz.

Papaz Christina'nın birkaç santim yakınına oturdu. Birbirlerine nefeslerini hissedebilecek kadar yakındılar.

— Adınız nedir kızım?

— Christina Lamparo. Formamdan anlamışsınızdır. Parkmetrelere bakıyorum. Bu sıcakta çekilecek iş değil. Kilisede işler nasıl?

— Hep kötüye gidiyor. Bu zamanda gerçek

hristiyanlar tarihe karıştılar.

Christina "haklısınız" anlamında başını salladı.

— Tanrı size çok güzel bir vücut vermiş kızım.

Papazın elleri Christina'nın kalçaları üzerinde gidip gelmeye başlamıştı. Christina'nın hiç karşı koymadan okşamalardan hoşlanır hareketler yapması papazı daha da şaşırtmıştı. Kadın gözlerini kapamış yarı aralık dudakları arasından kesik inilti çıkarıyordu. Orta yaşlı rahip mesleğine başladığı günden beri hiç böyle bir kadınla karşılaşmamıştı.

— Hiç belli olmaz, biri aniden içeri girebilir. Günah çıkarma yerine girsek daha rahat ederiz kızım.

Christina yerinden doğrulup günah çıkarma yerine girerken sahneye çıkan bir striptiz yıldızından farksız hareket etmişti. Orta yaşlı papaz genç kadının peşinden içeri girip kırmızı perdeyi sıkıca kapadı. Christina sandalyeye oturup bacaklarını açmışa Papaz üzerinden cüppesini sıyırmaya çalışırken, ikisi birden çığlık çığlığa bağırarak bir sesle irkildiler. Sesi henüz kalınlaşmamış genç bir çocuktan bağırarak.

— Peder Oswaldo! İmdat!., Yalvarırım, saklayın beni!..

Peder Oswaldo üzerinden çıkarmaya hazırlandığı cüppesinin eteklerini indirerek Christi-

na'ya döndü.

— Sen buradan çıkma kızım. Ben neler olduğunu anlayıp dönerim.

Oswaldo Baranquilla günah çıkarma yerinden çıktığında, adını haykıran yöne doğru baktı. Çikito adlı Porto Ricolu çocuğu hemen tanımişti. Üzerinde kırmızı bir tişört ve eski bir blucin olan Çikito on beş yaşında olmasına karşılık, Spanish Harlem'in yeni yetişen elebaşlarından biriydi. Geçimini esrar satarak sağlamasına karşılık dini görevlerini unutmaz, her pazar kiliseye dua etmeye gelirdi.

— Peder Oswaldo... Beni öldürmek istiyorlar. Kurtarın beni!

II. BÖLÜM

Oswaldo içeri giren üç adama baktı.

Üç adam peder Oswaldo ve Çikito'nun bir metre yakınına kadar gelmişlerdi. Papaz çocuğu arkasına alıp üç adama döndü.

— Beyler, burası Tanrının evi. Burada kimsenin öldürülmesine izin veremem.

— Peder, bizim işimiz sizinle değil. Şu sümüklüyü bize verin ortadan kaybolalım.

Üç adam da Porto Ricoluydu. Goril gibi omuzları olan ırkının en çirkin temsilcilerinden biriydi. Peder Oswaldo Çikito'ya döndü.

— Sen kutsal eşyaların bulunduğu odada bekle yavrurum.

— Peder işimizi zorlaştırmayın.

Çikito ok gibi yerinden fırlayıp kutsal eşyaların bulunduğu odaya girdi. Sessizlikte

kilitte dönen anahtarın sesi duyuldu.

— O burada olduğu sürece Tanrının koruması altındadır. Ona dokunacak olursanız...

Oswaldo Baranquilla sözünü tamamlayamayan karnına yediği bir tekmeyle kendini yerde buldu. Acıyla iki büklüm olduğunda, sırtına sivri uçlu bir ayakkabı darbesi daha yedi.

— Uzattın peder. O süprüntüyü jbize vermezsen kiliseni havaya uçuracağız. Sen de, korumak istediğin o sümüklü de cennette buluşursunuz.

Sarı pantolonlu goril ceketinin içinden bir dinamit lokumu çıkarmıştı. Peder Oswaldo korkuyla dinamit lokumuna baktı.

— Bunu yapamazsınız. Kimse bu kadar kötü olamaz...

Adam gülererek cevap verdi:

— öyle bir yaparız ki! Şimdi yerinden kalk, gidip o kapıyı açtır. Bir dakikan var.

— Ona ne söyleyebilirim? Kapıyı asla açmaz. Çok eski ve ağır bir kapı. Dördümüz yüklensek bile açamayız.

Peder Oswaldo hem korkuyor hem de çaresizliğinden utanıyordu. Üç Porto Ricolu'nun da şaka yapmadıkları belliydi. Dinamiti ateşlemeleri an meselesiydi. Yerinden zorlukla doğrularak Çikito'nun saklandığı odanın kapısına doğru yürüdü. Yalan söylemek

zorunda olması bir çocuğun hayatına mal olacaktı.

Kısık bir sesle Çikito'ya seslendi:

— Çıkabilirsin yavrum. Gittiler!

— Sahi mi peder? Onlara ne söylediniz ki?

— Onları Tanrının öfkesini üzerlerine göndermekle tehdit ettim. Çok korkup kiliseyi terkettiler.

Çikito gibi dindar bir çocuğun bu sözlere inanması çok kolaydı. Kısa bir beklemeden sonra kapının kilidi döndü. Bundan sonrası göz açıp kapayıncaya kadar olup bitti. Anahtar kilitte dönerken mavi elbiseli Porto Ricolu cebinden çıkarttığı tabancanın kabzasını bütün gücüyle Peder Oswaldo'nun kafasına indirdi. Papaz dengesini kaybedip yere yığılırken diğer iki adam açılmakta olan kapıyı iterek kutsal eşyaların bulunduğu odaya daldılar. Çikito bu saldırıyı beklemediği için gafil avlanmıştı. Ağzını bile açmaya fırsat bulamadan iki adam çocuğun cılız kollarını kavramışlardı bile. Peder Oswaldo gözlerini kapatırken son olarak Çikito'nun yerinden fırlayacak gibi korkuyla dolu gözleriyle karşılaştı.

Siyah gözlüklü adam çocuğun kollarını tutmuş, hareket etmesini durdurmuştu. Sarı pantolonlu goril bu arada çocuğun kemerini çözüp pantolonunu ve külotunu indirmekle uğraşıyordu. Sonra dinamit lokumunu Çikito'

nun arkasına, kaba etlerinin arasına yerleştirdi. ikito dili tutulmuş, başına gelecekleri anladığından fel olmuş gibiydi. Sarı pantolonlu adam cebinden çıkardığı çakmakla dinamit lokumunun fitilini ateşledikten sonra arkadaşının yardımıyla Çikito'nun zayıf vucudunu kavradı. Çocuğun vucudu poposunda yanan dinamit lokumuyla bir anda yerinden kalkıp uzaya atılan bir füze gibi kilisenin pencerelerinden birinden dışarı fırladı, önce büyük bir cam şangirtisi ve ardından büyük bir patlama duyuldu. ikito'nun vucudu canlı bir bomba gibi kilisenin yanındaki yıkık apartmanın avlusuna düşmüştü. Kilisenin kırılan camları çatlamaya devam ederek sıraların üzerine yağıyordu.  Porto Ricolu patlamanın ardından kiliseden fırlayıp patlamanın aksi, yönünde kalan bir sokağı doğru koşarak uzaklaştılar.

Olup biteni günah çıkarma yerinde perdenin aralığından seyreden Christina Lamparo etrafta kimsenin kalmadığına kanaat getirdikten sonra dışarı çıktı. nce yerde baygın yatan papazın üzerine eğildi. Kafasına yediği darbenin etkisiyle bayılan Peder Oswaldo, patlamaya rağmen gözlerini amamıştı. Christina üniformasını kurutmak için alan hizmetinin odasına doğru koştu. Yaşlı kadın bir köşeye büzülmüş, ellerini birleştirmiş dua ediyordu.

Titrek bir sesle Christina'ya döndü:

— **Gittiler mi?**

— **Evet. Peder baygın yatıyor. Onunla ilgilenmeniz gerek. Buradan nasıl çıkabilirim?**

— **Kilisenin arkasındaki avlu 118. Sokak'a açılıyor. Giysileriniz burada.**

Christina çabucak üniformasını sırtına geçirdi.

— **Benim burada olduğumdan kimseye bahsetmezsiniz değil mi?**

Bu sırada kiliseye doğru yaklaşan polis arabalarının sirenleri duyulmaya başlamıştı. Christina vakit kaybetmeden arka avluya açılan kapıya doğru ilerledi. Kilisenin kapısı önüne parkettiği motosikletini almaya vakit yoktu. Biri motosikletinin nerede olduğunu sorarsa arıza yaptığını söyleyecekti.

Christina Lamparo hızlı adımlarla 118. Sokak'a doğru yürürken polis arabaları olay yerine varmışlardı. Arabadan inen genç polis memuru avlusundan kara dumanların yayıldığı eski apartman avlusuna doğru koştu. İlk anda ayağına kanlı bir et parçasına sarılı bir tişört takıldı. Çikito'nun vücudunun artıkları çevreye saçılmıştı...

III. BÖLÜM

Christina Lamparo 118. Sokak boyunca hızla yürürken nefes nefeseydi. Kuru giysileri terden yeniden vücuduna yapışmıştı. Motosikletini parkettiği kilisenin önüne bir an önce dönmesi gerekiyordu. Nerede olduğunu soranlara çevreyi kolaçan ettiğini ve patlamayı duyar duymaz olay yerine koştuğunu söyleyecekti. Olayın faillerini gördüğünü söylemesi genç kadın için büyük bir tehlike yaratabilirdi. Katiller Christina Lamparo'yu ortadan kaldırmak için hemen peşine düşebilirlerdi. Peder Oswaldo ve hizmetçisi konuşmadan paçayı sıyrabilirlerdi, ama Christina 25. Karakol'a bağlı olduğu için susması olanaksızdı.

Küçük kilisenin önüne vardığında ortalık karmakarışıkta. Avluya toplanmış yüze yakın

işsiz güçsüz Porto Ricolu polisin çalışmalarını güçleştiriyordu. Christina ismini bilmediği, ama 25. Karakol'dan göz aşinası olduğu polis memuruna doğru yürüdü:

— Burada neler oluyor? Birkaç sokak ilerde parketmiş arabaları kontrol ediyordum. Birden patlamayı duyunca koşup geldim.

— Tam zamanında geldin. Al şu copu, etraftakileri uzaklaştır. Çevrede paramparça olmuş bir ceset var.

Polis memuru elindeki büyük plastik torbaya Çikito'dan arta kalan parçaları dolduruyordu. Kanlı bir parmağı torbaya atarken Christina midesinin bulanmasını önleyemedi. Birkaç metre ilerde boş bir çöp kutusuna yediklerini çıkarttı. Christina'nın kilisenin önünde duran motosikleti kimsenin dikkatini çekmemişti. Genç kadın elindeki copu sallayarak polisin çalışmasını zorlaştıran Porto Ricoluları itelemeye başladı. Ayağında ki yüksek topuklu ayakkabılarla boyu hayli uzun görüldüğü için etkileyici bir görünüşü vardı.

Christina Lamparo, Çikito'yu dinamitle havaya uçuran adamlardan goril gibi omuzları olanı tanıyordu. Manuelo adındaki Porto Ricolu uyuşturucu madde ve kadın satarak geçimini sağlıyordu. Manuelo aynı zamanda yasadışı bir örgütün de üyesiydi. Spanish Harlem'in duvarları Porto Rico Ulusal

Özgürlük Kuvvetleri'nin yazılarıyla doluydu. Christina Lamparo, Manuelo'nun da bu örgüte üye olduğunu biliyordu. Ancak bu bilgiyi kendisine saklamak zorundaydı. Tabii, yaşamak istiyorsa!.. Genç kadın çevreye toplananları itelerken bir yandan da Peder Oswaldo'nun kendisinden bahsetmemesi için dua ediyordu.

— Allah kahretsin!

FBI ajanı Chuck Bester olay yerine vardığında, söyleyecek başka söz bulamamıştı. Ellerini gri takım elbisesinin ceplerine sokmuş sinirli adımlarla patlamanın olduğu yerde aşağı yukarı gidip geliyordu. Madison Caddesi'ndeki trafik sıkışıklığı Çikito'nun hayatına mal olmuştu. Buluşma yerine Vaktinde varabilmiş olsa, muhbiri belki de hayatta olacaktı. Çikito, Porto Rico Ulusal Özgürlük Kuvvetleri adlı örgüte sızmayı başarmış ve FBI'ya önemli bilgiler satan bir muhbirdi. Çikito bugünkü buluşmalarında Chuck Bester'e çok önemli bir konuda bilgi verecekti. Ancak FBI ajanı bilgi yerine genç Porto Ricolunun paramparça cesediyle karşılaşmıştı.

Chuck Bester çevredeki Porto Ricolulara sorular soran bir polis memurunun yanına yaklaştı:

— Bir şeyler öğrenebildiniz mi?

— Pek önemli bir bilgi yok. Saldırganlar uç kişiymiş. Üçü de Porto Ricolu... On beş yaşlarında Porto Ricolu bir çocuk koşarak kiliseye girmiş. Ardından da üç adam. Üçünün de gözlerinde kara gözlük varmış. Aradan on dakika geçtikten sonra poposunda dinamit lokumu yanan çocuk kilisenin yanındaki apartmanın avlusuna fırlatılmış. Ardından da büyük bir patlama... Biz arkadaşıyla devriye çıkmıştık. Patlamayı duyunca hemen geldik. Olayı gören çok kişi olmasına karşılık kimse adamları tarif edemiyor.

— Zorlamaya gerek yok. Nasıl olsa hiçbiri konuşmaz. Onlara hak vermiyor değilim.

FBI ajanı cebindeki iki bin dolara dokundu. Genç Çikito'nun vereceği bilgi karşısında talep ettiği fiyattı bu iki bin dolar. Chuck Bester arabasına binerken yüzünde acı bir tebessüm vardı. Porto Rico Ulusal Özgürlük Kuvvetleri'yle baş etmeleri gün geçtikçe zorlaşıyordu. Üstelik, önemli bir bilgi kaynağı da ortadan kalkmıştı.

IV. BÖLÜM

Frank Thorpe ahizeden gelen ani bir cızırtıyla kulağını telefondan uzaklaştırdı. Washington'la Malko'nun yaşadığı Liezen Şatosu arasında kurulmuş olan özel hat arasına arıza çıkarıyordu. Thorpe yeniden ahizeyi alıp etkileyici ve ısrarlı bir ses tonuyla konuşmasını sürdürdü:

— Malko, size gerçekten ihtiyacımız olmasa bu sıcakta Washington'a gelmeniz için ısrar etmezdik. Ancak, Juan Carlos Diaz'ı yakından gören tek kişi sizsiniz.

Malko hattın öbür ucunda Liezen'deki şatosundan bahçesini seyrederek konuşuyordu. Amerika'da hüküm süren cehennemi sıcak dalgasına karşılık Avusturya'da nefis bir yaz yaşanıyordu. Sevgili Alexandra birkaç günlü-

güne Almanya'ya uçtuğu için Malko şatosunda sadık yardımcısı Elko Krizantem'le oturuyordu. Bacak bacak üstüne atarak Thorpe'a cevap verdi:

— Gelmek istesem bile bu bir işe yaramaz. Juan Carlos Diaz'in bineceği uçak Washington'a altı buçukta iniyor. Oysa, benim ondan önce orada olmam gerek. Nasıl yetişeceğim?

— Bunu sorun etmenize şaşıyorum doğrusu, Bay Linge. Concorde uçaklarının varlığını unutuyorsunuz. Washington- Paris arası artık sadece üç saat elli beş dakika oldu. Hemen hazırlanıp Viyana'daki Schwechat Havaalanı'na giderseniz CIA'ya ait özel bir uçak iki saat on beş dakikada sizi Paris'e ulaştırır. Washington saatiyle öğleden sonra saat tam altıda burada olacaksınız. Bekliyoruz.

— İtiraz etmeme bile vakit bırakmadınız. Görüşmek üzere Bay Thorpe.

Malko, Juan Carlos Diaz adlı bir teröristi teşhis etmek için Washington'a çağırılmıştı. Uluslararası bir terörist olan Diaz'ı bir yıl önce Viyana'da toplanan Avrupa Silahsızlanma Konseyi Konferansı sırasında görmüştü Malko. Diaz'ın liderliğindeki bir grup terörist toplantı salonunu havaya uçurmak üzereyken Viyana polisinin aşırı gayreti sonunda yakalanmıştı. Ancak her zaman olduğu gibi Juan Carlos Diaz son saniyede ortadan kaybolmayı başararak sırra kadem basmıştı. CIA'NIN

Washington'daki Eylem Servisi şefi olan Frank Thorpe uzun araştırmalardan sonra Juan Carlos Diaz'ın izini buldurmuştu. Bütün mesele, Washington'dan San Juan'a gidecek olan Diaz'ın gerçek Diaz olup olmadığını teşhis etmektir. CIA daha önce yanlış ihbarlar sonucu Diaz yerine başka isimlerin peşinde zaman harcamıştı. Frank Thorpe bu defa doğru iz üzerinde olduklarını anlamak için işi çok sıkı tutuyordu. Malko Liezen'deki şatosundan sadece Diaz'ı teşhis etmek için çağırılmıştı. Bu iş için Thorpe'dan şatosunun bütün ısıtma tesisatının yenilenmesini talep etmişti. Liezen şatosu'nda 150 oda olduğunu bilmeyen Thorpe ise teklifi itiraz etmeden kabullenmişti.

Malko yerinden kalkıp şatonun içine doğru yürürken kafasında Juan Carlos Diaz'ın tipini " canlandırmaya çalıştı. Terörist kısa boylu ve tıknaz yapıydı. Buna karşılık vücudu lastik kadar esnekti. Kartal gagasını andıran burnu ve geniş ağzıyla Juan Carlos Diaz kalabalıkta hemen dikkati çeken bir tipe sahipti. Büyük siyah gözlerinde delici bir ifade vardı. Son iki yıl içinde Avrupa'nın önemli kentlerinde üst üste saldırılar düzenlemiş olan Juan Carlos Diaz'ın son olarak Amerika'nın başkenti Washington'da görülmüş olması basit bir tesadüf olamazdı. Diaz'ın görüldüğü yerde tehlike ve bela eksik olmazdı.

Malko odasına çıkan merdivenlere doğru yürürken sadık yardımcısı Elko Krizantem Te karşılaştı.

— Hemen valizimi hazırla, Elko. Kısa bir iş için Washington'a uçuyorum. Alexandra ararsa bir gün sonra döneceğimi bildir. Valize ince giysiler yerleştir. Thorpe'un söylediğine göre orada sıcaklık gölgede 40 dereceyi geçiyormuş.

— Başüstüne altesleri!

Malko duş alıp giyinmesi için çok az zamanı olduğundan koşar adımlarla merdivenleri tırmandı. Juan Carlos Diaz'ın yüzü gözlerinin önünden gitmiyordu.

V. BÖLÜM

Malko Viyana Schwechat Havaalanı'na vardıkdan sonra işler Frank Thorpe'un söylediği gibi yürümüştü.

Thorpe, Malko için Concorde'un birinci mevkisinde yer ayırtmıştı. Salonun içinde tatlı bir serinlik vardı. Air France hostesleri yolcuları en iyi şekilde ağırlamak için birbirleriyle yarış eder gibiydiler, özellikle şahane bacaklara sahip sarışın hostes Malko'nun Dom Perignon dolu kadehini hiç boş bırakmıyordu. Malko taktığı kulaklıklardan Vivaldi'nin Dört Mevsim'ini zevkle dinlemeye başladı. Çok keyifli bir yolculuk yapmakta olduğunu kabul etmek zorundaydı. CIA kendisini en kusursuz biçimde ağırlıyordu. Kulaklıkları çıkardığında, yan koltukta olan

yolcu Malko'ya döndü:

— Concorde'a ilk kez mi biniyorsunuz?

Malko gülümseyerek "kaç kez bindiğimi hesaplamadım" diye cevap verdi. Yan koltuktaki komşusu oldukça geveze bir adamdı. Malko adamın gevezeliklerine tahammül edemeyeceğini anlayınca yeniden kulaklıkları taktı. Güzel bir yolculuğu geveze bir adam yüzünden mahvetmek istemiyordu. Bir ara tuvalete gidip döndükten sonra aksanlı bir İngilizceyle konuşan hostes yolculara kemerlerini bağlamalarını ve inişe geçtiklerini bildirdi. Paris-Washington arasındaki yolculuk sadece üç saat elli beş dakika sürmüştü. Hostes Washington'da sıcaklığın 45 derece olduğunu açıklayınca Malko yüzünü buruşturdu. Washington'da geçireceği birkaç saat boyunca kendini bir fırın içinde hissedecekti. İşinin çabuk bitmesini umarak bir an önce Liezen Şatosu'na dönmeyi diledi içinden.

Uçak Washington'daki Dulles Havaalanı'na inecekti. New York'a gidecek olan yolcular Dulles Havaalanı'ndan aktarma yapıyorlardı. Uçak alana indikten sonra Malko gri bir servis otobüsünün yaklaşmakta olduğunu gördü. Aynı yöne dikkatle baktığında gri otobüsü takip eden siyah bir Limousine farkettti. Uçağın motorları stop ettikten sora yolculuk boyunca kadehini boş bırakmayan güzel bacaklı hostes Malko'nun yanına yaklaşarak:

— Uçaktan önce siz ineceksiniz, Bay Linge, dedi.

Malko siyah Limousine'in kendisi için Frank Thorpe tarafından gönderildiğini anlamıştı. Merdivenlerden inerken Limousine'in arka kapısından tanıdık bir yüzün kendisine el salladığını gördü. CIA'nın gorili Chris Jones Malko'yu karşılamak üzere görevlendirilmişti. İki eski dost daha önce birçok işte birlikte çalışmışlardı. Chris Jones iki metreye yaklaşan boyuyla tam bir devdi. Kocaman elleriyle Malko'nun kolunu kavradıktan sonra:

— Hoş geldiniz Malko! Umarım yolculuğunuz iyi geçmiştir! dedi.

'Kısa süren bir hatırlı sormadan sonra Malko ve Chris Jones siyah Limousine'e girip uzaklaştılar. Pasaport ve bagaj kontrolü diğer yolcular içindi. CIA Malko'yu bu sıkıcı formalitelerden uzak tutmuştu.

VI. BÖLÜM

Malko arabaya binerken içinde iki erkek daha olduğunu gördü. Chris Jones adamları Malko'ya tanıştırdı:

— **John Vedenick. Havaalanında bütün güvenlik önlemlerinden sorumludur. Onun sayesinde Juan Carlos Diaz'ın bineceği uçağın saatini geciktirebildik.**

— **Tanıştığımızı memnun oldum,**

— **Ve Virgin Miller. Kısaca DOD olarak anılan Domestic Operation Division'un ikinci yöneticisidir. DOD, CIA'nın Amerika Birleşik Devletleri toprakları üzerinde olup biten bütün işlerden sorumludur. Juan Carlos Diaz meselesi onun görev alanına giriyor.**

Malko Virgin Miller'ı başıyla selamladı. Siyah Limousine'in nereye gittiğini düşünürken Chris Jones düşüncelerini okumuş gibi cevap verdi:

— **Amerikan Airlines'ın San Juan'a gidecek olan 109 sefer sayılı uçağının bekleme salonuna gidiyoruz. Bir an önce 23 numaralı kapıya varmamız gerekiyor.**

Araba son hızla 23 numaralı kapıya doğru giderken Malko aklından geçen soruyu Virgin Miller'a yöneltti:

— **Diaz'ın bu uçakta olduğundan emin misiniz?**

— **Sahte bir isimle seyahat ediyor. Havaalanındaki özel verici istasyonumuz sayesinde San Juan'a uçacağımı öğrenmiş bulunuyoruz. Ancak onun ismini kullanarak başka biri de uçağa binecek olabilir. Diaz'ın yüzünü en iyi sizin tanıdığınız söylendi bana.**

— **Onu neden tutuklanıyorsunuz?**

— **Bizim topraklarımız üzerinde işlenmiş bir suçtu yok. Bu yüzden elimiz kolumuz bağlı. Ancak Washington'a tatilini geçirmek için gelmediğinden de eminiz. Diaz buraya tek bir nedenle çağırılmış olabilir. Porto Rico Ulusal Özgürlük Kuvvetleri adlı örgütle irtibata geçmek için... Ama elimizde en ufak bir kanıt bile yok. Herifin izini daha yeni bulduk.**

— **Adamı teşhis ettikten sonra ne olacak?**

— **Bundan sonrası sizi ilgilendirmiyor.**

Bekleme salonunda iki adamımız daha var Chris Jones sizin işaretinizi bekliyor. Adamı Juan Carlos Diaz olduğunu tespit ettikten sonra işiniz bitecek. Diaz, San Juan'a vardıktan sonra Porto Rico'daki adamlarımız tarafından ortadan kaldırılacak.

Malko tek bir işaretle Juan Carlos Diaz'ı ölüme mahkûm edeceğini anlamıştı. Bu sırada siyah Limousine 23 numaralı salonun kapısı önünde durdu. Chris koluyla Malko'yu dürterek bekleme salonunun geniş camları arkasından dışarı bakan adamı gösterdi:

— Şu çizgili açık renk takım elbise giymiş olan adamı görüyor musunuz? Siyah gözlükleri olan... Elinde kahverengi bir çanta taşıyor. Juan Carlos Diaz o olabilir. İçeri girip dikkatle incelemeniz gerek. Geçen defaki hataya düşmek istemiyoruz.

Malko birkaç ay önce Norveç'te Diaz'a çok benzeyen bir Faslı'nın CIA tarafından öldürüldüğünü hatırladı. Hiçbir suçu olmayan Faslı Diaz'a benzemesini hayatıyla ödemişti.

Malko arabadan inerken mide kaslarının gerildiğini hissetti. Yürüyen merdivenle yukarı tırmanırken Chris Jones birkaç adım gerisinde

kalmıştı. Bekleme salonuna girdiğinde Malko bir an yüzlerce yolcu arasında Juan Carlos Diaz'ı seğemedi. San Juan'a uçan yolcuların hemen hepsi Porto Ricolu olduğu için Diaz'ı hemen ayıramamıştı. Ama sonunda, Diaz'ı pencere önünden ayrılırken yakaladı. Teröristle aralarında iki metrelik bir mesafe vardı. Malko bu mesafeden kolayca Diaz'ı teşhis edebilirdi.

Juan Carlos Diaz siyah gözlük takmasına rağmen Malko'nun kafasındaki tipe tıpa tıp uyuyordu. Geçen yıl Viyana'daki tipi daha farklıydı. Uzun siyah saçlarını kestirip arkaya doğru taramıştı. Yüzünden akan ter damlaları Diaz'ın sıkıntılı bir bekleyiş içinde olduğunu gösteriyordu. Terörist güçlü elleriyle elindeki çantayı sıkıca kavramıştı. Dünyanın en tehlikeli teröristlerinden biri olan Diaz yolcu salonunda bekleyen diğer Porto Ricolular arasında dikkati çekmemeye çalışıyordu.

*

**

Malko birkaç dakika önce Diaz'ın önünde durduğu camdan dışarı bir göz attı. Adamın bulunduğu yerden siyah Limousine'in durduğu nokta rahatlıkla görülebiliyordu. Diaz, Chris ve Malko'nun arabadan indiğini görmemiş olamazdı. Malko sırtını pencereye dönerek dikkati çekmemek için bir polis

memuruna sorular soran Chris Jones'a baktı. Chris dakikalardır Malko'nun işaretini bekliyordu. Malko sadece başını öne doğru sallayarak işareti verdi. Bu sırada San Juan'a uçacak olan yolcular kendilerini uçağa götürecek otobüse binmek için çıkışa yönelmişlerdi. Juan Carlos Diaz elindeki çantayla yolcuların arasına karışarak kapıya doğru yürümeye başladı. Birkaç dakika sonra bekleme salonu tamamen boşalmıştı.

Chris Jones elini Malko'nun omzuna attı.

— Temiz iş oldu! San Juan'a iner inmez La Perla Mahallesi'ne giden yolda öldürülecek. Bizimkilere haber vermek gerek. Bu defa elimizden kaçamayacak.

Malko bu kadar basit bir iş için Liezen Şatosu'ndan Washington'a çağrıldığı için biraz hayalkırıklığına uğramıştı. Yapacağı tek iş Paris'e kalkacak ilk uçakla geri dönmekti.

— Benim işim bu kadar. Şimdi ne yapıyoruz? Concorde'da yerim ayrıldı mı?

— Merak etmeyin. Yarın ilk uçakla geri gidiyorsunuz. Bay Thorpe sizin için Mayflower Oteli'nde bir oda ayırttı. Biz buradayken bagajlarınız çoktan odanıza taşınmıştır.

— Harika! Bay Thorpe'u görecek miyim?

— Sizi Langley'de bekliyor.

Malko ve Chris aşağıda kendilerini bekleyen siyah Limousine'e dönerken birkaç dakika önce Amerikan Airlines'a ait otobüsün Boeing

727'e gitmek yerine bekleme salonuna geri döndüğünü farketmemişlerdi. Olayı ilk gören Chris yakası açık bir küfür savurarak aynı yöne bakan Malko'ya döndü:

— Gözlerim beni yanıltmıyorsa otobüs geri dönüyor.

— Diaz'ın olduğu yerde belanın eksik olmayacağını tahmin etmeliydik.

Malko atağa geçmek için beklemekten başka çareleri olmadığını düşündü. Juan Carlos Diaz'ın ne yapacağını anladıktan sonra harekete geçeceklerdi.

VII. BÖLÜM

Juan Carlos Diaz'ın alnında boncuk gibi terler birikmişti. Uçağa giden otobüsün içinde kendini kapana kısılmış bir fare gibi hissediyordu. Beyninde bir türlü cevaplandıramadığı sorular yankılanıyordu. Hava şartları son derece uygun olduğu halde uçağın kalkışı neden kırk beş dakika ertelenmişti? Son dakikada bekleme salonunun kapısına gelen siyah Limousine'den çıkan adam neden uçağa binmeyip kendisini inceledikten sonra başıyla dev yapılı arkadaşına işaret vermişti? Eğer kimliği belirlenmişse neden tutuklanmamış ya da üzerine ateş açılmamıştı? Birden kafasında bir ışık yandı. Düşmanları kendisini uçağın içinde bekliyorlardı...

Diaz terli ellerini pantolonuna sildi.

Pantolonunun belindeki otomatik silahı yokladı.

Silahı bekleme salonunu dekore etmek için konmuş süs bitkileri arasında bulmuştu. Porto Rico Ulusal Özgürlük Kuvvetleri iyi çalışıyordu. Örgütün havaalanındaki adamı otomatik kontrol kapısından masum bir yolcu gibi geçen teröristlere silah temin etme konusunda çok ustaydı.

Kimsenin kendisine bakmadığı bir anda Juan Carlos Diaz yerinden kalkarak otobüsün şoförüne doğru ilerledi. Uçağa beş yüz metre kaldığında Diaz Çek yapısı otomatik silahını belinden çıkartıp şoförün ensesine dayadı. Buz gibi namluyu boynunda hisseden şoförün rengi bembeyaz olmuştu.

— Sesini çıkartma! Geri dönüyoruz.

Diaz bir gariplik olduğunu sezen yolculara bağırdı:

— Hepiniz yere yatın. Ses çıkaran olursa tetiği çekerim. Çabuk olun dedim.

Korku dolu İspanyolca sesler arasında yolcular yere eğilmeye başladı. Kimse gözünü her an hedef olacağı silahtan ayıramıyordu.

Diaz bir an önce otobüsten inmek ve Dulles Havaalanı'ndan çıkmak için acele ediyordu. Henüz ne yapacağı konusunda kafasında belirli bir plan olmadığı için endişeliydi. Düşmanlarına hazırlanma zamanı bırakmayacaktı...

Chris ve Malko ilk iş olarak Dulles Havaalanı güvenliğini arayarak ortalığı alarına geçirmişlerdi. Ancak bu arada bir süre Diaz'ın ne yaptığını incelediklerinden, bekleme salonuna yeni yolcuların alınmasını engelleyememişlerdi. Geniş kapılardan içeri birkaç dakika içinde yüze yakın yolcu girmişti.

— Otobüs geliyor! diye bağırdı Chris Jones

Diaz ve yolcuların içinde oldukları otobüs 23 numaralı bekleme salonunun kapısında durmuştu. Yolcular açılan kapılardan dışarı çıkarırken arkalarında beliren silahlı Diaz üstünlüğü çoktan sağlamıştı. Teröriste ateş açılması en azından birkaç masum insanın ölmesine neden olabilirdi. Yolcu salonunda en azından on güvenlik polisi olmasına karşılık, herkesin eli kolu bağlıydı. Juan Carlos Diaz birkaç adım önünde duran bir hostesi belinden yakaladığı anda kalabalıktan korku dolu çığlıklar yükseldi. Elinde tuttuğu hostes Diaz'ın en büyük güvencesiydi. Terörist belinden kavradığı hostesle yürüyen merdivenleri tırmanarak yolcu salonuna girdi. Çevresindeki kalabalık gittikçe geriliyordu. Diaz uçağa binmeden önce elinde tuttuğu çantanın uzun sapını omzuna asmıştı. Böylece bir elini daha rahat hareket ettirebiliyordu. Gözlerini kalabalıktan ayırmadan el yordamıyla çantasının

fermuarını yokladı. Aradığını bulmuştu. Porto Rico'daki Amerikan Ordusu deposundan çalınmış olan bomba sağ avucunun içindeydi. Çıkış kapısındaki polisleri geri çekebilmek için bombayı atacaktı. Diaz bombayı ağzına doğru götürdü. Dişlerinin yardımıyla bombanın emniyetini çıkarıp bütün gücüyle çıkış kapısında biriken halkın ve güvenlik polislerinin üzerine doğru fırlattı. Bombayı çantasından çıkarıp polislere fırlatması o kadar ani olmuştu ki, kimse yerinden kıpırdamaya bile fırsat bulamamıştı.

Bomba, yavaş çekilmiş bir filmde olduğu gibi önce mermer zemin üzerinde kaydı, kaydı, sonra yaşlı bir kadının ayağına çarparak büyük bir gürültüyle patladı. Önce ortalığı kalın siyah bir duman sardı. Ardından ortalık toza boğuldu. Bekleme salonunda göz gözü görmez hale gelmişti. Bombanın patlamasının ardından acı dolu feryatlar yükselmeye başlamıştı. Malko toz dumanının arasında bir bacağı kopmuş küçük bir kız çocuğu ve yüzü gözü kan içinde genç bir hostes gördü.

— Bu bir katliam! diye bağırdı Chris Jones.

Malko insanın bir metre uzağını bile zor gördüğü dumanlar arasında boşu boşuna sağa sola koşarak Diaz'ı aradı. Terörist ortada gözüküyordu. Bu sırada şok geçiren bir hostesin kendilerine doğru geldiğini gördüler.

— Yakalayın onu... Park yerine inen

merdivenlere koşarken gördüm...

Malko ve Chris ok gibi yerlerinden fırlayıp park yerine doğru koşmaya başladılar. Kapının yanında birkaç dakika önce Diaz'ın elinde rehine olan genç hostes yatıyordu.

— Rehineyi bıraktığına göre yalnız olmalı, dedi Malko.

— Onu paralayacağım!..

Chris Jones koşarken vahşi bir hayvan gibi soluyordu.

*

**

Juan Carlos Diaz ciğerlerinin yerinden söküleceğini hissediyordu. Park yerine vardığı anda kurtulmuş olacaktı. Dakikalardır olimpiyatlarda rekor kıran bir atlet gibi koşuyordu. Dulles Havaalanı'nın bu kadar büyük olduğunu daha önce farketmemişti. Sonunda, park yerinin çıkışına vardı. Önce önüne çıkan arabaların kapılarını yoklamaya başladı. Beşinci arabanın da kapısı kilitli çıkınca okkalı bir küfür salladı. Gözleriyle çevreyi araştırırken sarı bir Pontiac gördü. Cebine soktuğu tabancayı çıkarıp arabanın arkasından dolanarak şoför mahalline geldi. Direksiyonda şişman bir adam oturuyordu.

— Dışarı ahbap!.

— Hey, ne oluyor?

Diaz şişman adama ateş ederken hiç tereddüt etmedi. Gereksiz ayrıntılarla uğraşıp

vakit kaybetmek istemiyordu, iki kurşunla kalbinden ve beyninden vurulan adamı boş bir külçe gibi yere bırakıp direksiyona geçti.

Diaz'ın kullandığı sarı Pontiac arkasında bir egzoz bulutu bırakarak park yeri çıkışına doğru yöneldi. Park bekçisi ücretini ödemeyen müşterinin arkasından bağırırken Diaz bir mil uzaklıktaki Sully Road yönüne sapmıştı.

Juan Carlos Diaz havalandırma düğmesine basarken kafasında bir an önce New York'a varmak düşüncesi vardı. Amerika'dan çıkabilmek için yeni bir yol bulması gerekiyordu.

Diaz, maratonda bir boy öne geçmişti.

VIII. BÖLÜM

DOD'un bir numaralı adamı John Peabody'nin gözlerinde öfkeden şimşekler çakıyor gibiydi. Dulles Havaalanı'ndaki terör olayının faturası altı ölü, on üçü ağır olmak üzere yirmi altı yaralıydı. CIA'nın Langley'deki bürosunda sinirli bir hava esiyordu.

— Diaz'ın kafasını koparıp Washington caddelerinde futbol oynamak istiyorum! diye bağırırdı Peabody.

Toplantı masasında John Peabody'nin karşısında Frank Thorpe, Malko ve DOD'un iki numaralı adamı Virgin Miller oturuyordu. Havalandırma cihazına rağmen odanın içindekiler nemli sıcağı vücutlarında hissediyorlardı. John Peabody yardımcısı Virgin Miller'a döndü:

— Diaz o silahı nasıl yanına alabilmiş? Güvenlik diye bir mefhum yok mu Dulles Havaalanı'nda?

— Kontroller çok sıkı, ancak Porto Rico Özgürlük Kuvvetleri Örgütü'nün bir üyesi bekleme salonundaki temizlikçiler arasına sızmış olabilir. Havaalanında çalışan herkesi incelemeye olanak yok efendim.

— Bu cevabı özür olarak kabul edemem. Diaz'ın o yasadışı örgütle ne ilgisi olduğunu tespit edebildiniz mi?

— Elimizde kesin kanıtlar yok, ama Juan Carlos Diaz Amerika'ya onlar tarafından çağrılmış olabilir. Bunlar Küba gizli haberalma servisi tarafından para yardımı görüyor. Ayrıca, bu işte KGB'nin de parmağı var. Diaz KGB tarafından Moskova'da yetiştirilmiş. Porfirio Aristos adında Güney Amerikalı bir avukat Kübalıların işlerini New York'tan yönetiyor. Adamın Spanish Harlem'de bir bürosu var. Diaz New York'a varınca onunla irtibata geçmek zorunda...

Malko Çikito olayını Chris'ten öğrenmişti.

— Çikito'nun başına gelenleri nasıl açıklayabiliriz?

— Çocuk bir FBI ajanına PÖK, yani Porto Rico Özgürlük Kuvvetleri hakkında bilgi veriyordu. Örgütün üyeleri bilgileri kimin dışarı sızdığını anlayınca, çocuğu ortadan kaldırdılar.

— Şu anda FBI'ya kim bilgi veriyor?

— Kimse. FBI tam anlamıyla hapyı yuttu. PÖK'ün içine yeni adam sızdırmak uzun zaman alacak. Ayrıca, artık FBI'ya ve New York polisine güvenimiz kalmadı. Yöntemleri en az yüz yıllık.

John Peabody kısa bir süre sustu. Elindeki kalemlle önündeki kâğıt üzerine anlamsız şekiller çizdikten sonra Malko'ya döndü:

— Sizi buraya sadece Juan Carlos Diaz'ı teşhis etmeniz için çağırtmadık.

— Anlayamadım dedi Malko. Görevim bitince Liezen'e döneceğimi sanıyordum!..

— Size ihtiyacımız var, Bay Linge. FBI işe burnunu sokarsa her şeyi yüzüne gözüne buluşturacak. Önce PÖK üyelerini tutuklayacaklar. Hapishaneler Porto Ricolularla dolaçak. Daha sonra arkadaşlarını kurtarmak isteyen örgüt üyeleri masum insanları rehin alacaklar. Bundan sonra ayıklayın pirincin taşını... Boşu boşuna masum insanların ölmesine göz yummak zorunda kalabiliriz.

— New York'a gitsem bile Diaz'ı nasıl bulabilirim? Ona ulaşmak çok zor...

— Diaz Spanish Harlem'de Porfirio Aristos adlı avukatla buluşacak. Şimdilik elimizdeki tek ipucu bu. New York'a Chris Jones'la gideceksiniz. Orada Chris'in iş arkadaşı Milton Brabeck sizi bekliyor. Spanish Harlem'de Mafya'dan adamlarımız var.

— Mafya mı?

Malko hayretini gizleyememişti?

— Spanish Harlem'de Porto Ricolularla iş yapamayacağımıza göre, geriye sadece Mafya kalıyor. Denize düşen yılanı sarılır. Mafya'nın birçok işte bize yardımcı olduğunu itiraf etmem gerek. Bizim ajanların yapmayacağı pis işleri onlar bitiriyor. Şimdi cevabınızı bekliyorum, Bay Linge. Kabul mü?

— New York'u severim, diye cevap verdi Malko.

Gözlerinin önünde Dulles Havaalanı'ndaki facia canlandı. Juan Carlos Diaz gibi caniler daha fazla can yakmadan ortadan kaldırılmalıydılar. Görevi Juan Carlos Diaz'ın yerini bulmak ve onu Mafya'nın adamlarına teslim etmek olacaktı. Yapacağı iş her şeyden önce toplumsal bir görevdi.

John Peabody Malko'yu uğurlarken "Bol şanslar" dilemeyi ihmal etmemişti.

IX. BÖLÜM

"KANUNÎ HAKLAR BÜROSU" Porfirio Aristos. Avukat.

Malko, Güney Amerikalı avukatın çalıştığı binanın karşısındaki kaldırımda parketmiş bir Cadillae'in içinden caddeyi izliyordu. Arabanın direksiyonunda Joe Colombo adlı İtalyan asıllı şoför vardı. John Peabody'nin söylediği gibi Colombo Mafya'yla çok yakın ilişkileri olan bir adamdı. Malko Colombo ile Cariyle Otel'i'nin lobisinde karşılaşmıştı. Siyah kıvrıcık saçları, bir altmış boyu ve yüz kilo ağırlığıyla Colombo, karikatürleri andırıyordu. Çizgili takım elbisesi, siyah şapkası ve ağzından düşmeyen purosuyla çok komik bir görünüşü vardı.

Joe Colombo, Malko'yu Spanish Harlem'e

getirdikten sonra hemen hemen hiç susmamıştı. Sürekli olarak çocukluğunun geçtiği mahalleden bahsediyordu. Porfirio Aristos'un bürosunun bulunduğu 116. Cadde'deki eski apartmanın içine sabahtan beri yüzlerce kişi girip çıkmıştı. İş hanının ön cephesinde New York'un eski apartmanlarında olduğu gibi en üst kata kadar çıkan bir yangın merdiveni vardı. Cadillac'ın havalandırması açık olmasına rağmen, Malko kendini duş yapmış gibi sırlıklam hissediyordu. Dayanılmaz sıcakta arabanın içinde beklemek gittikçe çekilmez bir hal almıştı.

Birden, Joe Colombo İtalyanca bir nara attı. Malko adamın karşıdan gelen uzun boylu parkmetre memuresini işaret ettiğini anlamıştı. Sütçükahve tenli, bol makyajlı bir parkmetre memuresi, Porfirio Aristos'un çalıştığı iş hanına girmek üzereydi. Kadın içeri girmeden önce çevreyi iyice kolaçan etmişti.

Malko İtalyan şoföre döndü:

— Bu kadının içerde ne yaptığını öğrenebilir miyiz?

— Tabii efendim! Yangın merdivenine tırmanıp kadının girdiği katı anlayabilirim. Buralarda kimse kimseyle ilgilenmez.

— Öyleyse vakit kaybetmeyin, içimden bir ses kadının Aristos'la randevusu olduğunu söylüyor.

Joe Colombo arabadan inip binaya doğru

yürüdü. Gerçekten de yoldan geçen hiç kimse şişman İtalyanın yangın merdivenlerine tırmandığına dikkat etmemişti.

Joe Colombo ilk iki katın önünde fazla vakit kaybetmemişti. Üçüncü katın önünde on dakika kadar zaman geçirdikten sonra Malko'nun yanına döndü:

— Tanrım, o ne yaratık! Kadın değil, bir vclkan. Göğüslerini ve kalçalarını görerseniz gözlerinize inanamazsınız... Olmaz böyle şey.

— Tamam Joe. Kadının güzel olduğunu ben de biliyorum. Nereye girdiğini anlayabiliyorsunuz mi?

— Haklıymışsınız efendim. Karı Aristos'un yazıhanesindeydi. Sanki porno film seyrediyor gibi oldum. Herifin boyu karının ancak omzuna geliyor, ama tam iş bitirici... Önce çalışma masasının üzerinde seviştiler. Ben sizin yanınıza dönerken yerde yuvarlanıyorlardı.

— Aristos nasıl bir tip?

— Çok kısa boylu. Esmer. Ağzını kapatan bıyıkları var. Ama kadın müthiş.

Malko Joe Colombo'nun anlattıklarından sonra düşünceye dalmıştı. Parkmetre memuresinin Porfirio Aristos'un metresi olması iyiye işaretti. Kadın sayesinde Aristos hakkında önemli bilgiler sızdırabilirdi.

— Joe bir taksiye binip evinize dönebilirsiniz. İhtiyacım olursa sizi çağırırım. Ben parkmetre memuresiyle ilgileneyeğim.

--Ağzınızın tadını biliyorsunuz, Bay Linge! izin verdiğiniz için sağolun. Beni ararsanız Patsy'nin yerinde bulabilirsiniz.

Joe koca gövdesiyle yuvarlanır gibi yürüyerek geçmekte olan bir taksiye işaret etti. Malko Joe'nun boşalttığı şoför mahalline geçmişti. On beş dakika sonra, park memuresi iş hanından dışarı çıktı. Mesaisinden çaldığı zamanı kapatmak istercesine kaldırıma parketmiş arabaların para atıp atmadıklarını kontrol etmeye koyuldu hemen.

Genç kadın Malko'nun arabasının yanına geldiğinde ön cama doğru eğildi.

— Burada parketmeniz yasak. Ceza yazmak zorunda kalabilirim.

— Nazik ihtarınız için teşekkür ederim! diye cevap verdi Malko. Ancak, başka yer bulamadım.

— İki sokak ilersi daha tenhadır.

Park memuresi gözlerini arabadan ve Malko'dan ayırmamıştı.

— Bu sıcakta işiniz çok zor olmalı. Sizi gideceğiniz yere bırakabilir miyim?

— Şey... Sanmıyorum. Şu anda çalışıyorum. Birazdan karakola döneceğim.

— İyi ya... Sizi iş yerinize bırakayım. Arabanın havalandırması çok iyi çalışıyor.

— Çok ısrar ediyorsunuz... Kabul etmekten başka çarem kalmıyor.

Genç kadın kapıyı açıp Malko'nun yanına

yerleşti. Őimdiye kadar hiç gri bir Cadillac'a binmemişti. Őstelik direksiyondaki adam dikkati çekecek kadar yakışıklıydı, özellikle bal rengi gözleri çok etkileyiciydi.

— Adınızı öğrenebilir miyim? diye sordu Malko.

— Christina Lamparo. Gördüğünüz gibi parkmetrelere para atmayanlara ceza yazıyorum. Ya sizin adınız nedir?

— Malko Linge.

— Değışik ve güzel bir isim.

— Sizin de bacaklarınız çok güzel. Mankenlik yapmalıydınız.

— İltifatınıza teşekkür ederim. Ama kocam çok kiskantır. Őstelik kk bir kızım var.

Christina Lamparo'nun kahverengi üniformasının altından gözüken bacakları nefes kesiciydi. Malko önce parmakları, sonra avuçlarıyla kadının bacaklarını okşamaya başladı. Bu sırada 120. Sokak'ı dönmüşlerdi. Arabanın camları güneş ışınları altında otomatik olarak koyulaştığı için iersisi görülmüyordu. Bacakları üzerinde gidip gelen eller Christina Lamparo'nun cinsel iştahını yeniden körüklemişti.

— Harika... Kendimi çok iyi hissediyorum. Acelecilerkeklere bayılırım. Lüzumsuz gevezeliklerle vakit ldrmeyelim. Arabanın camlarından iersinin görülmediğinden emin misiniz?

— Şüpheniz olmasın, dedi Malko. Arabayı
tenha bir köşeye parkedeyim mi?

— İyi olur. İlk gördüğüm anda sana
bayıldım.

Malko içinden "tam bir fahişeye çattık"
dedi. Kadın Malko'nun pantolonunun düğme-
lerini çözmeye başlamıştı bile. Sonra bir
çırpıda gömleğini ve eteğini çıkarttı.

X. BÖLÜM

Sevişmeleri bittiğinde Christina avını afiyetle yemiş vahşi bir hayvandan farksızdı. Çantasından rujunu çıkarıp makyajını tazelerken Malko'ya döndü:

— Hayatıma binlerce erkek girdi, ama senin gibisini görmedim. Gerçekten müthiştin. Yeniden görüşecek miyiz?

— Seni kaçırmak istemem, diye cevap verdi Malko. Galiba bu gün şanslı günümdeyim. Seni nerede bulabilirim?

— 112. Sokak'ın köşesinde La Borraquena adlı bir bar var. Mesaiden sonra hep oraya giderim. Saat yedi uygun. Kocamı merak etme. Seyahatte...

— Görüşmek üzere Christina!

— Akşamı iple çekeceğim.

Malko kadını 25. Sokak'ın biraz ötesinde arabadan indirdi. Oteline dönerken bu buluşmanın sonucunun ne olacağını merak ediyordu. Christina Lamparo'ya bel bağlamak boşa çıkabilirdi. Porfirio Aristos kadın için basit bir macera da olabilirdi. Kadının avukat hakkında hiçbir şey bilmemesi de ihtimal dahilindeydi.

*

**

La Barraquena'nın içinde sigara dumanından göz gözü görmüyordu. Malko kapıdan içeri girdiğinde kendisini karanlık bir tünele sapmış gibi hissetmişti. Yüksek sesli İspanyolca şarkılar kulakları sağır eder gibiydi. Sıcaklık dışardan daha tahammül edilmez olmasına rağmen, barın içi tıklım tıklım doluydu. Malko bir süre gözlerinin karanlığa alışmasını bekledi. Sonunda Christina'yı bardaki yüksek taburelerden birinin üzerinde seçebilmişti...www.cizgiliforum.com

Kadının üzerinde önden ve arkadan düğmeli beyaz bir mini elbise vardı. Bacak bacak üstüne attığı taburenin üzerinde, yanındaki bir Porto Ricoluyla sohbet ediyordu. Malko'yu farkedince yerinden fırlayıp boynuna sarıldı.

— Geleceğini ummuyordum.

Christina Malko'nun dudaklarına ateşli bir öpücük kondurdu. Birkaç dakika sonra piraga denilen bir Porto Riko içkisi ismarladılar.

— Buraya sık sık gelir misin?

— Evet, her zaman. Barın patronu çok iyi dostum. Arasına dostluğumuz daha da ileri gider. Bu yüzden burada hesap ödemem.

Malko kollarını Christina'mn boynuna doladı. Genç kadının sütlükahve teni pürüzsüz ve yumuşacıktı. Christina zevk aldığını belirtircesine kesik bir inilti çıkardı.

— Çok değişik bir kadınsın Christina. Aklın seksten başka bir şeye işlemiyor gibi...

— Sevişmeye nefes almak gibi ihtiyaç duyuyorum. Günde birkaç kere sevişmezsem hasta olurum. Sevişmek benim için yemek yemek kadar gerekli. Bu sabah bir avukatla seviştim. Sonra sana rastladım. Geçenlerde bir rahiple günah çıkarma yerinde sevişecektik, ama yarım kaldı...

— Neden? Çok merak ettim...

— Öyleyse anlatayım. Papaz tam cüppesini çıkarmak üzereyken içeri üç kişinin takip ettiği bir çocuk girdi. Adamlar çocuğu öldürmek istiyorlardı. Dediklerini de yaptılar. Zavallı çocuğun popusuna bir dinamit lokumu yerleştirip kilisenin yanındaki avluya fırlattılar. Büyük bir patlama oldu. Bu arada papazı da bayıltmışlardı. Papazı yeniden görürsem yarım kalan işimizi bitirmek istiyorum...

Malko Christina'mn anlattıklarıyla Çikito adlı Porto Ricolu çocuğun ölümünü karşılaştırdı. Doğru iz üzerinde olduğundan emindi.

Olayın en yakın görgü tanığı yanibaşındaydı.

— Sen de polis sayılırsın. Neden şahit olduğun olayı anlatmadın?

— Deli misin? Adamların üçü de Porto Ricoluydu. Kendi ırkımdan oldukları için onları iyi tanırım. Konuşsam ertesi sabah boş bir arsada cesedim bulunurdu. Hele aralarında Manuelo adında biri var, görsen cehennemden kaçtığını sanırsın...

— Kim bu Manuelo?

— Esrar satıcısı. Kadın da satar. Benden de esrar satmamı istedi de yakamı zor kurtarmıştım. Birkaç defa beni 105. Sokak'taki Social Club'te içki içmeye çağırdı. İşlerini oradan idare ediyor.

Malko kendi kendine gülümsedi. New York polisleri 25. Karakol'dan bir parkmetre memuresinin FBI'ya bilgi veren Çikito adlı çocuğun öldürülmesine şahit olduğunu bilse-ler, saçlarını yolarlardı. Christina'nın peşine düşmekle çok iyi etmişti.

— Neyse, bunları bırakalım da biraz kendimizden konuşalım.

— Ne yapmak isterdin?

— İkimizin de aklından aynı şey geçiyor. Merak etme eve kadar gitmemize gerek yok. Barın arkasında patronun odasını kullanabiliriz. Bana sesini çıkarmaz.

— Nerede oturduğunu öğrenebilir miyim, Christina?

— Tabii. 122. Sokak ile 118. Sokak arasında oturuyorum. Apartmanın numarası 1205.

Malko numarayı beyninin bir köşesine not ederken Christina kendisini barın arkasındaki odaya doğru sürüklüyordu. Kadını başından attıktan sonra ilk iş olarak Manuelo'nun yeri Social Club'e gidecekti. Bu arada Chris Jones ve Milton Bfabeck'i de haberdar etmesi gerekiyordu.

Manuelo'nun Juan Carlos Diaz'la ilişki kuracağından emindi.

XI. BÖLÜM

Malko Coca Cola ve rom karışımı içkisinden bir yudum alırken sıkıntılı bakışlarla çevresini izliyordu. Garson kendisini diğer masalardan uzak bir yere oturtmuştu. Social Club'te Güney Amerikalı olmayan tek müşteri kendisiydi. İçeri girebilmek için kapıcıya on dolar bahşış bırakmak zorunda kalmıştı. Manuelo'yu beklediğini söylemese kapının yüzüne kapanacağından emindi Malko. Chris Jones ile Milton Brabeck barın karşısındaki sokakta her an tetikteydiler. Malko uzun süre dışarı çıkmazsa içeri dalmak için bekliyorlardı. Malko yarım saattir Manuelo'yu beklemekten sıkılmıştı.

Christina'nın tarifine uyan bir adamın kapıdan girdiğini gördü, içeri girer girmez kapıcı Malko Linge adında bir yabancıнын kendisini aradığını söylemişti. Manuêlo kendisine doğru yaklaşırken Malko adamın korkunç bir görünüşü olduğunu düşündü. Manuêlo kıllı göğsünü açıkta bırakan desenli bir gömlek giymişti. Altında sarı bir pantolon ve beyaz rügan ayakkabılar vardı. Porto Ricolunun siyah gözlerinde en ufak bir anlam yoktu.

— Ben Manuêlo'yum. Ne istiyorsan, kısa kes!..

— Hemen meseleye giriyorum. Biraz eroine ihtiyacım var. En iyi malın sende bulunduğunu söylendi bana.

— Seni tanımıyorum. Polis olmadığını ne bileyim?

Malko bu cevap üzerine gömleğinin kolunu sıvayıp damarın üzerindeki kırmızı lekeleri gösterdi. Bara gelmeden önce Milton'un bir doktor arkadaşının yardımıyla yaptırmıştı bu delikleri. Kırmızı bir boya kalemle yapılan kanlı lekeler karanlıkta belli olmuyordu. Malko Manuêlo'nun daha fazla incelemesine vakit bırakmadan gömleğinin kolunu indirdi. Bu arada cüzdanını açıp içindeki parayı Porto Ricolunun burnuna sokmuştu.

— Otuz dolarlık mala yüz dolar verecek kadar zor durumdayım. Malı hemen ver. Birazdan krizim başlayacak.

Manuelo biraz düşündükten sonra Malko'nun gözlerinin içine baktı:

— **Bana bak, eğer polissen sülaleni bellerim. Beni tuvaletlerin orada bekle. Mal hazır olunca getiririm.**

Malko yerinden kalkıp tuvaletlere doğru yürüdü. Manuelo'yu ikna etmek çok zor olmamıştı. Onun gibi adamların dini imanı paraydı. Beş dakika sonra Manuelo yanına geldi. Cebinden çıkarttığı torbada en iyi cins eroin vardı.

— **İşini çabuk bitir. Hiç belli olmaz polisler ani bir baskın yapabilirler.**

— **Teşekkürler. Merak etme. Dönünce içerde olacak mısın?**

— **Sabaha kadar buradayım.**

Malko eroini alıp tuvalete girdi. Leş gibi kokan pis tuvaletin içinde yarım saat beklemek zorundaydı. Manuelo'nun en ufak bir şüphesi her şeyin sonu olabilirdi. Geçmek bilmeyen dakikaları saydıktan sonra tuvaletten çıktı. Eroini küvete boşaltıp sifonu çekmeyi ihmal etmemişti. Tuvaletten çıkıp bara girerken gözleriyle Manuelo'yu aradı. Porto Ricolu kısa boylu, bıyıklı bir adam ve çok şık giyimli esmer bir kadınla sohbet ediyordu. Spanish Harlem'in batakhanelerinden birinde böyle bir kadına rastlamak çölün ortasında çiçekli bahçe görmek gibi bir şeydi!

Joe Colombo'nun tarifinden, adamın

avukat Porfirio Aristos olduğunu anlamıştı. Kadını daha önce hiç görmediğinden emindi. Malko'nun yaklaştığını gören Manuelo ayağa kalkıp yanına geldi:

— Maldan memnun kaldın mı?

— Bana senden bahsedenerler doğru söylemişler. Süperdi. Seni yine görebilir miyim?

— Paran varsa... Ama önce telefon et. Haydi, şimdi güle güle!

Malko dışarı çıktığında sokak oldukça ıssızdı. Çöp tenekelerinin yanında yürüyerek karşı kaldırımında bekleyen Milton ve Chris'in yanına vardığında gorilleri öfke içinde beklerken buldu.

— Böyle iş görülmemiştir. Arabanın içindeyken iki herif göz göre göre tekerlekleri çalmaya kalktı. Az kalsın karakolluk oluyorduk.

— İyi haberlerim var çocuklar. Aristos içerde. Biriniz burada kalıp Aristos'un dışarı çıkmasını beklesin. Ben otele dönüyorum.

— Ben kalırım, Chris seninle gelsin, dedi Milton.

Malko ve Chris yoldan geçen bir taksiyi durdurup Cariyle Oteli'nin adresini verdiler. İkisi de sıcak yüzünden bayılacak hale gelmişti.

Telefon çaldığında Malko ve Chris televiz-

yonun karşısındaki koltuklarda uyuya kalmışlardı. Saat sabahın ikisiydi. Malko ahizeyi kaldırdı, arayan Milton Brabeck'ti.

— Onları takip ettim, Malko. 115. Sokak'ta eski bir apartmana girdiler. Bir kız, sarı pantolonlu iriyarı bir adam ve Aristos...

— Hemen geliyoruz.

Beş dakika sonra Chris ve Malko Milton'un söylediği yere varmışlardı. Milton Brabeck arkadaşlarının geldiğini görünce saklandığı telefon kulübesinden çıktı.

— Karşındaki apartmanın dördüncü katına çıktılar. Onlar geldikten sonra dairede ışık yandı.

— Apartmanda kimsenin oturmadığı belli oluyor, dedi Malko.

— Yangın merdiveninden tırmanabiliriz. New York'un eski apartmanlarına bayılıyorum. Yangın merdiveni sayesinde içeriyi kolaçan etmek kolaylaşacak.

Chris, Milton ve Malko ses çıkarmamak için lastik ayakkabılar giymişlerdi. Yangın merdivenini tırmanırken bir kedi kadar sessiz hareket ediyorlardı. Dördüncü katın merdiven sahanlığına geldiklerinde Malko arkadaşlarına yana çekilmelerini işaret etti. Pencerenin yanında gölgede kaldığı için içeriyi rahatlıkla görebiliyordu.

Odanın içinde yere atılmış birkaç minder dışında eşya yoktu. Duvar kâğıtları yırtılmış,

döşemeler çürümüştü, içersini tek bir ampul aydınlatıyordu. Pencerede perde olmadığı için Malko bütün ayrıntıları dikkatle seçebilmişti. içerde dört kişi vardı. Manuelo elindeki küçük gitarla neşeli bir şarkı söylüyordu. Aristos el çırparak ona eşlik ediyordu. Odadaki tek kadın sırtı dönük bir adamın dizlerinin dibine oturmuştu. Kadının dekoltesinden taşan göğüsleri dikkati çekecek kadar güzeldi. Malko sırtı dönük adamın yüzünü görebilmek için birkaç dakika bekledi. Adam içki almak için yerinden kalktığında Malko kalp atışlarının hızlandığını hisetti. Kartal gagasını andıran bir burnu, geniş bir ağız olan esmer adam Juan Carlos Diaz'dı. Diaz'ın yüzünde her zamanki o küstah ifade vardı...

XII. BÖLÜM

Diaz içkisini alıp kızın yanına geri döndü. Kaba bir el hareketiyle kızı yerinden kaldırdıktan sonra bir perdeyle bölünmüş yan odaya götürdü. Malko Diaz'ın peşinden yan odanın penceresine geçmişti. Odanın içinde eşya olarak bir yer yatağı ve eski bir konsol vardı. Konsolun üzerindeki mum ortalığı cılız ışığıyla aydınlatıyordu. Diaz kadını yer yatağının üzerine itip soyunmaya başladı. Kadın da bluzunun düğmelerini açmaya başlamıştı.

Malko, Chris ve Milton'a işaret ederek aşağıda beklemelerini söyledi. Aşağıda buluştuklarında Chris merakla sordu:

— Evet, ne haber?

— Diaz içerde. Şu anda sevişmeye hazırlanıyor, diye cevap verdi Malko.

— New York polisi peşinde koşarken Diaz kadın beceriyor! İşe bak. Peki, şimdi ne yapıyoruz?

— Önce John Peabody'yi arayıp durumu bildireceğim. Milton sen yukarı çıkıp içeriyi gözetlemeyi sürdür.

— Merat etme, gözümü ayırmam! diye cevap verdi Milton.

Malko, John Peabody'nin numarasını çevirdi ve bekledi. Biraz sonra DOD'un bir numaralı şefi uykulu bir sesle cevap verdi.

Malko olayı kısa cümlelerle özetledikten sonra.

— Emirlerinizi bekliyoruz, dedi.

Peabody tereddüt etmeden cevap verdi:

— Öldürün!

Telefon kapanmıştı. Malko sıkıntıyla yüzünü buruşturdu. Adam öldürmek prensiplerine aykırıydı. Ancak, bu emir karşısında tartışmak yersizdi. Chris'e döndü:

— Bir planınız var mı?

— Evet. İçeri girip herifi vuralım. Milton bizi yukarda bekliyor. Ben Milton'un yanına çıkıp içeri yangın merdiveninden dalacağım. Siz de apartmanın iç merdiven sahanlığında bekleyin Malko.

Chris yanından uzaklaşırken Malko kendini suçlu hissediyordu. Juan Carlos Diaz gibi bir mikrobu kendi elleriyle temizlemek isterdi, ama bu işe adam öldürmemek koşuluyla

girmişti. Kendini müdafa etmek dışında kimseye ateş açamayacağını biliyordu. Chris yangın merdivenini tırmanırken Malko eski apartmandan içeri girip dördüncü kata çıkmaya başladı.

*

**

Chris ve Milton yangın merdiveninin önündeki pencereye var güçleriyle tekme atarak odaya daldıklarında önce büyük bir şangırtı kopmuştu. Neye uğradıklarını anlamayan Aristos ve Manuelo şaşkınlıktan küçük dillerini yutmuş gibi birkaç saniye konuşamadılar. Milton'un "Polis!" diye bağırarak sesi adamları yeniden kendilerine getirmişti.

Aynı anda Juan Carlos Diaz ve üzerinde sadece etekliği olan bir kadın perdeyle ayrılan yan odadan dışarı fırladı. Ancak, Chris ve Milton'u büyük bir sürpriz bekliyordu. Diaz elindeki tabancayı sevgilisinin başına dayamıştı. Bu durumda Chris ya da Milton'un kızı yaralamadan ateş etmesi mümkün değildi. Gorillerin duraklamasından istifade eden Diaz kimsenin beklemediği bir anda tabancasının kurşunlarını Porfirio Aristos'un üzerine boşalttı. Kurşunlar avukatın göğsüne saplanmıştı. Can çekişen adam dizlerinin üzerinde doğrularak kapıya ulaşmaya çalışıyordu. Duvara yapışmış olan Manuelo'nun dizlerinin bağı çözülmüş gibiydi. Bu arada Juan Carlos

Diaz pencereye yaklaşmıştı. Chris'e doğru ateş ederken rehin aldığı kadını yere doğru itti. Chris kurşundan kurtulmak için kendini son saniyede yere attı. Karışıklıktan faydalanan Diaz pencereden çıkarak yangın merdivenini tırmanmaya başlamıştı bile.

— Sen bunlarla ilgilen, Milton. Ben dama çıkıyorum. Elimden kaçamayacak...

Her şey iki dakikanın içinde olup bittiğinden, Malko dördüncü kata yeni varmıştı. İçeri girdiğinde Porfirio Aristos'u kanlar içinde yerde görünce işlerde bir gariplik olduğunu sezdi.

— Malko... Diaz dama çıkıyor. Chris peşinde! diye bağırdı Milton.

Malko basamakları üçer üçer atlayarak dama tırmanmaya başladı. Dama ulaştığında, Chris'i deli gibi sağa sola koşarken buldu. Bu sırada Malko'nun ayağına boş bir 38 kalibrelik şarjör takıldı.

— Chris... Diaz nerede?

— Çıldırabilirim. Herif sanki kuş olup uçtu. Peşinden dama tırmandığımda ortadan yok olmuştu. En yakın apartman beş metre uzaklıkta. Damlardan atlayıp kaçmış olamaz.

— Tabancasının şarjörü ayağıma takıldı. Diaz çok yakınımızda olmalı.

— Dama çıktığını gözlerimle gördüm. Ama yok oldu. Sihirbaz değilse nereye saklanabilir?

— Belki damdan apartmana girecek bir

geçit var. Sen buradan ayrılma Chris. Ben aşağıyı yeniden kontrol edeceğim.

Chris kiremitleri sökülüp asfalt dökülmüş damın üzerinde onuncu defadır dört dönüyordu. Diaz'ın bir yerde asılı bulunabileceğini de hesaba katarak bütün köşeleri gözden geçirmişti, öyle bile olsa, kimse beş dakika boyunca bir dam kenarına elleriyle tutunarak asılı kalamazdı.

Yerden kalkarken birden damın siyah asfalt zemini üzerinde bir delik olduğunu gördü. Cebinden bir kibrit çıkarıp sessizce deliğe doğru yürüdü. Chris eski New York apartmanlarında damların iki kat yapıldığını hesaba katmamıştı. Çok eski apartmanların damları yağmurun içeri akmaması için çift kat inşa ediliyordu. İki yüzey arasında kalan kırk santimetrelik boşluk, ufak tefek bir insanın saklanması için son derece uygundu. Chris deliğin yanına geldiğinde, yere yatıp ikinci bir kibrit yakarak başını içeri uzattı. Kibritin ışığı bir metre uzağında bir adamın yüzünü aydınlatmıştı. Ancak Chris adamın kim olduğunu bile anlayamadan sarı bir ışık ve ağzında bir acı hissetti. Kurşun dişlerini parçalayarak ağzından içeri girmişti. Chris bütün gücünün kesildiğini hissederken ağzından oluk gibi kan boşalmaya başladı.

Malko aşağıya inerken damdan bir silah sesinin geldiğini duydu. Hızla merdivenleri tırmanarak dama ulaştığında, önce kimseyi göremedi. Gözlerinin karanlığa alışmasından birkaç saniye sonra, Chris'in boylu boyunca yerde yattığını gördü. Koşarak Chris'in yanına eğildiğinde dev yapılı gorilin ağzından akan kanlar üzerine bulaştı. Aynı anda yangın merdiveninin, basamaklardan hızla inen birinin ağırlılığıyla titrediğini duydu. Yerinden fırlayıp merdivene ulaştığında üç kat aşağıda bir gölgenin koştuğunu farkettil. Malko tabancasını belinden çıkarıp üst üste ateş ederek Diaz'ı vurmaya çalıştı. Ancak merdivenin çelik konstrüksüyonuna çarpan kurşunların hiçbirini hedefe varmamıştı.

Malko yeniden Chris'in yanına koştuğunda kalbinin duracağını hisetti. Chris boş bir çuval gibi hareketsizdi. Arkadaşının ölmüş olabileceğini aklından bile geçirmiyordu. Bir an önce Milton'a haber vermesi gerekiyordu. Bunu yangın merdivenlerinden inerken söyleyecek kadar vakti vardı. Işık hızıyla basamakları atlarken bağırdı:

— Milton, çabuk yukarı! Chris yaralandı...

XIII. BÖLÜM

Malko sokağa iner inmez Juan Carlos Diaz'm kaldırırda yankılanan ayak seslerini dinledi. Terörist 115. Sokak'a sapmıştı. Sokağın çıkışında Madison Caddesi vardı. Malko hayatında hiç bu kadar hızlı koştuğunu hatırlamıyordu. Vücudu terden sırlıklam olmasına rağmen sıcağı hissetmiyordu bile.

Juan Carlos Diaz koşarken kalp atışlarının hızını artık hissedemez hale gelmişti. Malko'nun gittikçe kendisine yaklaştığını hissediyordu. Gece yarısı Madison Caddesi bir çöl kadar sessizdi. Diaz tabancasını çıkarıp arkasına döndüğünde mesafe oldukça azalmıştı. Hedefi belirleyemeden Malko'nun üzerine iki el ateş ettiğinde, ayağı sendeler gibi oldu. Malko korunmak için bir apartman boşluğuna

girdiğinde, mesafenin yeniden açıldığını anladı. Kısa bir duraklamayla iki adamın arasında yeniden elli metrelik bir mesafe belirmişti. Malko artık Diaz'a yetişmek için ümidini kaybetmek üzereydi. Madison Caddesi'ni geçip 3. Cadde'ye girmişlerdi. 2. Cadde ile 3. Cadde arasında kalan sokaklarda kovalamaca devam ederken, birden Diaz ortadan yok oldu. Malko panik içinde sağına soluna bakınırken, Diaz'ın koştuğu yönde bir telefon kulübesinde telefon eden bir Güney Amerikalı gördü. Vakit kaybedecek zamanı olmadığı için tabancasını adamın beynine dayayıp "Koşan adam nereye kayboldu?" diye bağırdı. Güney Amerikalı silahı görünce eliyle eski metro istasyonunu işaret etti.

— Metro istasyonuna girdi... Lütfen öldürmeyin beni...

Malko adamı kabinin içine doğru iterek 3. Cadde'deki eski metro istasyonuna doğru koşmaya başladı.

Merdivenleri inip yeraltına girdiğinde takibin faydasız olduğunu anlamıştı. Önünde en az bir kilometrelik geniş bir dehliz uzanıyordu. Öfkeyle önündeki duvara bir tekme attı. Diaz burnunun dibinden kaçmıştı. Eski metro dehlizlerine daldığı takdirde bir daha yolunu bulup dışarı çıkması aylar sürebilirdi. Tabii, bu arada açlıktan ölmezse!

Diaz'ın neden özellikle 3. Cadde sokakları

arasına daldığını anlamıştı. Eski metro istasyonları labirentten farksızdı. Malko dilinin damağına yapıştığını hissetti. Susuzluktan kendini ölecek gibi halsiz hissediyordu.

*

**

Malko yeniden Diaz'ın saklandığı apartmanın önüne gelince iki polis arabasıyla bir ambulans gördü. İki hastabakıcı Chris'i sedye üzerinde ambulansa sokmak üzereydiler. Chris koluna takılı bir serumla sedyenin üzerinde hareketsiz yatıyordu. Malko Milton Brabeck' in omzuna dokunup durumu sordu:

— Yaşayacak mı?

— Kimse bilemez. Hemen ameliyat edilmesi gerekiyor. Siz yukarıyla ilgilenin Malko. Ben Chris'le hastaneye gidiyorum.

Malko yukarı çıktığında Diaz'ın saklandığı dairede birkaç üniformalı polisle karşılaştı. Adamlar Porfirio Aristos'un cesedi başında zabıt tutuyorlardı.

Manuelo ve Juan Carlos Diaz'ın sevgilisi Chris'in başına koşan Milton Brabeck'in paniğe kapılmasından faydalanıp ortadan kaybolmuşlardı. Diaz, Aristos'u ihanete uğradığını düşünerek vurmuştu. Sonradan gerçeği öğrendiğinde buna çok pişman olacaktı. Diaz'ın saklandığı yeri Christina Lamparo sayesinde bulmuşlardı. Malko genç kadını düşününce soğuk soğuk terledi. Manuelo'nun

böyle bir tahminde bulunması güzel park memuresinin sonu olabilirdi. Bir an önce Christina'ya ulaşması gerekiyordu. Şimdilik Christina Lamparo'nun hayatı Juan Carlos Diaz'ı yakalamaktan daha önemliydi.

Tek ümidi, Manuelo'nun kendisinden önce Christina'yı bulmamasıydı...

Maraton kızıyordu.

XIV. BÖLÜM

Asansör gıcırtilı sesler çıkararak yukarı tırmanırken Malko'nun kalbi heyecanla çarpıyordu. Christina Lamparo'nun adresini almış olması işini kolaylaştırmıştı.

Asansör yirmibeşinci katta durunca Malko merdiven sahanlığına çıktı. Christina Lamparo Spanish Harlem gibi bir bölgenin en lüks mahallesinde oturuyordu. Otuz katlı kırmızı tuğla bina bölgenin öbür apartmanlarıyla karşılaştırıldığında Park Caddesi'ndeki evlerden farksız kalırdı. Malko ısrarla zile bastı. Christina'nın evine gelmeden önce 25. Karakol'a durumu bildirip kadının korunmaya alınmasını söylemişti. Apartmana girdiği sırada mavi bir polis otomobili apartmanın girişine parketmişti.

Malko birkaç dakika bekledikten sonra kapı açıldı. Kapıyı açan küçük bir kız çocuğuydu. Aynı anda Christina'nın sesi duyuldu:

— Kim o?

— Benim, Malko.

Malko içeri girer girmez karşısında Christina'yı buldu. Kadının üzerinde beyaz bir tişörtten başka bir şey yoktu. Ancak peruğunu çıkardığı ve makyajsız olduğu için daha farklı gözüküyordu.

— Kendimi böyle beğenmiyorum. Beni kötü zamanda yakaladın.

— Merak etme, yine güzelsin Christina! Ama buraya çok önemli bir konuyu sana haber vermek için geldim.

— İkimizden daha önemli hangi konu olabilir.

— Christina ölüm tehlikesi içindesin!

Malko, Christina Lamparo'ya bütün olup biteni anlatmaya başladı. CIA için özel olarak çalıştığını söyleyince genç kadının gözleri heyecanla açılmıştı. Malko elinden geldiğince konuyu kısa anlatmaya çalışıyordu. Nefes almak için sustuğunda Christina'nın yüzü bembeyazdı.

— Manuelo'nun ne kadar acımasız olduğunu bilemezsin, Malko!

— Evet. Bunu bildiğim için buradayım. Manuelo benim seni tanıdığımı öğrenmiş

olabilir. Spanish Harlem'in her yerinde kulağı var. Üstelik gerçekten esrarkeş olduğuma da inanmıyor. Manuelo olmasa bile, karşında Diaz var. Yeni bir Çikito faciası daha istemiyorum. CIA çalıştığım karakolla görüştü. Bir süre Acapulco'ya gidiyorsun. Biletin bir saate kadar elinde olacak.

— Ya kocam?

— Çok başarılı olduğunu, bu nedenle Washington'a staj yapmaya gönderildiğini söyleyeceksin. Yanına kızını da al.

— Seni yeniden görebilecek miyim, Malko?

— Şimdi bunu düşünmenin sırası değil. Biraz önce sana Diaz'ın sevgilisinin tipini tarif ettim. O kızı tanıyor musun?

— Pek değil. Ne adını ne de oturduğu yeri biliyorum. Yalnız bir kere Manuelo'yla Social Club'te içki içerken yanımıza gelmişti. Üzerinde parlak bir tulum vardı. Şu diskjokeylerin giydiği cinsten. Manuelo'ya kalamayacağını diskoteğe dönmesi gerektiğini söyledi. Ama oraya müşteri olarak da gelebilir...

— Küçük bir ipucu, ama değerlendirmeye değebilir.

— Malko kocam seyahatte. Son bir kere daha...

— Christina! Böyle bir zamanda hâlâ sevişmeyi düşünmene şaşıyorum.

Malko ayağa kalkmıştı. Gitmeye hazırlanırken Christina beyaz tişörtünü üzerinden

sıyırıp Malko'nun gözlerinin içine baktı.

— Neler kaybettiğini bir bilsen!

Malko Christina'yı öperken aklında Chris Jones vardı. Dostu bütün gece Mount Sinai Hastanesi'nde ölümle pençeleşmişti. Ameliya-tın sonucunu merakla bekliyordu. Bu arada Juan Carlos Diaz'in sevgilisi olan kızı da bulması gerekiyordu bir an önce... On altı milyon kişinin yaşadığı New York'ta tek şansı bu esrarengiz esmerdi.

*

**

Chris Jones acil servisteki odasında cansız bir ceset gibi yatıyordu. İki metreye yaklaşan gövdesi yatağa sığmadığı için ayakları dışardaydı. Boynu ve çenesi bandajlarla kaplıydı. Kolunda takılı serum hayatta olduğunun tek kanıtıydı. Malko yanında bekleyen doktora fısıldayarak sordu:

— Durumu nasıl, doktor?

— Çok güçlü bir bünyesi var. Kurşun dişlerine çarptığı için yavaşlamış. Hayatta kalmasını dişlerine borçlu. Kurşun boğazı geçip boynunun arkasına saplanmış. Bir saat sonra yeniden ameliyata alacağız.

— Telefon edip haber alacağız.

Bu sırada elinde sıcak bir kahveyle Milton içeri girdi. Malko hiç konuşmadan Milton'un omzunu sıktı. İkisi de şu anda Chris'in yerinde olabileceklerini düşünerek sessizce baktılar.

Malko bir taksiye atlayıp oteline dönerken yapacaklarının listesini not etmeye başladı. Öncelikle New York'un bütün diskoteklerinin adresine ihtiyacı vardı. Bunu CIA sayesinde kolaylıkla elde edebilirdi. Sonra Joe Colombo'ya telefon edip saat dokuzda kendisini almasını söyleyecekti. *

**

Malko New York'un en eski diskoteklerinden biri olan Le Club'ten çıkarken yorgunluktan omuzları çökmüştü. Joe Colombo'yla birlikte New York'ta girmedik diskotek bırakmamışlardı. Ancak hiçbir yerde Juan Carlos Diaz'ın sevgilisi olan esmer güzeli diskjokey yoktu. Malko Joe Colombo'nun tuttuğu kapıdan Cadillac'a girerken ayaklarının sızladığını hissediyordu. Koltuğa yatar gibi uzanıp ayaklarını ön koltuğa dayadı. Joe Colombo direksiyona geçip Malko'ya döndü:

— Şimdi nereye gidiyoruz, patron?

Malko cebinden listeyi çıkarıp çizdiği diskotekleri inceledi. Gitmedikleri yer kalmamıştı. Le Club, Interdit, L'Hippotamus, Play Boy, El Morocco, Regine başta olmak üzere saatlerdir girip çıkmadıkları yer kalmamıştı.

— Gidecek yer kalmadı Joe. Senin bir tavsiyen var mı?

— Patsy'nin yerine gidelim, italyan mahallesindeki en iyi spagetti yapan lokanta-

dır.

— Gidelim bakalım, diye cevap verdi Malko.

Sesi isteksiz çıkmıştı. Kızı bulamamaları iştahını kesmiş gibiydi. Elindeki tek ipucunun boşa çıkması, DOD'un bir numaralı adamı Peabody'nin hoşuna gitmeyecekti.

*

**

Joe Colombo yıllarca açlık grevi yapmışçasına yiyordu. Üçüncü tabak spagettiye bitirirken dördüncüyü ısmarladı. Malko iştahsız bir şekilde makarnasını çatalına doladı. Canı yemek yemek bile istemiyordu. Patsy'nin lokantasına girdikleri andan itibaren Joe Colombo durmadan İtalyan arkadaşlarını selamliyordu. Çoğu Mafya'nın adamı olan dostları arasına Joe'nun masasına dönüp kadehlerini kaldırıyorlardı. Joe'nun birdenbire İtalyanca olarak bağırmasıyla Malko yerinde sıçramaktan kendini alamadı.

— Vay canına! Uğramadığımız tek bir yer kaldı.

— Ne demek oluyor bu?

— Yeni açılan bir diskotek. Geçenlerde bir Mafya babasını sevgilisiyle oraya bıraktım. Dur bakayım, adı neydi?..

— Çabuk hatırla, Joe.

— Tamam kırmızı neonlarla Club 54

yazılıydı. Yerini de hatırladım. 54. Sokak'ta çok lüks bir yer.

— Haydi kalk, Joe. Yeterince doydun zaten...

XV. BÖLÜM

Malko, Club 54'ten içeri girdiği anda, sağır edici bir gürültüyle karşılaştı. Club 54 sandığından da daha büyük bir yerdi. Pistte yüzlerce kişi rahatlıkla dans edebiliyordu. İşi ilginç yanı, kimse kimseyle ilgilenmiyordu bile.

Kadın kadına, erkek erkeğe dans eden çiftlerin sayısı hiç de az değildi. Malko içeri girebilmek için kapıcıya yüklü bir bahşış bırakmıştı. Çok lüks bir dekoru olan diskotek sadece cebinde parası olabilenlerin girebildiği bir yerdi. Malko yanıp sönen ışıkların altında çevresini incelediğinde herkesin çok şık giyimli olduğunu farketmişti. Ancak, onun ilgilendiği tek yer, diskjokeylerin plak çaldığı kabindi. İçinde ışık yanan yarım daire şeklindeki kabinde birkaç siluet görmüştü. Bulunduğu

mesafeden yüzleri seçebilmesine olanak yoktu. Eski bir tiyatro olan Club 54'te dans pisti dışında bir değişiklik yapılmamıştı. Malko localara çıkan merdivenler sayesinde plak çalınan diskjokeykabininirahatlıkla inceleyebileceğini düşündü. Kırmızı halı kaplı loş merdivenleri çıkarken basamaklar üzerinde giyinik kadınlı erkekli çiftler sevişiyorlardı.

Club 54'ün içinde ahlak kurallarını çiğnemek topluma uymak gibi bir şeydi. Malko plak kabinine yakın balkonlardan birine çıkıp çevresine göz gezdirdi. Bulunduğu yerden aşağıda dans edenler ve diskjokey kabini rahatlıkla gözükiyordu. Kabinin içindeki dört kişi plak çalmak dışında duvarlara yansıyan laser ışınlarını ayarlıyorlardı. Birden, Malko'nun gözlerine beşinci birinin silueti takıldı. Üzerinde altın rengi tulum olan bir kadın müziği ve ışıkları idare eden arkadaşlarına esrarlı sigara sarmakla meşguldü. Malko sevinçten yerinden zıplayabileceğim düşündü. Juan Carlos Diaz'ın metresi karşısındaydı.

Bütün olup bitene rağmen, kadının çalıştığı yere gelmesi ilginçti. Malko kafasında bir plan yaparak basamakları inmeye başladı. Bir aksilik olmaması için bu defa daha dikkatli olmak zorundaydı.

*

Joe Colombo Malko arabaya girerken

heyecanla sordu:

— Onu buldunuz mu, patron?

— Evet Joe. Ama önce telefon etmem lazım.

Malko Cadillac'ın içinden John Peabody'yi aradı ve kısaca durumu özetleyip ondan fikrini sordu.

— O kızın Juan Carlos'un yerini bildiğinden emin misiniz?

— Mümkün, ama kesin değil. Sanıyorum kızın işinin bitmesine daha bir saat var.

— Bana Joe'yu verebilirsiniz, Bay Linge.

Joe ağzından sigarasını çıkarmadan ahizeyi kapadı. Arasına homurtulu sesler çıkarıyordu. Malko adamın gözlerinin heyecanla parlamayı başını salladığını farketmişti. Sonunda, İtalyan yine başını sallayarak telefonu kapadı.

— Neler oluyor, Joe?

— Bay Peabody dostlarımdan yardım istedi. İşe CIA'yı karıştırmak istemiyor. Kızı konuşturabilmek için bizim çocukları arayacağım. Şu sırada Luna'da poker oynuyorlardır...

Malko ikinci kez CIA-Mafya dostluğuna şahit olmuştu.

— Siz burada kalın, patron. Ben çocukları alıp dönüyorum. Adları Fil Frankie ile Fare Fungi'dir.

Joe direksiyona geçip hızla gaza basarak Malko'nun yanından uzaklaşmıştı bile.

Malko otele dönerken oldukça düşünce-

liydi. Fil Frankie ve Fare Fungi işi kesinlikle kendi başlarına idare etmek konusunda ısrar etmişlerdi. Malko Club 54'ün içine girip diskjokey kabininde oturan kızı göstermiş ve diskoteği terketmek zorunda kalmıştı. Adamlar kızı konuşurmak için kendi yöntemlerini kullanacaklardı. Fil Frankie lakabı daha çok ufak tefek bir adamı tarif etmek için kullanılabılırdi. Oysa Malko, Frankie'nin kesinlikle Dinazor Frankie olarak tanınması gerektiğini düşünüyordu. Fil Frankie hayatında gördüğü en iriyarı adamlardan biriydi. Elinin en küçük parmağı bile normal bir insanın ayak başparmağı kalınlığındaydı. Fare Fungi ise tam aksine sinek gibi bir adamdı. Çizgili takım elbisesinin içinde olduğundan da zayıf gözüküyordu. Birlikte çalışan Frankie ve Fungi yanyana geldiklerinde rekorlar kitabına geçecek bir görüntü sergiliyorlardı.

Garip ikili Juan Carlos Diaz'ın sevgilisini konuşurmak konusunda garanti vermişler ve kibarca yalnız çalışmak istediklerini belirtmişlerdi. Malko bir sigara yakarken kendisini CIA'nın kuklası gibi hissetmeye başladı. Takip ettiği işin bir anda dışında bırakılması hoşuna gitmiyordu...

*

**

Joe Colombo, Fil Frankie ve Fare Fungi Club 54'ün karşı kaldırımına parkettikleri

arabanın içinden girip çıkanları rahatlıkla seçebiliyorlardı.

Vakit oldukça ilerlediği için müşteriler yavaş yavaş diskoteği terketmeye başlamışlardı: Yirmi dakika sonra Diaz'ın sevgilisi yanında iki arkadaşıyla dışarı çıktı. Arkadaşları 8. Cadde'ye saparken, kız 7. Cadde'ye doğru yürüyerek yoldan geçen taksilere işaret ediyordu. Şansına yoldan geçen bütün taksiler doluydu. Joe Colombo motoru çalıştırarak kızın otuz metre gerisinden ilerlemeye başlamıştı. Frankie ve Fungi bu arada arabadan inmiş ve kızın çok yakınında yer almışlardı. Kız lüks arabayı görünce dikkatini kendisine doğru yaklaşan iki adama çevirmişti. Ancak bağırmasına bile fırsat bulamadan Fil Frankie kızı belinden yakalayıp yanında duran Cadillac'in içine atıverdi. Kaçırma olayı otuz saniyeden kısa sürmüştü.

Juan Carlos Diaz'ın sevgilisi bağırarak için ağzını açtığı anda suratına inen bir tokatla sersemledi. Joe Colombo 7. Cadde'den jet hızıyla ayrıldı. Birkaç dakika sonra kız titrek bir sesle üç adama döndü:

— Benden ne istiyorsunuz? Tecavüz mü edeceksiniz?

— Korkacak bir şey yok. Sana birkaç soru soracağız. Eğer uslu bir kız olup bize iyi cevaplar verirsen seni bırakırız.

Frankie goril pençesini andıran eliyle kızın

saçlarından yakalayıp ilk sorusunu sordu:

— Önce, senin adın ne?

— Angela... Angela Ruthmore.

Angela ağlayarak cevaplamıştı bu soruyu.

— Güzel. Senin Juan Carlos Diaz'ın sevgilisi olduğunu öğrendik. Bize cevap ver.

— Onu tanımıyorum. Yemin ederim.

Aynı anda Angela'mın yüzünde Frankie'nin tokatı patladı. Kızın yarılan dudağından ince bir kan sızmaya başlamıştı.

— Şimdi yeniden düşün. Yoksa o güzel yüzünü kimse tanımayacak. Diaz bile...

— Şey... Evet... Onu tanıyorum. Manuelo'nun arkadaşı. Porto Rico Ulusal Özgürlük Kuvvetleri adlı örgütün militanı olduğunu biliyorum...

— Dün gece onunla beraberdin, değil mi?

— Evet, ama geleceğini bilmiyordum. Tesadüfen karşılaştık.

— Bize yalan söyleme. Şimdi nerede saklanıyor?

Frankie kolunu Angela'nın boynuna doladı.

— Bilmiyorum. Size yemin ederim.

Frankie kızın boynunu kıracakmış gibi sıktı.

— Yarın boynun kırık olarak Hudson Nehri'nde cesedinin bulunmasını istemiyorsan, bize bütün bildiklerini anlat.

— Nerede olduğunu bilmiyorum. Sadece yarın için bir randevusu vardı.

— Saat kaçta?

— Bana söylemedi. Ama yeri sanırım World Trade Center'ın terasında. Artık beni bırakacak mısınız?

Frankie, Fare Fungi'ye dönüp "Kızı nereye bırakalım?" diye sordu. Fungi çenesini sıvazlayarak biraz düşündükten sonra "Vincente'nin yeri uygun olabilir" diye cevap verdi.

Angela'nın gözleri dehşetle açılmıştı.

— Yalancılar. Konuşursam beni bırakacağınızı söylemişsiniz.

— Korkma kızım. Bu sadece bir güvenlik önlemi. Seni bırakırsak ilk iş Diaz'a haber verirsin. Bir süre misafirimiz olacaksın.

Joe Colombo dilini damağında şaklattı. Memnun olduğu zamanlar hep böyle yapardı.

— Patron bu habere çok sevinecek!

XVI. BÖLÜM

Malko, New York limanının girişindeki Özgürlük Heykeli'ni seyrediyordu. World Trade Center'ın 107'inci katından bakıldığında heykel oldukça küçük gözüküyordu. İnsan bu yükseklikten aşağıya bakınca kendini uçakta gibi hissediyordu. Malko üzerine doğru gelen çocuklara yol açmak için yana çekildi. World Trade Center'ın Observatory Deck denen en üst katı, New York'un en turistik yerlerinden biriydi. Öğrenciler, dünyanın dört bir yanından gelen turistler ilk iş olarak New York'u seyretmek için buraya geliyorlardı. 107 katı bir dakikada tırmanan asansörlerden oluk gibi bir insan seli boşanıyordu. Bu kalabalık içinde Juan Carlos Diaz da vardı.

Angela Ruthmore denilen kadın yalan

söylemediyse Diaz World Trade Center'a gelecekti.

Malko saatine baktı. Saat on bir buçuğu gösteriyordu. Fil Frankie, Fare Fungi ve Malko sabahın dokuzundan beri orada nöbet tutuyorlardı. Henüz Diaz ortada yoktu. Fungi kafeteryada beşinci kahvesini bitirmişti. Frankie beş dolar karşılığında ziyaretçilerin portresini çizen elektronik beynin çevresinde toplanmış kalabalığın içine kafışmıştı.

Beklemekten sıkılan Malko Chris'ten haber almak için telefon kabinlerine doğru yürürken Frankie yanına yaklaştı:

— Ne haber?

— Henüz bir şey olmadı. Çok dikkatli olun. Bu kalabalıkta onu gözden kaçırabiliriz..

Frankie uzaklaşırken Malko Mount Sinai Hastanesi'ni aradı. Aldığı cevap yüzünü güldürmüştü. Chris Jones'un sağlık durumu iyiye gidiyordu. Son günlerde Malko'nun aldığı en iyi haberdi bu. Yeniden terasa doğru yürürken Fil Frankie'nin elektronik beyne portresini çizdirdiğini görerek gülümsedi. Frankie ve Fungi, Angela Ruthmore'un nerede olduğunu ona söylememişler, sadece kızın emniyette olduğunu belirtmişlerdi. Malko genç kadını merak etmekten kendini alamıyordu.

Dev asansörden yeniden büyük bir kalabalık boşaldı. İnenler arasında esmer, şık giyimli bir adam Malko'nun gözünden kaçmamıştı.

Turistten çok zengin bir işadamını andıran Güney Amerikalının bir randevu için geldiği belli oluyordu. Elinde sarı deriden bir çanta vardı. Kolunun altına sıkıştırdığı gazetenin başlığı "La Prensa" idi. La Prensa, New York'ta yaşayan Porto Ricoluların gazetesiydi. Malko adamın yanına yaklaşarak incelemesini sürdürdü. Yabancı, asansörden indikten sonra bir süre 107'inci kattan şehrin manzarasını seyredip asansör çıkışına doğru dönmüştü. Malko'nun içinden bir ses bu adamın Juan Carlos Diaz'la randevusu olduğunu söylüyordu.

Malko, Fare Fungi'nin yanına gelip dikkatini şık giyimli yabancından ayırmamasını söyledi. Fil Frankie gözlerini asansör çıkışından ayırmamıştı. Asansör yeniden boşaldığında, kalabalık arasında çok şık giyimli bir kadın dikkati çekiyordu. Uzun boylu esmer kadının sevgilisini bekler gibi bir hali vardı. Kadın önce 107'inci kattaki vitrinleri seyredip sonra manzaraya dönmüştü. Bu arada yaşlı bir karı koca sürekli olarak New York manzarası önünde resim çektiriyorlardı. Yaşlı çift farketirmeden çektikleri her resim karesine Malko'nun hiçbir hareketini kaçınmadığı esmer kadını da almışlardı. Malko bir an için yanlış iz üzerinde olduğunu düşündü. Angela Ruthmore yanılmış olabilir ve dakikalardır izlediği giyimleriyle diğer turistler arasında

hemen dikkati çeken sarı çantalı adamla esmer kadının bu işle hiçbir alakası bulunmayabilirdi.

Asansör yeniden boşalırken Malko bütün ümidini kaybetmiş gibiydi. Birdenbire göz bebeklerinin büyüdüğünü hissetti. Kalabalık arasında Juan Carlos Diaz da vardı. Terörist gri bir takım elbise giymiş, gözlerini göstermeyen siyah gözlükler takmıştı.

*

**

Juan Carlos Diaz sakin adımlarla yürüyerek birini arar gibi çevresine bakmıyordu. Malko gibi Fil Frankie ve Fare Fungi de Diaz'ın asansörden çıktığını görmüşlerdi. Diaz Malko'nun dakikalardır gözden kaçırmadığı şık giyimli Güney Amerikalı adamın karşısına da durmuştu. İki adam hararetle el sıkışıp koyu bir sohbe te girmişlerdi hemen. Malko gözlerini bir saniye bile yummadan konuşan iki adamı izliyordu.

Bu sırada Fil Frankie Malko'nun tepesinde bitti.

— Onu hemen vuruyor muyuz, patron?

Malko kendisine patron diye hitap edilmesine bir türlü alışmamıştı. Birkaç saat daha Frankie ve Fungi ile birlikte olsa, kendini Mafya lideri gibi hissetmeye başlayacaktı.

— En uygun zamanı ayarlamalıyız. Önce birbirlerinden ayrılınsınlar.

— Siz bilirsiniz. Bu işlerde en son patron karar verir.

Diaz ve Güney Amerikalı arkadaşı el, kol hareketleriyle konuşuyorlardı. Birden el sıkıştılar ve Güney Amerikalı elindeki sarı deri çantayı Diaz'a verdi. Diaz çanta elinde asansöre doğru döndü. İki adamın konuşması beş dakikayı geçmemişti.

Bu sırada sigara arar gibi elini cebine sokan Fungi silahını çıkarmıştı. Aynı anda Frankie'nin elinde de bir silah belirtmişti, iki İtalyanın silahı Juan Carlos Diaz'ın üzerine çevrilmişti.

Birden, Frankie Diaz'a doğru bağırdı:

— Geber, Tanrının cezası!..

XVII. BÖLÜM

New York manzarasını seyretmeye dalan kalabalık ilk anda Frankie'nin sesini duymadı. Diaz hiç beklemediği bir anda karşısında iki silahlı adam görünce önce bocaladı. Havada uçan ilk iki kurşun Diaz'a isabet etmedi. Birdenbire Frankie'nin boynunun arkasında bir kurşun patladı. Arkadaşına ne olduğuna bakmak için dönen Fungi ikinci kurşunu kalbinin tam üzerine yiyerek yere yıkıldı. Olup biteni şaşkınlıkla izleyen Malko, Frankie ve Fungi'yi ilk atışta yere seren kurşunların geldiği yöne baktığında, şık giyimli esmer kadının elinde bir tabanca olduğunu gördü. Frankie ve Fungi'yi bir atışta vuran kadın Juan Carlos Diaz'ı son saniyede kurtarmayı başarmıştı, ilk şoku atlatan Diaz'ın elinde de

siyah otomatik bir tabanca belirmişti.

Silah sesleri turistler arasında müthiş bir panik yaratmıştı. İnsanlar çil yavrusu gibi sağa sola doğru koşuyordu. Bu arada esmer kadın Diaz'ın yanına ulaşmıştı.

Malko da bu arada boş durmamış ve belinden yassı tabancasını çıkarmıştı. Diaz ve esmer kadın kalabalığı yarararak ilerliyordu. Malko her ikisinin de Diaz'ın birkaç dakika önce konuştuğu Güney Amerikalıya doğru geldiğini farketti. Malko'nun ateş etmesine olanak yoktu. Dehşet içinde sağa sola koşan insanları vurmadan Diaz'ı yakalayamazdı. Uygun bir zaman kollamaya çalıştığı anda, Diaz'ın Güney Amerikalının yanına geldiğini gördü. Ancak yüzünde dostça bir ifade yoktu. Tabancasındaki kurşunları boşaltırken Güney Amerikalı çoktan can vermişti. Juan Carlos Diaz'ın kendisine ihanet edenlere tahammülü yoktu. Ancak, yine bir hata yapmıştı.

Juan Carlos Diaz ve esmer kadın birden kalabalığa dalıp kendilerini kurtarmak için iki rehineyi esir aldılar. Malko Diaz ile kadının elindeki rehinelere, on dakika önce New York manzarası önünde resim çektiren yaşlı çift olduğunu görünce midesine kramp girdiğini hissetti. Diaz ve esmer kadın ellerindeki rehinelere asansörlerinyanındakiyangınmerdivenlerine doğru ilerliyordu. Karşılarına çıkan güvenlik görevlisini iki kurşunla yere sermiş-

lerdi bile. Diaz ve yardımcısı otomatik olarak kapanan yangın merdiveni kapısına geldiklerinde, yaşlı çifti iterek yere fırlattılar. Yaşlı kadın korkudan avaz avaz bağıriyordu. Malko yanlarına ulaştığı zaman teröristler çoktan ortadan kaybolmuştu. Otomatik yangın kapısını ne kadar zorlarsa zorlasın, açamayacağını biliyordu. Bu sırada aşağıdan yukarı ulaşan güvenlik görevlileri çaresizlik içinde koşuyordu. Güvenlik görevlilerinden biri otomatik yangın kapısının arkasında aşağı inen on iki asansör olduğunu söylemişti. Diaz ve esmer kadın bu asansörlerden biriyle aşağı inmiş olabilirdi. İniş bir dakika sürdüğü için çoktan aşağı ulaşmış olmalıydılar.

Malko Diaz ve yardımcısının aşağıya indikten sonra kolayca kalabalığa karışacağını biliyordu. World Trade Center'ın yakınındaki metro istasyonu her zaman iğne atılsa yere düşmeyecek kadar kalabalık olurdu.

Malko öfke ve çaresizlikten ne yapacağını şaşırmişti. Juan Carlos Diaz yine elinden kaçmıştı.

World Trade Center faciasının üzerinden bir gün geçmişti. John Peabody olup biteni duyduktan sonra büyük bir öfke krizi geçirmişti. Malko Milton Brabeck'le Mount Sinai Hastanesi'nin koridorunda konuşuyor-

du. Dostları Chris Jones ikinci ameliyattan sonra büyük bir iyileşme göstermişti. Milton Brabeck elindeki CIA raporunu Malko'ya okumaya başladı.

— Diaz'ın kendisine ihanet ettiğini sanarak öldürdüğü adamın adı Hugo Capuro. 1925'te Bolivya'nın La Paz kentinde doğmuş. Bolivya' da sol ayaklanmaları bastıran yüksek rütbeli bir asker, iki yıldır New York'ta Bolivya'yı elçi olarak temsil ediyor. Çok para harcayan keyfine düşkün bir adam. Incarna adında kendinden çok genç bir karısı var. Hugo Capuro koyu bir sağcı olarak tanınıyor.

Malko bir sigara yakıp düşünmeye başladı. Koyu bir sağcı olarak tanınan bir diplomatın Juan Carlos Diaz gibi KGB ve Kübalılar tarafından yetiştirilen bir teröristle buluşması olaya ilginç bir boyut getirmişti.

— Ya kadından ne haber?

— Diaz'ın rehin aldığı yaşlı çift sorgulama sırasında kadının İspanyolca konuştuğunu duymuşlar. Çok güzel bir kadın olması dışında hiçbir bilgi yok. Daha önce kadını Diaz'la birlikte gören de olmamış.

— Diaz'dan haber var mı?

Milton Brabeck başını iki yana salladı:

— Şu anda New York'ta elini kolunu sallaya sallaya dolaşıyor. Yangın merdivenine açılan kapının arkasındaki asansörlerden biriyle aşağı inmiş. Altı numaralı asansörde

boş bir sarı deri çanta bulundu. Çantanın büyük ihtimalle para dolu olduğu sanılıyor. Diaz ve esmer kadın aşağı iner inmez en yakın metro istasyonuna girmiş olmalılar.

— Frankie ve Fungi'nin cesetleri ne oldu?

— CIA onlara birinci sınıf bir cenaze töreni düzenleyecek!

— Ellerindeki diskjokey kız ne olacak?

— O işi hiç sormayın. Kız Frankie ve Fungi'nin arkadaşlarının elinden bir yolunu bulup kaçmış. İtalyanlar arkadaşlarının ölüm haberini alınca büyük bir şok geçirmişler. Kız da kargaşalıktan yararlanıp tuvalet penceresinden sıvışmış.

— Hugo Capuro'nun karısı şimdi nerede?

— New York'ta. Adı Incarna. Elimizde adresi var.

— O kadını hemen görmeliyim.

XVIII. BÖLÜM

Malko ve Milton, İncarna Capuro'nun evini kolaylıkla buldular. Ev, New York'un en lüks semtlerinden biri olan New England'daydı. Evin önüne parkedilmiş gece mavisi son model Rolls Royce'un diplomatik plakası ile balkondaki Bolivya bayrağı yanılmalarını önlemişti.

Zili çaldıktan sonra kapıyı üniformalı bir kâhya kadın açtı. Milton CIA kartını kadının burnuna dayamakta gecikmedi.

— Bay Hugo Capuro'nun ölümünü araştırıyoruz. Lütfen ev sahibinize haber verir misiniz?

— Bayan Capuro dinleniyor...

— Olabilir. Biz kendisini salonda bekliyoruz.

Kâhya kadın karşısındaki adamları geri çeviremeyeceğini anlamıştı. Milton ve Malko'nun salona geçmesinden birkaç dakika sonra mermer zemin üzerinde yüksek topuklu ayakkabıların çıkardığı bir ses duydu.

İncarna Capuro'nun üzerinde siyah ipek bir yas elbisesi ve başında yüzünü yarı yarıya örten tüllü bir şapka vardı. İncarna Capuro her haliyle lüks döşenmiş salona uyuyordu. Son derece zarif ve şıktı. Ağzını açtığı anda İspanyol aksanıyla İngilizce olarak "Hoş geldiniz" dedi.

Sesi çok soğuk ve boğuktu. Bacak bacak üstüne atarak Malko ve Chris'in karşısında oturdu.

Söze ilk Malko girdi:

— Sizi böyle bir zamanda rahatsız ettiğimiz için üzgünüz. Ancak kocanızın katillerini araştırmakla görevliyiz. Bize yardımcı olacağınızı umuyoruz.

— Ne gibi bir yardım bekliyorsunuz? Kocamı çok severdim. Onu sevmeyen yoktu. Ölmüş olmasına hâlâ inanamıyorum. Herhalde bir yanlışlığa kurban gitti.

— O gün neden World Trade Center'da olduğunu biliyor muydunuz?

— Kocam bana her yaptığını anlatmazdı. Ama bildiğim kadarıyla World Trade Center'daki Chemical bankasında hesabı vardı.

— Kocanızın Chemical bankasındaki hesa-

bından yirmi bin dolar çektiğini de biliyor musunuz?

— Olabilir. Alışveriş yapmak için Paris'e gitmeyi düşünüyordum. Parayı benim için çekmiştir!

— Juan Carlos Diaz için ne diyorsunuz?

— Öyle birini tanımıyorum. Daha doğrusu tanımıyordum, kocamı öldürmeden önce... Bir an önce yakalanmazsa kocamın kanı yerde kalacak.

Malko, Incarna Capuro'yla konuşurken kadının elbisesinin altına hiçbir şey giymediğini farketmişti. Incarna Capuro dikkati çekecek kadar güzel bir kadındı. Siyah elbisesinin içinde vücut hatları daha da ortaya çıkmıştı. Yas tutan eş rolü yapmasına karşılık, kocasının ölümünü pek takmadığı belliydi.

Kadın konuşurken gözlerini Malko'dan ayırmamıştı.

— Adınızı öğrenebilir miyim, senyor?

— Malko Linge.

— Senyor Linge, size yardım edemediğim için üzgünüm, ama aklıma bir şey geldi. Yarın Hugo çok yakın arkadaşı olan Bolivyalı bir ressamın sergisini açacaktı. Cenaze töreninden sonra bütün dostları sergide toplanacak. Belki orada bir şeyler öğrenebilirsiniz.

— Adresi vererseniz orada olacağım.

— 54. Cadde'de Modern Sanat Müzesi'nin karşısındaki 154 numaralı bina. Sizi bekliyo-

rum. Tabii sizi de senyor.

Milton daveti kabul ettiğini başıyla onayladı.

Evden çıkarken Malko beynini zorlayarak Incarna Capuro'yu daha önce nerede gördüğünü hatırlamaya çalışıyordu. Birden kafasında bir ışık yandı. Spanish Harlem'de Manuelo'yu bulduğu Social Club'te çevreye uymayan çok şık giyimli bir kadın vardı. Kadın Porfirio Aristos ve Manuelo'nun arasında oturuyordu.

Malko, Incarna Capuro'nun o kadın olduğundan emindi artık!

XIX. BÖLÜM

Milton Brabeck arabaya girer girmez gülerak Malko'ya döndü:

— Şahane bir kadın. Gözleriyle sizi yiyecek gibiydi. Cenaze töreninden bir gün sonra kendini becerecek bir adam aramaya başlayacağı belli.

— Sana bir şey söyleyeyim mi Milton, İncarna Capuro'yu daha önce Social Club'te Porfirio Aristos ve Manuelo ile otururken gördüm. Ve eminim, Senyora Capuro şu anda Juan Carlos Diaz'ın nerede saklandığını çok iyi biliyor.

— Ya sizi tanıdımsa?

— Sanmıyorum.

*

** •

- Acaba bizi neden sergiye çağırıldı?
- Bir şeyden şüpheleniyor, ya da tuzak kuruyor. Bekleyip göreceğiz.
- Bay Peabody öğle yemeği için sizi The Tavern on the Park'ta bekliyor.
- Önce otele dönüp üstümü değiştirmeliyim. Kendisine saat tam yarımda geleceğimi bildirin!

Araba Cariyle Oteli'ne doğru yol alırken Malko işlerin iyice karıştığını düşünüyordu, încarna Capuro esrarın düğümünü çözebilecek tek ipucuydu. Diaz'ın sevgilisi Angela Ruthmore başına gelenleri teröriste anlatmış olsa bile Malko'dan bahsetmesine olanak yoktu. Kadını kaçıрма işini Frankie ve Fungi yaptığı için Malko şimdilik geri plandıydı.

Juan Carlos Diaz'ın çevresinde üç kadın vardı. Angela Ruthmore, World Trade Center'da onu kurtaran esmer ve încarna Capuro.

Sinirsel gerginlikten John Peabody'nin guatrı yeniden çıkmıştı. DOD şefi servis yapılarına kadar tek kelime etmemişti. New York'u etkisi altına alan cehennemi sığağa rağmen restoranın içinde tatlı bir serinlik vardı. The Tavern on the Park, belki de şehrin en serin yeriydi. Sessizliği bozan Malko oldu:

- Evet, Bay Peabody... Sizi dinliyorum.

John Peabody boynundaki guatrı tutarak cevap verdi:

— Diaz'ın Hugo Capuro'yla ne nedenle bulunduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. CIA'nın La Paz'daki bürosundan yeni haber geldi.

— Bu benim de çok merak ettiğim bir konu.

— Alonso Camano adında birini duymuş muydunuz?

— Hayır. Neden?

— Alonso Camano da Capuro gibi Bolivya ordusunun önemli subaylarından biriydi. Son iki yıldır New York'ta sürgünde yaşıyor. Sürgünde olmasının nedeni şu anda Bolivya hükümetinin başında bulunan General Banzer'e karşı çıkmasından ileri geliyor. Camano yakında yeniden Bolivya'ya dönmeye hazırlanıyor. La Paz'daki adamlarımız Alonso'nun ülkesine döner dönmez bir suikaste kurban gideceğini öğrenmiş bulunuyorlar. General Banzer'in şimdilik en güçlü rakibi Alonso Camano. Camano'yu destekleyenlerin sayısı hiç de az değil.

— Konuyu biraz daha açar mısınız? Hugo Capuro'yla Juan Carlos Diaz'ın ne ilgisi varmış?

— Alonso Camano'ya La Paz'da düzenlenecek suikasti Hugo Capuro yönetiyordu. Capuro, General Banzer'e yakınlığıyla tanınan bir diplomat. Hollanda ve Fransa'da Banzer

hükümetine karşı düzenlenen bütün saldırıları geri püskürtmeyi başardı. Alonso Camano gibi bir tehlikeyi ortadan kaldırmayı da yine Capuro üzerine almıştı. Sağcı olan Capuro'nun Juan Carlos Diaz'la buluşmasının nedeni de buydu. Diaz, Alonso Camano'yu öldürecekti.

— Alonso Camano şu anda nerede?

— 60. Sokak'ta 118 numaralı apartmanda oturuyor.

Malko meseleyi anlamaya başlamıştı. Sol yanlısı bir askerin solcu bir terörist tarafından öldürülmesi Banzer hükümetini temize çıkarcaktı. Böylece Bolivya hükümetine karşı yöneltilen suçlamalar ortadan kalkacaktı.

John Peabody:

— Anlayamadığım tek bir şey var. Hugo Capuro Diaz'la nasıl ilişki kurabildi? dedi.

Malko bilmeceyi çözmeye başlamıştı.

- Bunu aydınlayabilirim. Hugo Capuro'nun eşi Incarna, Juan Carlos Diaz'ı tanıyordu. Bağlantıyı kadın yaptı.

— Evet, olabilir Bay Linge. Juan Carlos Diaz'ın paraya ihtiyacı olduğunu biliyoruz. Porto Rico Ulusal Özgürlük örgütünün yeterli parası yoktu. Diaz'ın alacağı parayı örgüte bağışlayacağından eminim.

— Ve şu anda Diaz yirmi bin dolarla New York'ta dolaşmaya devam ediyor.

— Olabilir. Önemli bir noktayı unutuyor-

sunuz. Hugo Capuro şeytana bile pabucunu ters giydirebilecek bir adamdı. Yirmi bin dolar Juan Carlos'a verilecek paranın ilk bölümüydü. Bilirsiniz kiralık katillere paranın tamamı bir defada verilmez. Bana kalırsa, Diaz Alonso Camano'yu öldürdükten sonra, yeni bir pasaporta sahip olacaktı.

— Ama Hugo Capuro'yu öldürdü...

— İncarna Capuro hâlâ hayatta ve Diaz'la kontağı sağlayan kişi olarak işin içinde.

— Kadını yarın göreceğim. Beni kocasının bir arkadaşının açacağı resim sergisine davet etti. Bizi şu anda Diaz'a götürebilecek tek kişi İncarna Capuro.

— Onu gözden kaçırmayın. Milton da sizinle gelsin.

— Kadın onu da davet etti. Camano'nun adresini yeniden verebilir misiniz Bay Peabody?

— Doğuda kalan 60. Sokak. Daire numarası 1114. Apartman numarası 118.

Malko Diaz'ın New York'ta bulunma sebebini tamamen kavramıştı. Camano'nun hayatı her an tehlikedeydi. Diaz başladığı işi yarım bırakan adamlardan değildi.

— Camano'yu korumak yerine neden ona durumu açıklıyorsunuz?

— Deli misiniz Bay Linge? Bolivya hükümetinin kendisine suikast düzenlediğini söylersek işler karışır. Yarın öbür gün Camano

iktidara gelirse CIA'nın La Paz'da çalışması imkansızlaşır. Hangi lider Amerikan hükümetinin ülkesinde olup biten her şeyden anında haber almasını ister? Ayrıca Camano'yu haberdar etmemiz şu andaki lider Banzer'le ilişkilerimizi kötüleştirir. Bize düşen görev Camano'yu ölümden korumak. Fazlası elimizden gelmiyor.

— Ama Camano'nun öldürülmesi de ihtimal dahilinde.

— Size güvendiğimiz için buradasınız ya, Bay Linge! Yardıma ihtiyacınız olursa arkamızda CIA var.

Malko arabada bekleyen Joe Colombo ve Milton Brabeck'in yanına geldiğinde yüzü asıktı. Karıştığı olay artık iradesinden çıkmış, adeta CIA'nın elinde bir kukla gibi hareket etmeye başlamıştı. CIA'nın ikiyüzlü yönetimi kafa yapısına uymuyordu.

— Neyiniz var, Malko? Görüşme nasıl gitti?

— Camano meselesinden haberin vardır Milton. Bizim işimiz Juan Carlos Diaz'la. Bolivya ve Amerikan hükümeti arasındaki politik sorunlar yüzünden bir insanın hayatı hiçe sayılıyor.

— Ama emirler büyük yerden.

— Olabilir, ama ben artık her emre

uymayacağım. Camano'nun hayatıyla Rus ruleti oynayamam. Adamı bir an önce haberdar etmeliyiz.

Joe Colombo:

— Nereye gidiyoruz patron? diye sordu.

Malko adresi verirken CIA'ya lanet okuyordu.

— Bay Camano yarım saat önce karısıyla çıktı.

Malko Alonso Camano'nun oturduğu apartmanın kapıcısıyla konuşuyordu. Yapma bitkiler ve fiskiyeli mermer bir havuzla dekore edilmiş apartmanın giriş holü gerçekten muhteşemdi. Camano New York'un en lüks beş apartmanından birinde oturuyordu.

— Nereye gittiği hakkında bir fikriniz var mı?

— Durun bakayım. Bugün cuma olduğuna göre İtalyan mahallesine gitmiştir. Her cuma İtalyan arkadaşlarıyla buluşur.

Malko kapıcıya on dolar verip Joe Colombo'nun yanına geldi.

— İtalyan mahallesinde kaç tane lüks restoran bulunur?

— On, on iki tane... Ama pahalı bir restorana gitmek niye? Hepsinde yemekler aynıdır.

— Mesele o değil. Alonso Camano gibi bir

adamin gidebilecegi kaç yer olabilecegini öğrenmeye çalışıyorum.

— Sizi istediğiniz her yere götüreceğim, patron!

.Joe Colombo gaza bastığında Malko kendini Le Mans rallisine katılmış gibi hissetti, italyan Cadillac'ı yarış arabası gibi kullanıyordu.

italyan mahallesi denen bölge, Çin mahallesinin sınırında olan Mulberry Caddesi boyunca uzanıyordu. Malko italyan mahallesine girdiklerinde kendini Napoli'ye gelmiş sandı. Her restorandan yayılan Napoliten parçalar sokağı adeta inletiyordu. Masalar kaldırımlar üzerine kurulmuştu. Arabalar caddede zorlukla ilerliyordu. Kendini spagetti yemeye vermiş olan italyanlar neşe içinde yüksek sesle kahkahalar atıyorlardı. Mahallenin en lüks restoranlarından birinin önünde duran Joe Colombo heyecanla direksiyona bir yumruk attı:

— Burası mahallenin en iyi scungili pişiren restoranıdır, ama ne yazık ki kapalı!

— Sırada öbürleri var... Merak etme Joe! Sen devam et! diye cevap verdi Malko.

XX. BÖLÜM

Juan Carlos Diaz'ın tokadı Angela Ruthmore'un yüzünde patladı. Genç kızın gözleri yaşlarla dolmuştu. Çektiği acıya rağmen bağırmamak için kendini zorluyordu.

Buldukları yer 2. Cadde'de terkedilmiş bir apartmanın beşinci katıydı. Apartman sakinleri ise, ortalıkta cirit atan farelerdi. Açık pencerelerden içeri boğucu bir sıcak sızıyordu. Bir yatak ve kırık dökük iki iskemleden başka eşya olmayan odanın içinde sinirli bir hava esiyordu.

Diaz sevgilisinin yüzüne hırs ve nefretle bakıyordu:

— Allahın cezası karı!.. Çikito'nun başına gelenleri biliyorsun. Sana da aynısını yapmak lazım şimdi. Beni CIA'ya sattın!

— Yemin ederim Juan. Beni kaçırانların CIA ile işbirliği yaptığından haberim yoktu. İki de Mafya'nın adamıydı. Bilsen ne kadar korktum. Beni öldüreceklerini sandım.

— Sen ne biçim militansın? Örgütteki arkadaşların) da hemen satarsın...

— Yemin ederim Diaz. Bir daha böyle bir şey olmayacak. Senin World Trade Center'a gelmeyeceğini sanıyordum. Aristos'u öldürünce saklanacağını düşündüm.

— Ben planlarımı asla değiştirmem kızım. Bunu kafana yaz.

Diaz bir sigara yakıp birkaç dakika konuşmadan kızın yüzüne baktı.

— Eminim, buranın adresini de vermişsin. CIA ne zaman baskına geliyor?

— Hayır. Yemin ederim sana. Hiç kimse nerede olduğunu bilmiyor. Sana kendimi nasıl affettirebilirim?

Juan Carlos Diaz, Angela Ruthmore'dan beklediklerini en ince detayına kadar anlattı. Kız Diaz'ın her söylediğini başıyla onaylıyordu. Sonunda Diaz:

— Her şey yarına kadar hazır olmalı, deyip yere iki yüz dolar fırlattı.

Angela paraları almak için eğildiğinde, Diaz kızın karnına bir tekme indirip kapıyı çarparak çıktı.

Terörist için New York'ta dolaşmak tehlikeli değildi. İhbar edilmedikçe bu kalabalık şehirde bulunması imkânsızdı. Diaz ceketinin yakalarını kaldırmış, siyah gözlüklerini takmıştı. Dış görünüşüyle şehirdeki milyonlarca Güney Amerikalıdan farksızdı.

Diaz için asıl sorun, New York'tan çıkabilmektir. Hugo Capuro'yu öldürmekle hata ettiğini düşünüyordu. Bolivyalı, ani verilen bir karar yüzünden ölmüştü. Şimdilik tek kazancı, cebindeki yirmi bindolarıdır.

Diaz metroya girip gişeden bir bilet aldı. Ceketinin iç cebindeki tabancayla kendini güvende hissediyordu.

Alonso Camano İtalyan mahallesinin ünlü lokantası "Umberto'nun Evi"nde karısıyla sipariş veriyordu. Çok sinirli bir gününde olduğu için durmadan karısını ve garsonu azarlıyordu. Bolivyalı lokantanın girişinde sağ kolda kalan bir masa seçmişti. Sabahtan beri çok sinirli olmasının nedeni gazetelerde Hugo Capuro'nun öldürüldüğünü okumasından ileri geliyordu. Diplomatın ölüm nedenine her gazete değişik bir yorum getirmişti.

Alonso Camano karısına dönüp:

— Yemeği zıkkımlan da defolup gidelim buradan! dedi.

Çok sevdiği İtalyan müziğinden bile nefret

etmeye başlamıştı. Yeniden garsona dönüp bağırdı:

— Nerede kaldı bu yemek?

Joe Colombo "Allah kahretsin!" diye bağırdı. Malko kalabalık ve trafik sıkışıklığından bezmiş durumdaydı. Elli metrelik bir sokağı tam on dakikada katetmişlerdi. Cadde-deki bütün arabalar adım atar gibi ilerliyordu. Trafik kaldırımdan caddeye taşmış olan lokantaların masaları yüzünden sıkışiyordu. Yemek yiyen İtalyanların hiçbiri bir karış yakınlarından geçen arabalardan rahatsız olmuyordu.

— Gazlasana, Joe!

Malko sinirlerini kontrol edemez hale gelmişti.

— Geçemem patron. Yolun nerdeyse tam ortasında bir masa var.

— Klakson çal öyleyse.

— Çalamam. Yemek yiyenler Georgio Vitale ve çetesi. Sanırım birkaç dakikaya kadar yemekleri biter.

— Joe sana on saniye veriyorum. Eğer ilerlemezsen direksiyona ben geçip hepsini ezeceğim. Mafya'yı karşıma alsam bile...

— Ama patron...

Malko kapıyı açıp arabadan inmişti bile.

XXI. BÖLÜM

Juan Carlos Diaz turistlerin arasına karışmış, Mulberry Caddesi'ne doğru yürüyordu. Alonso Camano'nun hangi restoranda olduğunu bilmiyordu, ama bütün lokantalar yüz metrelik bir saha içinde iç içeydi. Henüz vakit vardı. İlk olarak "Umberto'nun Evi'nden başlayacaktı.

Diaz önce kaldırımdaki masalarda yemek yiyenleri inceledi, sonra kapıyı itip lokantadan içeri girdi. Günlerdir peşinde olduğu adamı hemen görmüştü. Bu sırada yanına yaklaşan garson:

— Hangi masayı istersiniz? diye sordu.

Diaz cevap vermek yerine cebinden tabancasını çıkardı. Alonso Camano'ya doğru bir adım atarken bar taburesinde oturan bir

italyan kendini yere attı. Garson da hemen onu taklit etti.

Diaz'ın elindeki tabancayı ilk farkedene Alonso Camano'nun karısı oldu. Kadın tiz bir çığlık attığı sırada Camano da yemeğinden başını kaldırmıştı. Diaz'ın tabancasından çıkan ilk iki kurşun Alonso Camano'nun göğsüne saplandı. Üçüncü ve dördüncü kurşun kafatasını dağıttı. Lokantada yemek yiyen müşterilerin hepsi masaların altına girmişti. Elinde tabaklarla mutfığa yürüyen garson silah seslerini duyunca her şeyi yere atarak saklandı.

Silah sesleri ve tabak şangırtıları arasında çığlıklar duyuluyordu, italyanlar panik içinde avaz avaz bağıryorlardı.

Juan Carlos sırtı kapıya dönük olarak havaya birkaç kurşun daha sıkıp kapıdan dışarı çıktı. Tabancasını cebine sokup Hester Caddesi'ne doğru koşmaya başladığında bütün işi bir dakika içinde tamamlamıştı. Mulberry Caddesi'yle kesişen Hester Caddesi arasında Çin mahallesi vardı. Çin mahallesine girdiği anda kimsenin izini bulmasına olanak yoktu.

Milton Brabeck:

— Tanrım! Silah seslerini duydunuz mu Malko? diye bağırdı.

Malko ve Chris aynı anda caddeyi aşım

Umberto'nun Evi"nden gelen silah sesleri yönünde koşmaya başlamışlardı. Sokak oldukça kalabalık olduğu için zorlukla ilerleyebiliyorlardı. Bu arada ellerine aldıkları tabancaları görenler panik içinde yol veriyordu.

Milton lokantadan içeri girer girmez önüne çıkan ilk garsonu yakasından tutup kaldırdı. Lokantadaki müşteriler içeri iki silahlı adamın girmesiyle yeniden masaların altına dalmışlardı,

— CIA! Söyle nereye kaçtı o?

— Bil... Bilmiyorum...

Müşterilerden biri:

— Hester Caddesi'ne gitmiştir! diye bağırırdı.

Malko lokantadan çıkıp Hester Caddesi'ne doğru koştu. Kalabalık o kadar yoğundu ki, hiç kimseyi görmesine olanak yoktu. Malko Diaz'ı artık bulamayacağı biliyordu. Terörist yine onları atlatmıştı. Yeniden Alonso Camano'nun yanına döndü...

Artık ölüm maratonunda Diaz'a yaklaşabilmek için elinde sadece İncarna Capuro vardı.

6. Cadde ile 52. Sokak arasında kalan dev gökdelenin sadece otuzyedinci katındaki bir sıra pencerede ışık vardı. Son yıllarda başgösteren enerji krizinden sonra New York'ta bile mecbur kalmadıkça gökdelenler aydınla-

tılmıyordu. Malko ve Milton kapıcıyı selamlayarak içeri girdiklerinde geniş holde kimse yoktu. Asansöre binerken ikisi de sinir gerginliğinden kasılmış gibiydiler.

Alonso Camano'nun öldürülmesi, Juan Carlos Diaz'in yeni bir başarısıydı. CIA ise yine kaybetmişti. Lokantada olayı gören kimse katilin kimliği hakkında yorum yapmaya cesaret edemezdi.

Malko. elini alnına götürüp terini sildi. Akşamın bu geç saatinde bile sıcak bunaltıcıydı. Asansör katta durunca, inip DOD'un bürolarına doğru yürüdüler. Kapıyı açan sarışın bir sekreter:

— Bay Peabody sizi bekliyor! dedi.

John Peabody'nin odasından Manhattan'ın doğusu ayaklar altındaydı. Yerler lacivert hah kaplı, duvarlar beyazdı. Büro oldukça modern bir tarzda döşenmişti. John Peabody guatrını okşayarak soğuk bir şekilde Malko ve Milton'a oturmalarını işaret etti.

— Diaz yine elinizden kaçtı. Bu iş için bütün ömrümü harcasam bile Diaz'ı ölü ya da diri ele geçirmek istiyorum.

Peabody konuşurken yüz çizgileri gerilmiş, alnındaki damarlar zonklamaya başlamıştı.

Malko:

— World Trade Center' daki kızdan bir haber var mı? diye sordu.

DOD'un bir numaralı adamı omuz silkti:

— Yok tabii. Elimizde resmi bile olmayan bir kızı New York'ta nasıl bulabiliriz?

Malko birden yerinden sıçradı:

— Kızı bulabilmek için bir şansımız var! diye bağırdı.

Peabody dudak büktü:

— Neymiş o?

— Şu anda hatırladım. O gün World Trade Center' da sürekli birbirlerinin fotoğraflarını çeken yaşlı bir çift vardı. Diaz'a yardım eden o kadında birkaç poza girdi.Yaşlı çift rehine alındıkları için polis tarafından sorguya çekildiler. Polisin elinde adresleri vardır. Eğer filmleri banyo ettirdilerse kadın birkaç resimde arka planda yer alıyor olmalı. Hatta yüzünün net çıktığından bile eminim. Çünkü çok yakınlarındaydı.

— Bu fena değil, Bay Linge. Yarın sabah size sonucu bildiririm. Bü arada Hugo Capuro'yla ilgili bir haberim daha var. Capuro, Bolivya hükümeti ve Mafya arasında uyuşturucu madde işlerini yönetiyormuş. Spanish Harlem'de satılan uyuşturucu maddelerin büyük bir kısmı Bolivya'dan geliyor.

— Incarna Capuro'nun da işin içinde olduğundan eminim, diye cevap verdi Malko. Juan Carlos Diaz Camano'yu temizlediğine göre pasaportunu almak için incarna Capuro'yla temasa geçecektir.

— Ben de öyle düşünüyorum. Kadını yarın

göreceksiniz, değil mi?

— Evet, ama bu görüşmeden ne sonuç alacağımız daha belli değil.

Milton Malko'ya döndü:

— Size nasıl baktığını hatırlasanıza, Malko. Tam teselliye muhtaç bir dul.

— O zaman kadının zayıf noktası seks. Bundan faydalanabiliriz, Bay Linge.

— Elimden geleni yapacağım, ama şu anda Diaz Rio'ya giden bir uçakta viskisini duyumluyor da olabilir.

— Olabilir. O halde siz de Rio'ya uçarsınız. O herif cehenneme bile gitse kellesini istiyorum.

Malko, Diaz'ın John Peabody için sabit fikir haline geldiğini düşündü. Diaz'dan bahsederken Peabody'nin gözlerinde şimşekler çakıyordu.

Serginin açıldığı yer çok lüks bir gökdele- nin çatı katıydı. Pahalı parfümlerin ve uyuşturucu maddelerin kokusu birbirine karış- mıştı. Çatı katını ve terası dolduran kalabalık, tabloların önünde birikmiş sohbet ediyordu. Davetlilerin elindeki bardakların biri dolup öbürü boşalıyordu.

Malko modern sanat denilen eserlere baktı. Çoğunda anlaşılmaz figürler ve renkler alacalı bulacalı olarak birbirine karışmıştı. Milton

hiç hoşlanmamasına rağmen, çok ilgili bir sanat yönetmeni gibi dikkat çekememeye çalışıyordu. Ancak dev gibi cüssesiyle gözden kaçacak gibi değildi.

Malko gözlerini kalabalığın arasında dolaşıyordu. İncarna Capuro iriyarı bir Amerikalıyla sohbet ediyordu. Kadının üzerinde yine çok dar bir siyah elbise vardı. Yasta olmasına rağmen, son derece çarpıcı bir makyaj yapmıştı. Yüksek topuklu siyah ayakkabılarının üzerinde vücudu daha da güzel duruyordu. Malko'yu görünce yanındaki adamı bırakıp gülümsedi.

— Geldiğinize çok sevindim.

Malko'nun koluna girip yürürken çok samimi bir havası vardı.

— Tam zamanında geldiniz. Sıkıntıdan ölüyordum. Herkes bana başsağlığı dileyerek Hugo'nun öldüğünü hatırlatıyor.

— Üzüntü güzelliğinizi pek etkilememiş, dedi Malko.

— İltifat etmeyi iyi biliyorsunuz. Size galeriyi gezdireyim.

Malko bunun bir aşk daveti olup olmadığını düşündü. İncarna Capuro Malko'yu resimlerden uzaklaştırıp geniş bir koridora sokmuş, yol boyunca Malko'nun kolunu okşamıştı. Sonunda, bir odanın kapısı önünde durdular.

— İçeri girip biraz dinlenelim.

Malko kadının niyetini anlamıştı. İncarna Capuro da en az Christina Lamparo kadar azgın bir seks delisiydi. Odanın içi oldukça lüks döşenmişti. Duvarlardan yerlere kadar her tarafa sarı renk hakimdi. İçeri girer girmez İncarna kapıyı kilitlemeyi- ihmal etmemişti. Kadın yatağın önünde durarak soyunmaya başladı. Elbisesi ayaklarının dibine düştüğü zaman, Malko kadının nefes kesici bir vücudu olduğunu düşündü. İnce bir külot dışında kadın çırılçıplaktı.

— Birkaç sene önce Bolivya güzeli seçilmiştim.

— Bunu tahmin etmeliydim.

— Haydi, ne duruyorsunuz? Soyunmanızı bekliyorum.

Malko bir dakika içinde üstündekileri çıkarıp attı. Çırılçıplak yatağa uzanıp sevişmeye başladılar. İncarna Capuro yatakta azgın vahşi bir hayvandan farksızdı. Genç kadın sevişirken kapana kısılmış bir kaplan gibi inliyordu.

Juan Carlos Diaz, Malko'nun kaldığı Cariyle Oteli'nin dört yüz metre uzağındaki metro istasyonunda inmişti. Üzerinde bir telefon şirketinin amblemini taşıyan beyaz tulum vardı. Elindeki alet çantasıyla gece gündüz New York caddelerinde telefon

şebekelerini tamir eden binlerce telefon tamircisinden farkı yoktu.

Cariyle Oteli'ne girince doğru resepsiyona yürüdü.

— Bana 1110 numaralı dairenin telefonunda bozukluk olduğu söylendi.

— Benim haberim yok, diye cevap verdi resepsiyon memuru.

— Herhalde sizin çalışmadığınız vardiyadaki arkadaş haber verdi.

— Olabilir. Ben odayı arayayım.

Memur Malko'nun odasının numarasını çevirdi. Karşısına bir kadın sesi çıktı.

— Alo. Telefon tamircisi geldi. Telefonunuzdan bir şikayetiniz var mı?

— Evet. Yurtdışıyla zor konuşuyorum. Yukarı gelsin.

Juan Carlos Diaz asansöre binip onbirinci katta indi. 1110 numaralı odayı ararken, kapıdan Angela Ruthmore'un başı uzandı.

— Buradayım Juan!

Diaz kapıyı kapayıp Angela'nın yanağını sıktı:

— İyi iş basardın küçük kız! Seni affettim. Kolay oldu mu?

— Evet. Kat hizmetçisi de Porto Ricoluydu. Sevgilime sürpriz yapacağımı söyleyip anahtarı aldım.

— Harika! Şimdi işe koyulalım...

XXII. BÖLÜM

Malko ve Incarna Capuro seviştikten sonra yeniden davetlilerin yanına dönmüşlerdi. Genç kadın yapmacık bir tavırla davetlilerin baş-sağlığı dileklerini kabul ediyordu. Parti gittikçe kalabalıklaşıyordu. New York sanat çevrelerinin önde gelen bütün isimleri sergiye gelmişti. Incarna Capuro'nun tanımadığı kimse yok gibiydi. Yanlarında kimse olmadığı bir sırada Malko'ya döndü:

— Daha fazla tahammül edemeyeceğim. Beni buradan götürün.

— Nereye gitmek isterdiniz?

— Müzik dinlemek, dans etmek istiyorum. Üzgün dul rolü oynamaktan bıktım.

Asansör aşağı inerken Incarna Capuro Malko'nun dudaklarına yapışmıştı yeniden.

Kadının diplomat plakalı gece mavisini Rolls Royce'unun önüne geldiklerinde, Incarna Capuro çantasından arabanın anahtarlarını çıkardı:

— Siz kullanın. Yanımda bir erkek varken araba kullanmayı sevmem...

Malko kapıyı tutup kadının oturmasına yardım ettikten sonra direksiyona geçti:

— Regine'e gitmek ister miydiniz?

— Hayır. Orada herkes beni tanır. Yeni açılan diskoteği biliyor musunuz?

Club 54... New York'ta açılan son diskotek...

— İyi fikir! diye cevap verdi Malko.

Araba yol alırken Incarna Capuro ellerini Malko'nun bacakları arasında dolaştırıyordu.

— Kocamın katilini ne zaman yakalayacaksınız?

— Henüz bir ilerleme yok. Juan Carlos Diaz'in neden kocanızı öldürdüğünü hâlâ öğrenemedik. Ama katili bulacağız.

— Kocam çok iyi ve cömert bir insandı. General Banzer'in de çok yakınıydı.

— Size kötü bir haberim var. Dün gece Alonso Camano adlı bir Bolivyalı daha öldürüldü. Haberiniz var mı?

— Tanrım! Olamaz!.. Camano kocamın çok yakın dostuydu. Yarın hemen karısını aramalıyım.

Malko Incarna Capuro'nun ikiyüzlülük

**Olimpiyatı'nda altın madalya alacağını düşün-
dü. Kadın hâlâ masum dul rolünü sürdürüyor-
du.**

Arabayı Club 54'ün karşısında durdurdu. İncarna Capuro dikiz aynasında makyajına yeniden göz atmıştı. Arabadan inerken kasten bacaklarını sergiledi.

— Siz gerçek bir dostsunuz, Bay Linge. Bu üzüntülü günlerde beni yalnız bırakmadınız..

Malko ne söyleyeceğini şaşırılmıştı.

Aradan yarım saat geçmesine karşılık, Malko gürültü yüzünden kendini hâlâ sağır olmuş gibi hissediyordu. Pistin kenarında beyaz deri koltuklara oturmuş, dans edenleri izliyorlardı. İncarna içkisinden bir yudum alıp ayağa kalktı.

— Haydi, dans edelim!

Pistin üzeri çok kalabalıktı. Herkes kendini müziğin ritmine bırakmış, çılgınca sallanıyordu. Malko başını yukarı kaldırıp diskjokeylerin kabinine baktı. Ancak bulunduğu yerden Angela Ruthmore'u göremiyordu. Birden durup İncarna Capuro'nun kulağına eğildi:

— Yukarı çıkalım mı?

Kadın cevap vermeden Malko'nun peşine takıldı. Kırmızı ışıklarla aydınlatılan merdivenlerde sevişen çiftler vardı. Balkona vardıkları zaman Malko farketmeden diskjokeyle-

rin kabinine baktı. Angela Ruthmore yerinde yoktu.

— Hey, ne yapıyorsunuz? Gözden uzak bir köşe bulup oturalım.

İncarna Capuro Malko'yu kimsenin olmadığı bir locaya doğru sürükledi. Buldukları yerden pist ayakları altındaydı.

— Her zaman gizli kapaklı yerlerde mi sevişirsiniz?

Malko bu soruyu merakından sormuştu.

— Hayır. Küçük bir dairem var, ama bu günlük bir kız arkadaşına ödünç verdim. Neden sordunuz? Eğer sevişmek istiyorsanız burası da uygun.

— Bence değil. Burada başbaşa olamıyoruz. Birkaç saatliğine anahtarı geri alamaz mısınız?

— Hayır. Üstelik ev buradan uzak.

— Ev nerede?

— Sizi ilgilendirmez.

İncarna Capuro'nun ses tonu sertleşmişti. Malko sorularıyla kadını sinirlendirdiğini anladı.

— Buradan da sıkıldım. Beni evime götürün.

Arabaya bindiklerinde aynı soğuk hava esiyordu. Malko kadını yumuşatmak için kolunu İncarna Capuro'nun boynuna attı.

— Özür dilerim. Israrım gereksizdi. Özellikle sınırlernizin çok bozuk olduğu bu

günlerde...

— Kabahat benim. Size kaba davrandım.

— Bana biraz kendinizden bahsedin...

— Bu duruma kolay gelmedim. Çok fakir bir ailenin kızıydım. Açlığı ve sefaleti tanıdım. Karnımı doyurabilmek için fahişelik bile yaptım. Sonra karşıma Hugo çıktı. Hugo son şansımdı. Benimle evlendi ve çok mutlu olduk.

— Evliyken kocanızı aldatıyor muydunuz?

— Evet. Kocamın erkeklik gücü yoktu. Hugo bana aşıkta. Karısı olarak kaldığım sürece her yaptığıma göz yumuyordu.

Hugo Capuro gibi bir adamın kendisini her gün aldatan bir kadına çıkarı olmadıkça ne kadar tahammül edebileceğini düşündü. Bu evliliğin karşılıklı çıkarlar üzerine kurulduğundan emindi.

— Sizi yeniden görebilecek miyim?

— Evet, ama yarın olmaz. Öbür gün için akşam yemeğine sözüm yok. Four Seasons'da yer ayırtın.

Malko Incarna Capuro'yu evine bıraktıktan sonra Rolls Royce'u parketti. Caddeye çıktığında Milton Brabeck'i gördü. Milton Incarna Capuro'yla geçirdiği gece boyunca peşlerinden ayrılmamıştı.

— Bir şeyler öğrenebildiniz mi?

— Kesin değil, ama tncarna Capuro yarın Juan Carlos Diaz'la buluşacak. Bana yarın dolu olduğunu, ancak öbür gün birlikte

olabileceğimizi söyledi. Diaz'in çok yakında New York'tan ayrılacağını tahmin ediyorum.

— Güzel! Bay Peabody bu habere memnun olacak.

— Bakalım göreceğiz...

XXIII. BÖLÜM

Malko Cariyle Oteli'nin resepsiyonuna girdiğinde resepsiyon memuru uyukliyordu. Malko'yu görünce:

— Telefonunuz yapıldı, efendim! dedi.

Malko anahtar elinde, asansöre bindiğinde Carlyle'in çok iyi bir otel olduğunu düşündü. Telefonunu arızalandığını bildirmeden tamir etmişlerdi. Odasına girer girmez uykusunu getirmesi için 'televizyonu açtı. Gömleğinin düğmelerini çözeceği anda telefonun çaldığını duydu.

— Alo?

— Bay Linge?

Karşı taraftan gelen ses bir erkeğe aitti. Telefondaki adamın kibar ve boğuk bir sesi vardı.

Malko "Evet" diyeceği anda, kafasında eski bir olay canlandı. Haber vermeden telefonunun tamir ediliŖi, geç saatte gelen telefon, tanımadığı bir ses tehlike iŖaretiydi. YavaŖŖa ahizeyi alıp uzaklaŖtırdı. Sonra bütün gücüyle yandaki yatak odasından içeri fırlattı. Ahize yere düŖtüđü anda büyük bir patlama oldu. Bir anda odanın bütün camları aŖađıya inmiŖ, yatak ve halı yanmaya baŖlamıŖtı. Malko ölümden kıl payı kurtulmuŖtu. Bunu olağanüstü geliŖmiŖ önsezilerine borlıydu. Birkaç dakika sonra kapının önünde otel görevlileri ve personel birikti.

John Peabody patlama olayını anlatan Malko'ya Diaz'ın nasıl içeri girebildiğini sordu!

— Diaz'ın üzerinde telefon tamircilerinin giydiği bir tulum varmıŖ. Resepsiyondaki memur Ŗüphelenip odamı aramıŖ. Cevap veren kadın sesi tamirciyi beklediğini söylemiŖ. Kat hizmetçisi sevgilim olduğunu sandığı için zorlamadan kıza anahtarımı vermiŖ. Kadının tarifi Angela Ruthmore'a uyuyor.

— Ŗimdi iyi olduğunuza göre sizi yarın sabah sekizde ofisimde bekliyorum. Yeni odanız hazır mı?

— Evet. Sabaha kadar yeni bir patlama daha olmazsa deliksiz bir uyku çekmek

istiyorum.

— Yarın sabah görüşmek üzere, Bay Linge. iyi dinlenin.

Malko'ya verilen daire, öncekinden daha küçüktü. Salonu olmadığı için yatağı Milton'la paylaşacaktı. Milton sabaha kadar uyumayıp nöbet tutmaya karar verdiğinde birden Malko'nun gözlerinde bir ışık parladı. Juan Carlos Diaz'ın Malko'nun altı ile sekiz arasında otelinde olmadığını öğrenmiş olması gerekiyordu. O saatler arasında Incarna Capuro'yla birlikteydi. Incarna Capuro Malko'yu özellikle çağırması olmalıydı. İki saatlik boşluk Diaz'ın kolayca işini görmesine yetmişti.

Ertesi sabah ofisinde Maiko ve Milton'u karşılayan John Peabody yine çok sinirliydi. Juan Carlos Diaz, Peabody için gurur meselesi haline gelmişti.

— Onu öldürün! diye bağırdı.

Malko İncarna Capuro ile aralarında olup biteni anlatmak için DOD'un bir numaralı adamının sakinleşmesini bekledi. İncarna Capuro'yu gün boyunca göz hapsinde tutacaklardı. Bunun için CIA'dan bazı istekleri vardı.

Malko minibüsü 1. Cadde ile 50. Sokak'ın

köşesinde durdurdu. Minibüsün her iki yanında da büyük harflerle Smith Mitchell Çiçekevi yazılıydı. Minibüs aslında CIA'nın özel iş araçlarından biriydi. İncarna Capuro'yu takip etmeleri için, Malko ve bir CIA teknisyenine tahsis edilmişti.

Milton Brabeck kırmızı bir Pontiac'ın içindeydi. Özel olarak imal edilmiş minibüsün içi en son model dinleme aygıtlarıyla donatılmıştı. Aracın motoru bir Ferrari'yi bile geride bırakabilecek kadar mükemmeldi.

Malko ve Milton sabahtan beri İncarna Capuro'nün peşinden ayrılmamışlardı. Kadın önce World Trade Center'da ki bankasına uğramış, sonra berberinde bir saat geçirmişti. Ardından da Birleşmiş Milletler binasının yanında bulunan kocasının bürosuna girmişti. İncarna Capuro diplomat plakalı Rolls Royce'uyla istediği yere park edebildiği için takip arasına zorlaşıyordu.

Malko saatine göz attı. İncarna Capuro öğleden sonra saat beş buçuğa kadar dikkate değer bir iş yapmamıştı. Ancak Malko kadının Juan Carlos Diaz'la buluşacağından emindi. İncarna Capuro arabasında telefon bulunmasına rağmen henüz kimseyi aramamıştı. Malko telsizle Milton'u aradı:

— Kadın görüşümüzden çıktı. Arabası nerede?

— Beekman Palace adlı bir apartmana

girdi. Beş dakikadır bekliyorum. Tamam apartmandan çıkıyor... Arabasına binecek sanırım.

— Oraya geliyoruz! diyen Malko telsizi kapattı.

Malko, Beekman Palace'a doğru yola çıktı. Yüz elli metre ilerledikten sonra arabasının yanında bekleyen İncarna Capuro'yu farketti. Kadının üzerinde yine daracık bir elbise vardı. Malko minibüsü karşı kaldırıma parketti. Yeniden Milton'u aradığında telsizden kulağına garip bir tartışma gelmişti: Anladığı kadarıyla polisler arabasını yasak yere park eden Milton'la tartışıyorlardı. İşin kötü yanı, Juan Carlos Diaz'ı gördüğü anda ateş edecek olan Milton'un tabancasını arabanın ön koltuğa bırakmasıydı.

Malko ısrarla Milton'u- aradığı halde telsizden cevap gelmemişti.

Bu beklenmedik aksilik Milton'u devreden çıkarmış oluyordu. Malko Diaz'a karşı yalnız başına kalmıştı. İncarna Capuro'nun sabırsız halinden birini beklediği belliydi. Kadın çantasından bir sigara alıp Rolls Royce'un kapısına dayandı.

Sigarasından ikinci nefesi çektiği anda beklediği adam arabanın arkasından dolaşarak yanına gelmişti. Siyah saçlı adamın gözünde siyah güneş gözlükleri olmasına rağmen, Malko yabancıyı hemen tanıdı. Beklenen

Carlos Diaz'la New York'un en lüks ve işlek caddelerinden birinde buluşmuştu.

Malko bu defa Diaz'ı elinden kaçırmamaya kararlıydı. Karşısında dünyanın en tehlikeli ve kurnaz adamlarından biri vardı.Yassı tabancasını beline sokup minibüsten indi. Diaz sırtı Malko'ya dönük olarak Incarna Capuro'yla konuşuyordu. İçinden gelen bir ses Malko'ya tabancasındaki bütün kurşunları teröristin üzerine boşaltmasını söylüyordu. Ancak sırtı dönük bir adama ateş etmek prensiplerine aykırıydı. Karşısındaki bir yılan bile olsa, Malko düşmanını arkadan vuramazdı. Diaz ve Incarna Capuro'nun bulunduğu yere otuz metre yaklaşmıştı. Diaz'a yüzünü döndüğü anda ateş etmeye hazırdı. Eli tetiğin üzerinden kıpırdamıyordu.

Bu sırada caddedeki lüks apartmanlardan birinden elinde köpeğiyle yaşlı bir kadın çıktı. Kendini caddenin gürültüsü ve kalabalığı arasında bulan küçük kaniş birden cüssesinden beklenmeyen bir sesle havlamaya başladı.Köpeğin havlamasıyla gayri ihtiyari arkalarına dönen Incarna Capuro ve Diaz, Malko'nun elinde tabancasıyla üzerlerine geldiğini gördüler.

Malko tetiğe basacağı anda, Diaz'm Incarna Capuro'yu belinden yakaladığını görerek durakladı. Diaz kadını bir külçe gibi

havaya kaldırıp başını Rolls Royce'un motor kapağında bulunan çelik ambleme vurmaya başladı. İncarna Capuro'nun çığlıkları bir anda acı dolu bir feryada dönüştü, ikinci darbeden sonra güzel başı bir et yığımına dönmüştü.

Diaz, Rolls Royce'un arkasına dolanmayı başarıp ateş etmeye başladı.

Kurşunlardan ilki Diaz ile Malko'nun arasında kalan köpekli kadına isabet etti. Bu arada apartmanlara girip çıkanlar Malko'nun ateş etme şansını azaltıyordu. Buna rağmen attığı kurşunlardan ikisi Diaz'ın göğsüne rastladı. Çelik yelek giydiği belli olan Diaz, kurşunlara rahatça göğüs germişti. Sonra, büyük bir hızla Beekman Palace'a doğru koşmaya başladı. Apartmana girdiği anda Malko yerinden fırlayıp Diaz'ın peşine takıldı. Diaz'ın niyeti Beekman Palace'ın arka kapısından çıkıp Manhattan'ın kalabalığına karışmaktı.

Malko trafik işaretlerine dikkat etmeden kendini karşı kaldırıma attığı anda büyük bir gürültü duydu. Son anda fren yapan bir arabaya arkadan bir otobüs bindirmişti. iki dakika süren bu vakit kaybı Diaz'ın yararına olmuş, terörist arka kapıdan Manhattan sokaklarına dalmıştı. Malko Beekman Palace'ın arka kapısından çıktığında Diaz'ın 42. Sokak'a daldığını gördü. Fişek gibi yerinden

fırlamasına rağmen Diaz'a yetişemeyeceğini biliyordu. Diaz 42. Sokak'taki yüzlerce pasajlardan birine girmişti. New York'ta bütün işyerleri aynı anda boşaldığı için pasajın içi metro kadar kalabalıktı. Malko yüzlerce omuza çarparak ilerlemeye çalışıyordu. Pasajın sonuna geldiği zaman on dakika vakit kaybetmiş ve Diaz'ı bulamamıştı.

Malko üzerine doğru gelen binlerce New Yorklu'nun arasında kendini boğulacak gibi

— Her şey o orospu çocukları yüzünden oldu!

Milton Brabeck'i götüren polisler gorili 17. Karakol'da on dakika tutmuşlardı. CIA'dan olduğunu ve silah taşıma nedenini anlatana kadar iş işten geçmişti. Malko ve Milton 50. Sokak'ta bir barda konuşuyorlardı, öfkeden ikisinin de yüzü bembeyaz olmuştu. Malko Milton'a: hissetti.

— Peabody'yi aradın mı? diye sordu.

Milton öfkeyle başını salladı. Bir yandan da kendisini karakola götüren aptal polislere sövüyordu.

Juan Carlos Diaz, CIA'nın elinden dördüncü defadır kurtulmayı başarmıştı. Malko başından geçen yüzlerce olaya rağmen, hiçbir zaman bu derece çaresiz hissetmemişti kendini.

Diaz'ın İncarna Capuro'dan yeni bir pasaport aldığından emindi. Cebindeki yirmi bin dolarla Amerika'yı zengin bir adam olarak terkecekti.

Birden, Malko'nun aklına World Trade Center'da Diaz'a yardım eden esrarengiz esmer geldi. Kadının kimliğini yirmi dört saatten önce tespit etmek zorundaydılar.

İncarna Capuro da öldükten sonra ellerindeki son şansı bu!...

Maratonun sonuna varıyorlardı.

XXIV. BÖLÜM

Malko, John Peabody'nin asık suratına artık alışmıştı. DOD'un bir numaralı adamı tam anlamıyla bir sinir küpüydü. Milton Brabeck İncarna Capuro'nun öldürülmesini ve başına gelen talihsizliği telefonla anlatmıştı. Peabody elindeki kalemle sinirli sinirli oynuyordu. Malko ve Milton içeri girdikten sonra hemen hemen hiç konuşmamıştı. Bu sırada çalan telefon John Peabody'yi düşüncelerinden uzaklaştırdı. Karşısındaki şahsa hemen hemen sadece "Evet" ve "Hayır" diyerek cevap verdi.

Telefon kapandıktan sonra gözlerini Malko'ya dikti. Malko arayanın çok önemli biri olduğunu anlamıştı.

— Biraz önce Ted Carter'la konuştum.

Kendisi Başkan'a en yakın insanlardan biri. Juan Carlos Diaz olayı yakında Bolivya'yla ilişkilerimizi etkileyebilir. Eğer bu defa da başaramazsanız işe FBI karışacak. Bu da CIA açısından son derece kötü bir puan. Tabii benim açımdan da... Bilmem anlatabiliyor muyum?

Malko başarısızlığından utanıyordu. Juan Carlos Diaz karşısında resmen yenik düşmüştü.

— Elimizden geleni yapacağımıza emin olabilirsiniz. World Trade Center'da resim çeken yaşlı çiftten haber aldınız mı?

John Peabody masasının çekmecesinden bir zarf çıkardı ve Malko'ya uzattı. Malko zarfı aceleyle açıp içinden çıkan fotoğraflara baktı. Yaşlı çift oldukça başarılı birer fotoğrafçıydı. Malko'nun elindeki resimlerin altında da Diaz'la işbirliği yapan esmerin yüzü açık seçik belliydi.

— Bu fotoğrafları alıyorum. Bakalım neler yapacağız?

— Çok fazla vaktiniz olmadığını unutmayın.

John Peabody'nin sesi oldukça umutsuz çıkmıştı.

Asansörden inerken Malko Milton'a döndü:

— Özür dilerim, Milton. Düşünmek için yalnız kalmaya ihtiyacım var. Beni biraz yalnız bırakır mısınız?

— Tabii, ama ne düşündüğünüzü çok merak ediyorum. New York sokaklarında Diaz'ı bulmayı mı umuyorsunuz?

— Bilmiyorum. Hiçbir şey bilmiyorum. Kafamdaki düşünceler oldukça bulanık.

— İhtiyacınız olursa beni arayın. Görüşmek üzere...

Malko Milton'tan ayrıldıktan sonra bir taksi çevirdi:

— Beni 54. Sokak'a götürün!.

— Tanrım, ne kadın! Eğer bu kariyı bulursan bana da haber ver ahbap!..

Malko elindeki fotoğraflar arasında en net olanını Club 54'te çalışan garsonlara gösteriyordu. Diskotekte en az on beş garsona kadının resmini göstermiş, ama sonuç alamamıştı. Garsonların hepsi kadını bir yerden çıkardıklarını söylüyorlar, ama gerisini hatırlamıyorlardı. Müşterileri ise, uyuşturucuların etkisiyle annelerini bile tanımaktan acizdiler. Kulakları sağır eden disko müziği Malko'nun beynini sersemletmiş gibiydi.

Club 54'ten çıkarken birden aklına vestiyer -

deki kıza fotoğrafı göstermeyi unuttuğu geldi. Binde bir şans olsa da, denemeye değerdı. Vestiyerci ufak tefek sevimli bir zenci kızdı.

— Sigara mı istemiştiniz? diye sordu.

Malko cevap olarak cebinden bir elli dolar çıkardı.

— Küçük bir bilgiye ihtiyacım var. Şu fotoğraftaki kadını daha önce gördünüz mü?

Elli doları gören vestiyerci kız fotoğrafı adeta beynine kazımıştı.

— Sanırım gördüm. Son defa buraya geldiğinde üzerinde çok şık mavi bir elbise vardı. Hep Rothmans içtiği için hatırladım.

— Peki, onu tanıyor musunuz?

— İsmi bilmiyorum. Yalnız bir gece erkek arkadaşıyla konuşurken mücevhercide çalıştığını duydum. Doğru hatırlıyorsam, Tiffany olmalı. Evet eminim, Tiffany.

Malko elli doları kıza uzatıp teşekkür etti. Tiffany, New York'un en pahalı mücevheratçı siydi. Esrarengiz esmer eğer gerçekten Tiffany' de çalışıyorsa işler kolaylaşacaktı...

Malko taksiden inip 5. Cadde'de karşıdan karşıya geçti. Tiffany henüz açılmıştı. Saat sabahın dokuz buçuğunu gösteriyordu. Günlerdir ilk defa rahat bir uyku çekmişti.

Malko mağazadan içeri girer girmez, ilk olarak vitrinlerin önlerinde dolaşan güvenlik görevlilerini gördü. Vitrinlerde sergilenen birbirinden değerli kúpeleri, kolyeleri ve saatleri incelerken bir yandan da satıcı kızlara bakıyordu. Bu sırada yanına çok şık giyimli bir satıcı kız yaklaştı.

Malko baktığı saatin fiyatını sormak zorunda kaldı.

— İki bin beş yüz dolar, efendim. Özel olarak üretilmiş bir model. Eşi yoktur.

— Teşekkür ederim. Bütün vitrinleri gördükten sonra kararımı bildireceğim.

Kız gülümseyerek uzaklaşırken Malko diğer satıcıları inceledi. Ancak, kızlar arasında fotoğraftaki kadına benzer kimse yoktu. Malko ümitsizlikle mağazadan çıkacağı anda, "İkinci kat" yazısını okudu. Kalbi heyecanla çarpmaya başlamıştı. Aradığı kadın işten ayrılmış, hasta ya da tatilde de olabilirdi. Ancak Tiffany'den ayrılması için bir neden yoktu. Yaşlı çiftin fotoğraflarında yer aldığını bilmediği için kendisini güvenlikte hissetmesi gerekiyordu. Merdivenleri çıkarken Malko'nun kafasında bu düşünceler vardı.

Malko içeri girip çevreye göz attı. Güvenlik görevlileri bu katta da vardı. Dikkat çekmek için vitrinleri incelemeye başladı. Birden,

yanibaşında nazik bir kadın sesi duydu:

— Size yardım edebilir miyim?

Kafasını kaldırdığında Malko gözlerine inanamadı. Günlerdir aradığı kadın karşısında duruyordu. World Trade Center'da gördüğü gibi çok şık ve zarifti. Malko'ya herhangi bir müşteri gibi davranmıştı. Malko kendini zorlayarak:

— Evet. Belki! diye cevap verdi.

Kadın kendisini tanımamıştı. World Trade Center'daki kargaşa sırasında zaten hatırlamasına pek olanak yoktu. Ancak numara yapıyor olması da ihtimal dahilindeydi.

XXV. BÖLÜM

Malko karşısındaki kadının Juan Carlos Diaz'ın nerede olduğunu bildiğinden emindi. Satıcı kadın büyük bir soğukkanlılıkla:

— Sevdüğünüz birine hediye mi alacaksınız? diyerek sorusunu yineledi.

Malko gözüne çarpan ilk bileziği gösterdi.

— Sanırım, şu bilezik hoşuna gider!

Malko konuşurken kadını inceliyordu. Uzun boy, omuzlarına kadar inen saçlar, pürüzsüz ten ve siyah gözleri, bakan her erkeğin başını döndürecek kadar dikkat çekiciydi. Üstelik, kadında çok soylu bir hava vardı. Bu haliyle hiç kimse iki Mafya gangsterini temizlediğini aklına getirmezd. Kadın vitrini açıp Malko'nun gösterdiği bileziği yerinden çıkardı.

— Işıқта görmek ister misiniz? Çok değerli bir parça seçtiniz...

— Bileziği kolunuzda görmek daha iyi

olacak. Lütfen takar mısınız?

Satıcı kadın bileziği koluna takıp Malko'ya baktı:

— Eğer beğendiyseniz paket yapıyorum.

— Evet çok güzel. Ama bileziği çıkarmanıza gerek yok. Sizde kalsın!

— Herhalde ne dediğinizi bilmiyorsunuz, bayım. Hiç tanımadığınız birine 50 bin dolarlık bir bilezik hediye ediyorsunuz. Hayır, kabul edemem...

— Bilezik kolunuza çok yakıştı, içeri girmeden önce bir şey almaya niyetim yoktu. New York'a iş için geldim. Bir saat sonra başlayacak bir iş toplantım var. Doğrusunu söyleyeyim, hediye verecek kimsem yok benim... Sizi görünce dayanamadım. Lütfen beni kırmayın.

Malko kasaya yürüyüp 50 bin dolarlık bir çek imzaladı. Satıcı kadının yanına dönmeden merdivenden aşağı indi. Kendisine şaşkın şaşkın bakan kadına sadece hafifçe gülümsedi.

Caddeye çıkar çıkmaz birkaç adım ötedeki bir telefon kulübesine girdi. John Peabody de aynı anda ofisinden içeri girmişti. Ahizeyi kaldırdırca Malko'nun sesini hemen tanıdı:

— Çok iyi haberlerim var, dedi Malko. World Trade Center'da Diaz'a yardım eden kadını buldum.

— İnanamıyorum. Nasıl başardınız...

— Kendi özel yöntemlerimle. Henüz adını öğrenemedim. Bir gelişme olursa sizi yeniden ararım.

Malko John Peabody'nin cevabını beklemeden telefonu kapadı. Henüz sabah saatleri olmasına rağmen New York'un boğucu sıcaklığı yeniden bastırmıştı.

Malko telefon kabininden çıkıp üç blok ilerdeki New York'un en pahalı oteli Plaza'ya doğru yürümeye başladı. Birdenbire karnı çok acıkmıştı.

Plaza'nın lobisindeki gazeteciden bir New York Times satın aldı. İncarna Capuro'nun öldürülmesiyle Juan Carlos Diaz yeniden gazete manşetlerine fırlamıştı. Yazının başında "Dünyanın en çok aranan adamı" başlığı vardı. Dulles Havaalanı, Spanish Harlem ve World Trade Center'da Diaz'ın yaptıkları bütün detayıyla anlatılıyordu. Ancak asıl olay, İncarna Capuro'nun öldürülmesiydi. İtalyan mahallesinde öldürülen Alonso Camano hakkında tek satır yoktu. Amerikan hükümeti Bolivya'yla ilişkilerini bozmamak için Camano'dan bahsedilmesini basına yasaklamıştı. Oysa, yazıda Diaz'ın Mafya'nın iki adamını öldürdüğünden bile bahsediliyordu.

Malko Plaza'nın yazlık bahçesinde kahvaltısını ederken Juan Carlos Diaz'ı düşünüyordu. Diaz artık Malko'nun kimliğini tespit etmişti. Cariyle Oteli'ndeki patlama bunun en

basit ispatıydı. Şimdi Tiffany'de çalışan kıza karşı milyarder Amerikalı rolünü sürdürecekti. Garsona telefonu getirmesini söyledi. Joe Colombo'yu arayacaktı. Malko Colombo'ya saat dört buçuk için randevu verdi. Telefonu kapatırken "çok özel bir iş" demeyi ihmal etmemişti.

*

**

— İyi anladın değil mi, Joe? Connecticut'ta oturuyorum. New York'a gelince hep Cariyle Oteli'nde kalırım. Marlboro sigaralarının ortaklarından biriyim. Karımdan boşandım. Su gibi para harcıyorum.

— Merak etme patron, diye cevap verdi Joe Colombo, kadın senin mültimilyarder olduğuna inanacak.

Joe Colombo Cadillac'ı Tiffany'ye doğru sürdü. Üzerinde bir şoför üniforması vardı. Malko arka koltuğa oturmuş, satıcı kadının işten çıkmasını bekliyordu. Sonunda, kadın kapıda gözüktü. Malko Joe'nun açtığı kapıdan çıkarak kadına doğru birkaç adım attı. Kadın da Malko'yu farketmişti. Malko dikkatle bakınca kadının kolunda sabah hediye ettiği bileziğin olmadığını gördü.

— İş çıkışına geleceğinizden emindim.

Kadın bu cümleyi kibar ama, iğneleyici bir şekilde söylemişti.

— Kızmayın. Sadece sizi yeniden görmek

istedim.

Bu sırada kadın çantasını açıp bileziğin kutusunu Malko'ya uzattı.

— Hediyenizi iade etmek zorundayım. Çok teşekkürler.

— Peki ısrar etmiyorum, ama lütfen sizi evinize bırakmama izin verin.

— Çok yakında oturuyorum, yürüyebilirim.

— En azından bunu bana çok görmeyin...

Malko o kadar kibar hareket ediyordu ki, kadın arabaya binmeyi kabul etti. Joe hemen yerinden fırlayıp kapıyı tutarak selam verdi. Malko en azından kadının nerede oturduğunu öğrenmek istiyordu.

— Beni 57; Sokak'a bırakın!..

— Emredersiniz efendim! diye cevap verdi Joe.

Araba hareket ederken alaycı bir gülümsemeyle Malko'ya döndü.

— Çok zengin olmalısınız. Ne işte çalışıyorsunuz?

— Ailem tütün işinde. Marlboro'nun ortaklarındanız. Connecticut'ta oturuyorum, ama bir ayağım New York'ta. Burada hep Cariyle Oteli'nde kalırım. Adım Holt Herring. Ya sizinki?

— Sylvia Gomez.

Silvia Gomez camdan dışarı baktığı bir sırada, Malko kadının iade ettiği bilezik

kutusunu çantasından içeri attı. Bu arada Silvia Gomez'in söylediği yere varmışlardı. Kadın, Joe Colombo'ya durmasını söyledi.

— Artık inmek zorundayım, Bay Herring.

— Yeniden görüşemeyecek miyiz?

— Asla.

Kadın kapıyı çarpıp indi. Saptığı sokak ters yönde kaldığı için Colombo'nun dönüş yapmasına olanak yoktu.

— Numaramız yürümedi, patron.

— Daha hiçbir şey belli değil Joe. Beni şimdi otelime bırak.

Silvia Gomez'in bilezik yüzünden kendisini araması yüzde bir şans olmasına rağmen, Malko ümidini kaybetmemişti. Kadının kendisini tanımadığından da emin değildi. Eğer Juan Carlos Diaz henüz New York'taysa mutlaka kendisinden bahsedecekti. Malko otele girer girmez resepsiyona yürüdü.

— Holt Herring adına gelecek telefonu lütfen odama bağlayın.

XXVI. BÖLÜM

Malko odasına girdikten bir saat sonra telefon çaldı.

— Alo?

— Bay Herring'le mi görüşüyorum?

— Evet benim. Acaba kim arıyor?

— Silvia Gomez. Size o bileziği istemediğimi daha önce de söyledim. Bileziği otelinize bırakacağım. Lütfen yeniden göndermeyin.

— Hayır göndereceğim.

— Sizden ve bilezikten nasıl kurtulabilirim?

— Tek bir şartla. Bu gece benimle yemek yemeyi kabul edin. Bana bileziği geri verirsiniz. Ben de bir daha sizi rahatsız etmeyeceğime söz veririm. Hemen Cirque'te yer ayırtacağım. Saat tam sekizde sizi Cirque'in kapısında bekliyorum...

Malko kadının cevap vermesine fırsat bırakmadan telefonu kapamıştı. Silvia Gomez' in araması iyi bir başlangıç sayılabilirdi. Eğer kadın gerçekten kendisini görmek istemese, bileziği Cariyle Oteli'nin resepsiyonuna bırakabilirdi. Ama Silvia Gomez Malko'yu aramayı tercih etmişti. Malko bu işte bir tuzak kokusu seziyordu.

Smokinini giyerek yassı tabancasını cebine atmayı ihmal etmedi.

*

**

Silvia Gomez'in üzerinde siyah dantelden çok şık bir gece elbisesi vardı. Siyah uzun saçlarını topuz yapmıştı. Kadını New York'un en lüks restoranlarından Cirque'in kapısında görünce, Malko hayranlığını saklayamadı.

Tepeden tırnağa dişilik sembolü olan bu zarif kadının World Trade Center'da iki adamı öldürmüş olmasına inanası gelmiyordu. Silvia Gomez sabah Malko'nun hediye ettiği bileziği de koluna takmıştı. İlk karşılaştıkları andaki sinirli ve iğneleyici havası yoktu. Yemek sırasında Silvia Gomez kendinden de bahsetti. Kolombiyalı çok zengin bir ailenin kızıydı. Ekonomik açıdan bağımsız olmak için New York'a gelerek çalışmaya başlamıştı. Malko kristal kadehini Silvia'nın kadehiyle tokuşturdu.

— Bir gün Connecticut'taki çiftliğime

gelirseniz beni çok memnun edersiniz.

— Belki. Söz veremem, ama çiftlikte yaşamaya bayıldığımı itiraf etmeliyim.

Malko hesabı ödedikten sonra.

— Regine'e gidelim mi? diye sordu.

Silvia Gomez bu fikri çok beğenerek:

— Harika! dedi.

Vestiyere doğru giderken Malko bir an gözlerine inanamadı. John Peabody yanında çok genç ve güzel bir kadınla Cirque'in kapısında gözükmüştü. Malko ve John Peabody'nin bakışları karşılaştı. İki adam konuşmadan sadece tebessüm etmekle yetinmişlerdi. Malko dışarı çıktığında Joe Colombo'yu Cadillac'ın kapısını açmış beklerken buldu. Malko arka koltuğa otururken aynı anda John Peabody'nin de dışarı çıktığını gördü. Adam şoförüne bir şeyler anlatırken Joe Colombo gaza bastı. Regine'in Park Avenue'deki yerine geldikleri zaman, Malko yüz metre ilerde duran siyah bir Limousine gördü.

CIA onları yalnız bırakmamıştı.

XXVII. BÖLÜM

Jet sosyetenin eğlence merkezlerinden biri olan Regine, oldukça kalabalıktı. Garson yerlerini gösterdikten sonra Silvia Gomez hemen dans etmek için Malko'yu piste sürükledi. Harika bir slow eşliğinde yarım saat kadar dans ettikten sonra teklif Silvia Gomez'den geldi.

— Evime gidelim. Burası hem çok kalabalık, hem de çok sıcak.

Regine'den çıktıklarında Malko siyah Limousine'in yerinde durduğunu gördü. Joe Colombo kadının evine doğru yol alırken, araba yine peşlerindeydi. Nihayet, 57. Sokak'ta çok lüks bir apartmanın önünde durdular. Malko arabadan inerken cebindeki yassı tabancasını yokladı." Silvia Gomez onyedinci

katın düğmesine bastı. Asansörden inip geniş bir holü geçerek kadının dairesinin kapısına geldiler. Kadın iki kilidi açarak Malko'yu içeri davet etti. Her yerde beyazın hakim olduğu çok lüks bir apartman dairesiydi Silvia Gomez'in evi. Yerde yürürken on santim kalınlığındaki tüyler üzerinde insanın ayakları kayboluyordu. Silvia Gomez salona geçip büyük bir kanepenin üzerine uzandı. Malko'nun gözüne kapalı bir kapı çarpmıştı.

— Bu kapı neden kapalı?

— Orası benim yatak odam. Hiçbir erkek giremez... Eve getirdiğim erkek arkadaşlarımla kanepede üzerinde sevişirim...

Konuşurken Silvia Gomez soyunmaya başlamıştı. Üzerinde sadece dantel külotuyla kaldığında Malko'ya döndü:

— Haydi, ne oldu? Yoksa çok mu utangaçsınız? Soyunsanız...

Malko soyunup soyunmama arasında bocalıyordu. Soyunduğu takdirde tabancası cebinde kalacaktı. Kilitli odada Juan Carlos Diaz'ın bulunması ihtimali midelerini bulandırıyor.

— Korkmayın, sizi yemem!

Malko kadının ısrarı karşısında soyunmaya başladı. Çırılçıplak kaldığı anda Silvia Malko'yu kanepeye çekti. Malko'nun ceketi üç metre uzakta kalmıştı. Avusturyalı başına gelecekleri hesaplamaya çalışarak Silvia'nın dantel külo-

tunu bacaklarından çekti. Ancak, kadının bacakları arasındaki tampon kafasını karıştırmıştı. Adet kanaması olduğu halde Silvia Gomez niçin sevişmeye hazır bir kadın gibi hareket ediyordu?

— Bu durumda sevişemeyeceğinize göre, maksadınız nedir, Silvia?

Malko gözlerini kadının bacakları arasından ayırmamıştı. Tamponun ucundan sarkan ip dikkatini çekmişti.

— Matarte maricon!(*)

Malko aldığı bu cevap karşısında bir an dondu kaldı. Çırlıçılak olan Silvia Gomez kendinden bu kadar emin olarak konuşabildiğine göre Juan Carlos Diaz'ın fazla uzakta olmadığı belli oluyordu. Kadının siyah gözlerinde nefret ve kin dolu bakışlar vardı. Dudakları tiksintiyle büzülmüştü. Malko yan gözle tabancasına baktı. Üç metre uzaklık, dünyanın öbür ucu gibi görünüyordu. Tabancaya ulaşabilmesi için çok ani hareket etmesi gerekiyordu. Aniden tabancasına doğru bir hamle yaptı aynı anda Silvia Gomez de üzerine atıldı. Halının üzerinde yuvarlanırken Malko kolunu kadının boynuna dayamayı başardı.

— Stop!

Malko arkasından gelen sesle buz kesildi.

* Seni öldürmek puşt.

Başımı çevirdiği anda Juan Carlos Diaz'la göz göze geldi. Tahmin ettiği gibi kilitli yatak odasının kapısı arkasında Diaz vardı. Terörist elinde otomatik bir tabanca tütüyordu. Tepeden tırnağa siyah giysiler giymişti. İlk olarak Diaz'ın gözünde kara gözlükleri yoktu. Yüzünde pis bir gülümsemeyle Malko'ya bağırdı:

— Buenos noches!

Silvia Gomez boynunu tutarak ayağa kalktı. Birkaç saniye için Silvia, Malko ve Diaz hiç konuşmadan durdular. Çırlıçılak olan Malko tamamen korunmasız bir durumdaydı.

— Beni bulmayı başardın. Senin heykelini dikmeliler.

— Seni ele geçirecekler Diaz. Kurtulma şansın yok.

— Asıl sen kendini düşün!

Diaz omuz silkerek devam etti:

— Elimde kapı gibi pasaportum var. Amerika'dan çıkarsam bir daha izimi zor bulurlar.

Silvia Gomez giyinmeye başlamıştı.

— Diaz bu domuzu temizlememe izin ver. Akli sıra bizi faka bastıracaktı.

Kadın giyinmeyi bir yana bırakarak telefonun durduğu bir çekmeceye doğru yürüdü. Sırtını döndüğünde elinde bir Stainless 38 vardı.

— Peki Silvia, sana küçük bir hediyem

olsun bu! dedi Öldür şu herifi!..

Silvia gözlerini Malko'nun çıplak vücudu-
na dikmişti. En can alıcı ve acı çektiren yeri
arar gibiydi. Malko'nun alnında soğuk terler
birikmişti. Birkaç saniye içinde ölmüş olacak-
tı. Birden, kulağına dışardan bir gürültü geldi.
İyice dikkat edince bunun bir helikopter
olduğunu anladı. Aynı anda, çalan kapı zili
üçünü de yerinden hoplattı. Zilin sesinin
hemen ardından kalın bir erkek sesi duyuldu:

— CIA!. Hemen kapıyı açın!

Juan Carlos ani bir refleksle tabancasını
kapıya doğrultup üç el ateş etti. Malko
teröristin dikkatini çekmemek için yerinden
kıpırdayamamıştı. Diaz'ın yaylım ateşine
karşılık olarak kapının öbür tarafından da
birkaç el ateş edildi. Diaz yerde yuvarlanarak
Malko'nun arkasına geçti. Bu sırada kilide
ateş eden CIA ajanları içeri daldılar.

Malko hiç beklemediği bir anda boynunun
arkasında bir soğukluk hissetti.

— Kalk ayağa!

Diaz Malko'yu rehin almayı başarmıştı.
İçeri giren iki ajan Malko'yu çıplak olarak
görünce oldukça şaşkırdılar. Bu şaşkınlıktan
istifade eden Silvia Gomez elini bacaklarının
arasındaki tampona doğru götürdü. Malko
kadının elinde minik bir bomba olduğunu
dehşetle gördü. Bomba çokta hedefine varmış-
tı bile. Önce, hafif bir patlama sesi duyuldu.

Ardından odanın içini gözleri kör edici bir duman kapladı. Üzerlerinde patlayan yangın bombasıyla CIA ajanlarının elbiseleri yanmaya başlamıştı. Adamlar feryatlarla sağa sola dönüyorlardı.

Diaz:

—Buradan hemen çıkmamız gerek! diye bağırdı.

Tabancası hâlâ Malko'nun boynuna dayalıydı.

Silvia Gomez'in dairesinin bulunduğu onyedinci kat hizasındaki helikopter hâlâ uçmaya devam ediyordu. Ancak helikopterdeki en usta CIA ajanları bile Malko'yu vurmadan ateş edemezlerdi. Dairenin kapısında yeniden bir ses duyuldu. Megofondaki ses "Teslim olun!" diye bağırdı.

— Ne yapacağız, Juan?

Silvia Gomez'in sesi korku doluydu.

— Merak etme, elimizde çok değerli bir rehin var. Buradan ancak onun sayesinde çıkabiliriz. Çabuk elbiseni giy.

Daireden dışarı çıktıkları anda, karşılarında eli silahlı üç CIA ajanı duruyordu. Adamlardan biri Milton Brabeck'ti. Milton gördüğü manzara karşısında geriledi. Malko'nun Diaz'ın elinde rehin olmasına inanamamıştı.

— Yolundan çekilin. Asansöre binerken kimseyi görmek istemiyorum. Yoksa rehini

öldürürüm.

Üç adam gerileyerek Diaz ve Silvia Gomez'e yol verdiler. Malko çırılçıplak bir halde elleri havada yürüyordu. Aşağı indiklerinde, apartman girişinin CIA ajanlarıyla kaynadığını gördüler. Apartmana çevrili projektörler ortalığı gündüz gibi aydınlatmıştı. Diaz kalabalığa bağırdı:

— Çekilin. Önümde kimse kalmasın.

CIA ajanlarından biri bağırdı:

— Ne istiyorsunuz? Sizi bırakmayacağız.

— Sus, CIA bozuntusu! diye cevap verdi Diaz. Biz cani değil, devrimciyiz. Dünyayı yerinden sarsacak bir devrim için çalışıyoruz. Şimdi boş lafları bırakın da holü boşaltın.. Yoksa... Yoksa tetiği çekerim. Bu benim için hiç de zor değil. Yirmiye kadar sayıyorum. Ne kadar ciddi olduğumu ona da sorun.

Diaz Malko'yu işaret etmişti. Malko Diaz'ı başıyla tasdik etti. CIA ajanları bir süre kendi aralarında tartıştıktan sonra iki yana çekilmek zorunda kaldılar. Diaz Malko'yu iterek "Haydi gidiyoruz" dedi.

Sokağa çıktıkları anda Malko tabanlarında asfaltın korkunç sıcaklığını hissetti. Sıcak asfalt üzerinde yürümek Çin işkencesinden bile beterdi.

Polisler üçlüye yol açmaya devam ediyordu. Helikopter hâlâ tepelerindeydi. Diaz Silvia Gomez'e döndü:

— Şu sarı Mercedes'e biniyoruz. Ben arkaya geçiyorum. Arabayı sen kullan.

Malko John Peabody'ye Cirque'in kapısında rastlamasının hayatının en büyük şansını olduğunu düşünüyordu. Bu beklenmeyen karşılaşma sayesinde henüz nefes alabiliyordu.

Silvia Gomez kontak anahtarını çevirdi. Motor çalışmadı. Yeniden birkaç kez daha denemesine rağmen motordan ses gelmiyordu.

— Domuzlar! diye bağırdı. Aküyü boşaltmışlar.

Diaz elli metre uzaktaki polislere ve CIA ajanlarına doğru bağırdı:

— Bize hemen bir polis arabası verin.

Megafonda John Peabody'nin sesi duyuldu:

— Hayır. Teslim olun!

Malko, Juan Carlos Diaz'ın da soğukkanlılığını kaybettiğini hissediyordu. Adamın tabancayı tutan sağ eli titremeye başlamıştı. Teröristin bir anlık öfkesi Malko'nun hayatına mal olabilirdi. Diaz İspanyolca olarak Silvia Gomez'e döndü:

— Kamyona koşacağız!

Birkaç metre uzaklarında dev bir kamyon vardı. Olaylar başladığı sırada sokağı kontrole alan CIA görevlileri, kamyon şoförüne direksiyonu bırakmasını söylemişlerdi. Aceleyle şoför mahallinden inen adam kontak anahtarını yanına almayı unutmuştu. Malko'

yu iteleyerek kamyonu yürüten Diaz'ı iki tabancayla Silvia Gomez koruyordu. Kamyonu girer girmez Diaz motoru çalıştırdı.

— Silvia, Şimdi yere yat. Şu herifi de yatır. Kurtulmamız için Şimdilik yaşaması lazım.

Birkaç saniye sonra kamyon büyük bir gürültüyle çalıştı. Sokağın iki yanına kurulmuş tahta perdeler dev kamyonun tekerlekleri altında ezilerek yere yıkıldı. Normal bir otomobilin duraklayacağı barikatlar kamyonun gücüyle yerle bir olmuştu. Malko arkalarından açılan yaylım ateşini kulağının dibinde duyuyordu. Diaz kamyonu son hızla kullanıyordu. Diaz 57. Sokak'tan çıkıp 3. Cadde'ye saptı. Kuzeyde kalan Spanish Harlem'e doğru yol alıyorlardı. On sekiz tonluk kamyonun durdurulabilmesi için en azından bir savaş tankı bulunması gerekiyor. Arkadan gelen polis otomobillerinin hiçbir yararı olamazdı.

New York'ta gecenin karanlığı yerini sabahın ilk ışıklarına terk ediyordu. Diaz saatine bakıp neşeli bir çığlık attı. Malko adamın bu hareketine bir anlam verememişti. Spanish Harlem'e sadece on blok kalmıştı.

XXVIII. BÖLÜM

New York ve banliyösüne elektrik temin eden bir numaralı elektrik şirketi Con Edison'un Manhattan'daki merkezinde otuz memur gece vardiyasında çalışmaya devam ediyorlardı. Üç yüz yirmi beş elektrik istasyonunun bağlı olduğu Manhattan'daki merkez, bir bakıma New York'un can damarı gibiydi.

Gece vardiyasının şefi Dan Gromley önündeki elektronik aygıtla elektriğin dağılım gücünü kontrol ediyordu. Yan masada oturan diğer beş memur da New York'un gün içinde harcayacağı elektriğin kilovatını hesaplamakla uğraşıyordu. Hiçbir aksiliğin olmadığı normal bir gece vardiyasının sonuna yaklaşıyorlardı. New Yorklular aşırı sıcak nedeniyle gece

boyunca havalandırma tertibatlarını açık tuttuklarından aşırı bir elektrik harcaması göze çarpıyordu.

New York'un kuzeyinde kalan Indian Point'e giden 23 numaralı otoyolun kenarında gri bir otomobil durmuştu. Gecenin bu geç saatinde yolda tek bir araba bile gözükmüyordu. Aşırı sıcaklığın ardından küçük yağmur damlaları düşmeye başlamıştı.

Aniden üç adam koşarak arabaya atladılar. Otuz saniye sonra araba hareket etmişti, iki yüz metre gittiken sonra ortalığı gündüz gibi aydınlatan bir patlama duyuldu. Yarım dakika sonra iki dev elektrik kulesi çayırların üzerine devrildi.

Arabanın içindeki üç adam zafer çığlıkları arasında birbirlerine sarıldılar. Arabayı kullanan adam zafer sarhoşluğu içinde "Yaşasın özgür Porto Rico!" diye bağırdı. Arkadaşları da ona katıldılar.

— Dilerim, öbürleri de başarılı olurlar!

Üç Porto Ricolunun düzenlediği operasyon çok kolay gerçekleşmişti. Şehir dışında kalan ve banliyöye elektrik gönderen elektrik kuleleri çölden farksız bu ıssız bölgelerde korunmuyordu. Daha doğrusu New York'a elektrik sağlayan bütün kulelerin kontrol edilmesi olanaksızdı. Özellikle New York'tan bir buçuk

saat uzakta olanların...

*

**

Con Edison Elektrik Merkezinde elektrik dağılımını kontrol eden Dan Gromley sakin bir sesle arkadaşlarına döndü:

— İndiana Point'te bir aksilik var. İki elektrik kulesinden elektrik yayılmıyor.

Aynı anda çalışan diğer memurlardan da, panik dolu sesler yükseldi:

— Ravenswood, Astoria, Arthur Kill ve Waterside'da da aksilik var. Birçok elektrik kulesinin aynı anda devre dışı kalması, tesadüf olamaz...

Çalan telefonu açan memur karşısındakini dinledikten sonra arkadaşlarına bağırdı:

— Felaket! Arayan eyalet polisiydi. Indian Point'teki yangına koşan polis kuvvetleri asfalt üzerinde "Yaşasın Özgür Porto Rico. Porto Rico Özgürlük Kuvvetleri" imzasını bulmuşlar. Elektrik kuleleri sabote ediliyor.

Dan:

— Çabuk jeneratörleri bağlayın! diye bağırdı.

1965 Kasımı'nda New York'u karanlığa boğan elektrik kesilmesinden sonra Con Edison yüksek güçlü jeneratörlerle çalışıyordu. Gromley biraz düşününce on beş gün önce işten ayrılan Porto Ricolu sistem operatörünü hatırladı. Julio Sandro adlı sistem operatörü

işte kaldığı bir yıl boyunca New York'un can alıcı elektrik merkezlerini bir bir öğrenmişti. Sabotajcılara bu yerleri gösteren Julio Sandro olabiliirdi. Porto Rico Özgürlük Kuvvetleri adlı örgütün hemen her yere bir adamını yerleştirdiğini daha önce de duymuştu Dan Gromley. Birden tabloda, Pleasant Valley hattının ışıkları yanıp sönerek alarm vermeye başladı. New York'taki elektrik kesintisi ışıktan bile daha hızlı olarak yayılmaya devam ediyordu. Birkaç saat içinde şehir tamamen felce uğrayacaktı. Jeneratörlerdeki enerji ancak üç saat yetebilirdi.

Sistem operatörlerinden biri dehşetle bağırdı. Oturduğu yerden kalktığında Manhattan'daki gökdelenlerin ışıklarının birer birer sönmeye başladığını gördü.

Dan öfkeyle önündeki masaya bir tekme attı. Hiç kimse teröristlerin New York şehir ceryafını kesebileceğini düşünemezdi. Sabotajcılar kendilerine çok iyi bir gece seçmişlerdi. Sıcaktan boğulan New Yorkluların havalandırma cihazları birer birer duruyordu.

Şikayet telefonlarının ardı arkası kesilmeyecekti...

XXIX. BÖLÜM

Juan Carlos Diaz tüyler ürpertici bir kahkaha atarak Silvia'ya bağırdı:

— Şu hale bak. Sokak lambaları birer birer sönüyor. Bizim çocuklar çok iyi çalışıyorlar...

— On dakikaya kalmaz bütün şehir karanlığa gömülecek, diye cevap verdi Silvia.

Malko gittikçe kararan sokakları endişeyle izliyordu. Bu arada Diaz 88. Sokak'a sapıp Spanish Harlem caddelerine girmişti bile. Spanish Harlem'de ortalık zifiri karanlıktı. Caddelerde arabalar çok yavaş ilerliyordular. Diaz koluyla Malko'yu dürttü.

— New York bu geceyi unutmayacak. Senin gibi milyonlarca domuz şu anda panik içinde...

Silvia Gomez "Bu herifi şimdi öldürelim"

dedi İspanyolca olarak.

— Biraz sabret, kızım. Ona bütün dostlarımızın önünde bir ceza verelim. Spanish Harlem'de yasadışı karar veren ilk hakim ben olacağım...

Juan Carlos Diaz dünyadaki bütün teröristler gibi psikopat bir manyaktı. Silvia Gomez ise Diaz gibiler tarafından beyni yıkanmış bir zavallı.

Malko'nun hayatı bu iki delinin ellerindeydi. Malko Spanish Harlem'de karanlıktan istifade edip vitrinlerin camlarını indiren sokak serserilerine baktı. Elektrik kesintisi uzarsa, New York'un yarısı bu serseriler tarafından yerle bir edilecekti.

Juan Carlos Diaz kamyonu saatte yüz kilometre hızla kullanıyordu.

Birden, sokak serserilerinden birinin attığı bir camla kamyonun ön camı tuzla buz oldu. Diaz direksiyonu tuttuğundan Silvia Gomez de elinden tabanca olduğundan yüzlerini koruyamadılar. Malko son saniyede kollarını yüzüne siper etmeyi başarmıştı. Diaz kırılan camlar yüzünden gözlerini kapattığından önünü göremiyordu. Malko büyük bir hızla bir süpermarkete doğru gittiklerini farkettiler.

Artık durmalarına olanak yoktu. Malko can havliyle Silvia Gomez'in üstünden kayarak

kamyonun kapısını açabildi. Kamyon büyük bir hızla süpermarkete girerken Malko Silvia Gomez'in elindeki tabancayı düşürerek kendini yere atmayı başarabildi. Yere düştüğünde duyduğu büyük acıya rağmen doğrulup koşmaya başladı. Olayı gören bir Porto Ricolu avaz avaz bağıırıyordu.

Malko Diaz ve Silvia Gomez'i arkasında bırakarak çayır çayır yanan asfalt üzerinde koşmaya başladı. Kamyon süpermarketin içinde büyük bir gürültüyle ilerlerken birden bir duvara çarpıp durdu. Malko Diaz vt kadının başına gelenleri düşünürken, elinde elektrik feneri olan bir Porto Ricolu İspanyolca "Bu adam çıplak" diye bağırdı.

Malko 103. Sokak'a doğru koşmaya devam ediyordu. Ortalıkta ne bir araba ne de otobüs vardı. Bu sırada yanından bir polis otosu geçti. Polisler kaldırımında çırılçıplak koşan adamı görmemişlerdi.

Cariyle Otel'i'ne varabilmesi için önünde iki sokak daha vardı. Asfaltın sıcaklığından ayaklarının kanlar içinde olduğunu hissediyordu.

Malko ciğerlerinde kalan son nefesle Spanish Harlem'den çıkmaya uğraşıyordu. Yeniden medeniyete ulaşabilmesi için önünde birkaç yüz metre kalmıştı.

— Spanish Harlem sokaklarında çırılçıplak koştuğunuza hâlâ inanamıyorum, dedi John Peabody.

— Kolay olmadı, ama imkânsızı başardım. Diaz'dan haber var mı?

— Kamyon süpermarkete girdiğinde Diaz ve Silvia Gomez de sizin gibi son saniyede yere atlamayı başarmışlar, ikisinden de haber yok.. New York'un bu karışıklığında izlerini bulmak artık imkânsız.

Gündüz olmasına rağmen New York'un dörtte üçü felce uğramıştı. Dev gökdelenlerde çalışanlar asansörler işlemediği için işlerine gelmemişlerdi. Malko da çıplak olarak Cariyle Oteli'ne vardığı zaman, on bir katı asansörsüz çıkmak zorunda kalmıştı.

Malko elektrik kesintisinin nedenini Peabody'ye sordu.

— Juan Carlos Diaz, Con Edison'da çalışan bir Porto Ricoludan New York'taki elektrik merkezlerinin şemasını almayı başarmış. Her elektrik kulesinin yanınabir polis dikilemeyeceğini bildikleri için eylemlerini rahatlıkla sürdürdüler.

— Hayatımı bir yerde size borçluyum, Bay Peabody.

— Ben aslında Cirque'in devamlı müşterisi değilim. Paris'ten gelen bir hanım arkadaşımın ısrarıyla oraya geldik. Bu işte şansımız yardım etti. Kapıda karşılaşmayabildik...

Malko Cariyle Oteli'ndeki odasında yatağa uzanmıştı. Sıcak asfalt üzerinde koşmaktan tabanları yara olduğu için yürüyecek halde değildi. Aklına takılan meseleyi John Peabody'ye ilette.

— Merak ettiğim bir şey var. Icarina Capuro'nun Diaz'a verdiği pasaportun kimin adına düzenlendiğini öğrenebilir miyiz? Washington'daki Bolivya konsolosu bu konuda bize yardımcı olabilir.

— Aynı şeyi ben de düşündüm. Bizim çocuklar şu anda bu işle meşguller. Olmazsa FBI'yı araya sokarım...

John Peabody odadan çıkarken Malko Diaz'ı düşünüyordu.

XXX. BÖLÜM

Malko, Milton Brabeck ve John Peabody The Tavern on the Green adlı restoranda yemek yerken bir yandan da sıcakla mücadele veriyorlardı. New York'un dörtte üçü elektriksiz kaldığı için lokantanın havalandırması da çalışmıyordu. John Peabody Malko'ya döndü:

— **Incarna Capuro'nun Diaz'a temin ettiği pasaportun kimliğini tespit ettik. La Paz'dan Juan Mendoza adlı Bolivyalı bir diplomatın pasaportu gönderilmiş. Adam henüz pasaportunun başkasının elinde olduğundan habersiz.**

— **Bunları nasıl öğrendiniz?**

— **FBI'dan yardım aldığımızı itiraf etmeliyim. Diaz bir hükümet sorunu haline geldi.**

Malko, Milton Brabeck'e dönerek:

— Öğleden sonra benimle gelir misiniz?
diye sordu.

Milton yapacak işi olmadığı için Malko'nun teklifini kabul etti.

*

**

— Panam listesinde de bu adda biri yok,
dedi Milton Brabecek.

iki adam saatlerdir ertesi gün ve ondan sonraki gün kalkacak bütün uçaklarda Juan Mendoza adını arıyorlardı. CIA'nın otuzaltıncı kattaki bürosuna asansörsüz olarak çıkmışlardı. New York'ta elektrik sıkıntısı hâlâ, sürüyordu. Orada New York'ta bulunan bütün havayolu şirketlerinin listelerini kontrol etmişlerdi. Malko:

daha kaç şirket kaldı? diye sordu.

— Sadece Air France, Braniff ve Avianca...
Air France Paris'e, diğeri iki şirket Lima'ya uçuyor.

Milton buzlu viskisinden bir yudum alarak listeyi gözden geçirmeye devam etti. Birdenbire yerinden fırladı.

— Buldum onu, Malko! Hem de Bay ve Bayan Juan Mendoza adına iki yer ayrılmış. Bu durumda Silvia Gomez de ülkeden Diaz'la birlikte ayrılacak.

— Hangi havayolu olduğunu ve uçuş saatini söylemeyi unuttun!

— Pardon. Avianca Havayolları'yla saat

yedide bu akşam Amerika'dan ayrılıyorlar.
Yerleri birinci mevki.

Malko, John Peabody'yi arayıp durumu anlatmaya karar verdi. DOD'un bir numaralı adamı habere çok sevindi.

— Hemen havaalanında gerekli önlemlerin alınmasını sağlayacağım. Müthiş bir haber!...

Malko ahizeyi yerine koyar koymaz yeni bir numara çevirdi.

— Ne yapıyorsunuz, Malko?

— Joe Colombo'yu arıyorum. Bizi hemen Kennedy Havaalanı'na götürsün.

— Neden? Peabody bu işleri adamlarına hallettirir.

— Juan Carlos Diaz tutuklanırken yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum. Sonra, Mount Sinai Hastanesi'ne gidip olayı Chris'e anlatırız. Bu haber çektiklerini biraz olsun unutturur.

XXXI. BÖLÜM

Malko, Kennedy Havaalanı'na varana kadar sıkıntıdan tırnaklarını kemirmişti. Trafik sıkışıklığı yüzünden ancak bir buçuk saatte alana ulaşabilmişlerdi.

Joe Colombo arabayı Batı kanadında park etmişti. Avianca Havayollarının bekleme salonu Kennedy Havaalanı'nın en kalabalık yerlerinden biriydi. Güney Amerika'ya uçacak yolcular Avianca'yı özellikle tercih ediyorlardı. Malko kırmızı üniformalı bir hostesi durdurdu:

— Affedersiniz, iki yakın dostum bu uçakla yurtdışına çıkıyorlar. Adları Bay ve Bayan Mendoza. Listenizi kontrol edebilir misiniz?

Genç hostes elindeki listeye göz attıktan sonra:

- Evet. isimleri kaydedilmiş! dedi.
- Acaba onları nerede bulabilirim? Anons ettirmeden sürpriz yapacağım da...
- Birinci mevki yolcuları ikinci ikattaki bekleme salonundalar. Arkanızda kalan asansöre binebilirsiniz.

Malko teşekkür ederken Milton Brabeck de yanına gelmişti. Goril tabancasını beline sokmuştu. Malko ile Milton asansörden indikten sonra geniş bekleme salonuna dikkatle baktılar. Diaz ve Silvia Gomez bir bankta oturuyordu. Terörist yine gözlüklerini takmıştı. Üzerinde koyu renk bir takım elbise vardı. Silvia Gomez ise her zamanki gibi çok şıktı, ikisi de sakın sakın ellerindeki gazeteleri okuyorlardı.

Malko gözlerini Diaz'dan ayırmadan Milton'a fısıldadı:

— Ben şimdi CIA'yı arıyorum. Eğer kaçmaya çalışırlarsa ateş et!

Malko yanından geçen bir hostesi durdurdu:

— Buradan polisi nasıl arayabilirim?

Cümlesini bitirdiği anda, asansörden üç adam indi. Malko adamların CIA ajanları olduğunu anlamakta gecikmedi. Artık telefon etmeye gerek kalmamıştı. Adamların en uzun boylusu Malko'ya yaklaştı:

— Bay Linge siz misiniz?

— Evet. Sizi Bay Peabody mi gönderdi?

— Lütfen, bizimle gelir misiniz?

Bu sırada diğer iki adam Malko'nun iki yanını sarmıştı. Malko yanlış duyduğunu sandı. Adamların davranışına bir anlam verememişti.

— Delirdiniz mi? Juan Carlos Diaz burada... Onu tutuklamayacak mısınız?

Milton Brabeck de durumu anlamak için yanlarına gelmişti. Ajanlardan biri:

— Siz Milton Brabeck misiniz? diye sordu.

— Evet. Ne oluyor? Diaz karşınızda... Ne duruyorsunuz?

— Aldığımız emre göre ikinizi de Avianca'ın özel bekleme salonuna davet ediyoruz. Lütfen zorluk çıkarmayın. Emirler böyle!

Malko:

— İnanamıyorum. Diaz burnumuzun dibinde ve onu tutuklamıyorsunuz? dedi.

Sinirden vücudu ve kasları kasılmıştı.

— Özür dileriz. Diaz'a karışmamanız için son anda Washington'dan bir emir geldi. Bizim elimizden bir şey gelmez.

Bu sırada hoparlörlerden İspanyolca bir anons duyuldu:

— Birinci mevki yolcuları. Lütfen uçaktaki yerlerinizi alınız!

Diaz ve Silvia Gomez okudukları dergileri ellerine alıp yerlerinden kalktılar. Malko sinirinden infilak edeceğini sandı. Yerinden fırlayacağı anda CIA'nın üç ajanı Malko'yu

kollarından tuttular. Adamların her biri Milton Brabeck kadar iriyarıydı.

— Lütfen bayım. İşimizi zorlaştırmayım

— Aklım almıyor. Karşınızdaki adam günlerdir bizi peşinde koşturuyor. O azılı bir katil. Bir canı... Tanrı belanızı versin. Göz göre göre uçağa bindi ve sizin kılınız kıpırdamadı.

— İsterseniz emir aldığımız kişiyi arayabilirsiniz.

Malko bacaklarının titrediğini hissederek telefon kabinlerine doğru yürüdü. Kızgınlıktan yüzü bembeyaz olmuştu. Zorlukla John Peabody'nin numarasını çevirdi. "'Alo" sesini duyar duymaz bağırılmaya başladı:

— Juan Carlos Diaz şu anda uçakta. Buraya gelen adamlar sizden emir aldıklarını söylediler. Bu katilin gitmesine nasıl göz yumabilirsiniz?

— Emri ben verdim, ama benim iradem dışında bir emirdi. Diaz'ın tutuklanmaması için Amerika Birleşik Devletleri Başbakanı bizzat talimat verdi.

— Neden? Anlayamıyorum...

— Ben de Bay Linge.

John Peabody'nin de sesi ağlamaklı çıkıyordu.

— O halde meseleyi bilmek istiyorum.

— Bütün mesele Amerika'da yaşayan iki yüz bin Porto Ricoluyla ilgili. Porto Rico

Özgürlük Kuvvetleri yüzünden New York elektriksiz kaldı. Eğer Diaz tutuklanıp hapse atılırsa bu adamlar eylemlerini sürdürecekler, işe önce elektrikle başladılar. Yakında metro istasyonlarına sıra gelecek. Ondan sonrasını tahmin etmek bile istemiyorum. Porto Ricolular Amerikan hükümeti için atom bombası kadar tehlikeli sayılıyor.

— Allah kahretsin! Gelecek defa Diaz New York'a atom bombası atmaya kalksa da Başkan'ın ayaklarına kapandığını görsem!

Malko telefonu hızla çarparak yerine koydu. Arabaya doğru yürürken gözleri öfkeden çevresini bile görmüyordu. Milton'la birlikte arabaya binmeden önce gökyüzüne baktı. Diaz, Avianca Havayolları'nın uçağıyla özgürlüğe koşuyordu.

Öfkeden Malko'nun gözleri yaşlarla dolmuştu. Bir teröristin Amerika Birleşik Devletleri Başkanını dize getirmesine inanamıyordu.

Uluslararası terörizm bir kez daha kazanmıştı.

Joe Colombo'nun kullandığı Cadillac Kennedy Havaalanı'ndan ayrılırken, Malko bir an önce Liezen'deki şatosuna varmayı umuyordu.

New York'un bunaltıcı sıcağında sürdürülen ölüm maratonu boşa çıkmıştı.